

SA IMENOM (U IME) ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA.

KNJIGA BRAKA (vjenčanja, ženidbe)

Podsticanje (Poticanje, ponukavanje za stupanje) u (taj) brak zbog Njegovoga govora, uzvišen je: "... pa vjenčavajte (uzimajte u brak ono) što je bilo lijepo za vas (vama) od (izvjesnih) žena....".

(Riječ "nikahun" znači i sklapanje, zaključenje braka, vjenčanje - a znači i spolni snošaj. Po zahirijskom mezhebu brak je farzi ajn svakom imućnom i za spolni snošaj sposobnom muslimanu. Ostali mezhebi smatraju da je brak sunnet. Farzi ajn je lična dužnost i obaveza.)

PRIČAO NAM JE Seid, sin Ebu Merjema, izvijestio nas je Muhamed, sin Džafera, izvijestio nas je Humejd, sin Ebu Humejda, Tavid da je on čuo Enesa, sina Malika, bio zadovoljan Allah od njega, (da) govori:

Došle su tri osobe (tj. tri čovjeka) ka kućama žena (ili: ka sobama žena) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) pitaju o pobožnosti Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio. Pa pošto su se izvijestili, kao da su oni brojili (računali, tj. smatrali) malenom nju (tj. njegovu pobožnost). Pa su rekli: "A gdje smo mi od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (daleko ostali u vrijednosti, pa je njemu dovoljno i manje pobožnosti, jer) već se je oprostilo njemu što se je proturilo naprijed od njegovoga grijeha i što se je odgodilo (i što se je ostavilo ozadi, ozada, iza, tj. njemu je oprosteno i što je bilo i što će biti u preostalom dijelu njegovoga života)." Rekao je jedan (od) njih:

"Što se tiče mene, pa zaista ja klanjam (cijelu tu) noć vječno (stalno)." A rekao je drugi:

"Ja postim (cijelo to) vrijeme, i neću mrsiti." A rekao je (još jedan) drugi (u stvari, treći):

"Ja se odстранjujem (tih) žena, pa neću se sparivati (tj. neću se ženiti) vječno (tj. nikada, nikako)."

("Tezevvedže" znači takođe ženiti se, stupiti u brak. Brak u arapskom jeziku ima mnogo imena. Ajnija u svome komentaru navodi podatak da je lingvist Ebul-Kasim sakupio hiljadu i četrdeset - 1040 - imena za brak u arapskom jeziku.)

Pa je došao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Vi ste (oni) koji ste govorili (rekli) tako i tako (to i to). Zar ne! (To jest: Pazite!) Tako mi Allaha zaista ja sam zaista najplašljiviji (od) vas zbog Allaha i najbogobojazniji (od) vas zbog Allaha (tj. ja se između vas sviju najviše bojim i čuvam od Allaha i Njegove srdžbe), ali ja postim i mrsim (tj. ja postim, a nekad ne postim - misli se na dobrovoljni post), i klanjam i spavam i sparivam se (ženim se sa izvjesnim) ženama, pa ko nije želio (ko ne želi, ko odstupa i okreće glavu) od moga postupka, pa nije (on) od mene (tj. nije moj pristalica)."

PRIČAO NAM JE Alija, čuo je Hassana, sina Ibrahima, od Junusa, sina Jezida, od Zuhrije rekao je: izvijestio me je Urvete da je on pitao Aišu o Njegovom govoru, uzvišen je:

"A ako ste se plašili da nećete biti pravedni u (tim) sirotama (tj. u pogledu tih sirotica), pa vjenčavajte što je bilo lijepo za vas od (izvjesnih) žena po dvije, i po tri i po četiri, pa ako ste se plašili da nećete biti pravedni, pa jednu (samo), ili (robinju) što su posjedovale vaše desnice, to je niže (bliže) da nećete prevagnuti (na nasilje)."

Rekla je: "O sine moje sestre! Sirotica (izvjesna) bude u skrbništvu svoga zaštitnika (tutora), pa (on) u njezino imanje i njezinu ljepotu (da se uvuče), hoće da se spari (vjenča se sa) njom sa nižim od običaja njezinoga vjenčanoga dara (tj. da je on sebi vjenča uz manji vjenčani dar nego obično), pa se je zabranilo njima da vjenčavaju njih (dručkije) osim (tako) da budu pravedni njima pa (da) upotpune (taj) vjenčani dar. I zapovjedilo se je njima za brak (sa onima) koje su osim njih od (izvjesnih) žena (tj. da stupaju u brak tutori sa drugim ženama, a ne sa siroticama čiji su oni tutori, da bi oni manje naginjali na nepravednost)."

GLAVA

govora Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio: "Ko je mogao (Ko može) od vas (taj) brak (doslovno: Ko može to spolno snošenje, polni čin vršiti), pa neka se spari (oženi), jer zaista ono je (tj. jer to je) spuštenije (poniznije) za (vaš) vid (pogled) i čvršće (tj. sigurnije) za (vašu) pukotinu (spolnoga uda, tj. za vaš polni organ)." I da li će se spariti (tj. oženiti onaj) ko nema potrebe svoje u (tom) braku?

PRIČAO NAM JE Umer, sin Hafsa, pričao nam je moj otac, pričao nam je Aameš rekao je: pričao mi je Ibrahim od Alkameta rekao je:

Bio sam sa Abdullahom (Mesudovim), pa je susreo (sreo) njega Usman u (na) Mini pa je rekao: "O Ebu Abdurahmane! Zaista je za mene (tj. Ja imam) ka tebi (tj. s tobom jednu) potrebu." Pa su se osamila njih dvojica. Pa je rekao Usman: "Da li je za tebe (tj. Da li ti imaš potrebu), o Ebu Abdurahmane, u (tome) da vjenčamo (doslovno: sparimo) tebi (jednu) djevojku (koja) će opominjati (podsjećati) tebe (na ono) što si bio (običaja da) poznaješ (tj. što ti poznavaše - misli, misleći) na (muškost i snagu njegove mladosti)?" Pa pošto je vidio (smatrao) Abdullah da nije za njega (u njega nikakva) potreba ka ovome (tj. da nema za ovo potrebe), dao je znak (tj. pokazao je) k meni pa je rekao: "O Alkamete!" Pa sam dospio (došao) k njemu, a on govori: "Zar ne? (To jest: Pazi!)! Zaista ako si rekao to, zaista već je rekao nama Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"O družino (skupino izvjesnih) mladića! Ko je mogao (ko može) od vas (taj) brak, pa neka se spari (oženi). A ko nije mogao (ko ne može), pa na njega je s (izvjesnim) postom (da se bavi), pa (tj. jer) zaista on je za njega (on je njemu jedno) jalovljenje (škopljenje, tj. obuzdavanje i ukroćenje strasti)."

GLAVA

(onoga) ko nije mogao (toga) braka, pa neka posti.

("El-baetu" je brak i spolni snošaj, spolni čin i odnos. Ova riječ ima još jedno značenje, a to je stan, mjesto u kome neko odsijeda, gdje se odsijeda - "el-menzilu". Za brak, u kojem je jedno od najvažnijih djela i činova polni odnos i snošaj sa ženom, potreban je svakako stan, mjesto gdje će se odsijedati sa ženom, pa je zato baš ovaj izraz i upotrebio u svome hadisu Muhamed a.s. u predici svojim drugovima mladalačke skupine. Neki ovaj hadis pogrešno tumače i kažu

da on, u stvari, znači: "Ko može vršiti spolni snošaj, neka se ženi." Međutim, drugi dio hadisa demantuje i pobija takvo tumačenje. Jer ako neko ne može vršiti spolni snošaj i ne osjeća potrebe za to, onda njemu nije potrebno ni obuzdavati ni ukročivati svoju strast, pa onda ne treba ni postiti da bi se obuzdao i ukrotio. A upravo to se u zadnjem dijelu hadisa preporučuje i predlaže kao mjera za obuzdavanje - indirektno jalovljenje. Direktno jalovljenje vađenjem jaja polnoga uda je zabranjeno. Svakako je pitanje stana bio uvijek veliki jad i nevolja siromašnih. Pogotovo u vrijeme Muhameda a.s. kada su mnogi spavali na prostoru uz njegovu džamiju, a taj prostor je bio natkriven granama i lišćem palmi i zvao se "es-suffetu" - sofa, hladnjak, nastrešnica, a oni koji su tu spavali zvali su se "ashabus-suffeti", i oni nisu ni imali drugoga stana. Ovi hadisi su svakako prvenstveno i namjenjeni njima i njima sličnima.)

PRIČAO NAM JE Umer, sin Hafsa sina Gijasa, pričao nam je moj otac, pričao nam je Aameš, pričao mi je Umarete od Abdurahmana, sina Jezida, rekao je:

Unišao sam sa Alkametom i Esvedom na Abdullaha (tj. ka Abdullahu Mesudovom). Pa je rekao Abdullah:

Bili smo sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, mladići, nećemo naći (tj. ne nalazimo ni jednu) stvar (tj. ništa - a to će reći: nemamo ništa). Pa je rekao nama poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"O družino (skupino izvjesnih) mladića! Ko je mogao (Ko može) brak (izvjesni), pa neka se spari (neka se oženi), pa (jer) zaista ono je spuštenije za (vaš) vid (pogled) i čvršće (sigurnije) za (vašu) pukotinu (tj. polni organ). A ko nije mogao (ko ne može), pa na njega je sa (dobrovoljnim) postom (da se bavi, tj. da posti), pa (jer) ono (tj. postenje, post) je za njega (njemu jedno) jalovljenje (uškopljenje, tj. obuzdavanje, ukroćenje)."

GLAVA

množine (mnoštva tih) žena.

PRIČAO NAM JE Ibrahim sin Musa-a, izvijestio nas je Hišam, sin Jusufa da je Ibnu Džurejdž izvijestio njih, rekao je: izvijestio me je Ata, rekao je:

Prisustvovali smo sa Ibnu Abbasom pokopavanju Mejmune u (mjestu) Serifu. Pa je rekao Ibnu Abas: "Ovo je žena (supruga) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, pa kada ste podignuli (tj. kada podignete vi) njezina nosila (mrtvačku nosiljku), pa ne drmajte nju, i ne potresajte nju, i budite blagi (tj. oprezni, pažljivi prilikom njezinoga nošenja). Pa zaista ono bilo je kod Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, devet (9 žena, supruga). Bio je (običaja da) razdijeli (tj. Razdjeljivaše on svoj boravak) za osam, a neće razdijeliti (a ne razdjeljiva) za jednu (koja je poklonila svoju noć Aiši, a to je Sevdeta, Sevda - kći Zem'ata)." (U Meki je Muhamed a.s. imao samo jednu ženu - Hadidžu, Hatidžu r.a. Kada se je preselio u Medinu, do kraja života je tu ostao i u Medini je jedno vrijeme imao devet žena: Sevdeta, Aiša, Hafsa, Umu Selema, Zejneba - kći Džahša, Umu Habiba, Džuvejrija, Safija i Mejmuna r.a.)

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Jezid, sin Zurej'a, pričao nam je Seid od Katadeta, od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega, da Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, ophadaše se na svoje žene (tj. bio je običaja da obilazi, ophodi više puta, mnogo puta svoje žene) u jednoj noći, a za njega je (tj. u njega je - on je imao) devet žena.

A rekao je meni Halifete: Pričao nam je Jezid, sin Zurej'a, pričao nam je Seid od Katadeta da je Enes pričao njima od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

(Cilj Buharije s ovim senedom je da navede izričitu izjavu Katadeta da je Enes pričao njima, a to će reći: da je Katadete o ovome lično čuo pričanje od samoga Enesa.)

PRIČAO NAM JE Alija, sin Hakema, Ensarija, pričao nam je Ebu Avanete od Rekabeta, od Talhata Jamije, od Seida, sina Džubejra rekao je: rekao je meni Ibnu Abas:

"Da li si se spario (oženio)?" Rekao sam: "Ne." Rekao je: "Pa spari se (oženi se), pa (tj. jer) zaista najbolji (od) ove sljedbe je najmnogobrojniji (od) nje ženama (tj. jer je najbolji od ove sljedbe onaj ko ima najviše žena)."

(Ovo neki tumače da je Ibnu Abas mislio na Muhameda a.s. koji je lično imao devet žena. To je bilo samo njemu dozvoljeno. Ostali svi muslimani mogu imati samo četiri žene najviše.)

GLAVA:

Ko je iselio (emigrirao, migrirao) ili je radio (neko) dobro (djelo) zbog vjenčanja žene (tj. zbog ženidbe sa nekom ženom), pa njemu je (ono) što je namjeravao.

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Kazeata, pričao nam je Malik od Jahja-a, sina Seida, od Muhameda, sina Ibrahima sina Harisa, od Alkameta, sina Vekkasa, od Umera, sina Hataba, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Rad je sa (izvjesnom) namjerom, i za (jednoga) čovjeka je (tj. i čovjek ima) samo (ono) što je namjeravao. Pa ko je (takav da je) bila njegova seoba ka Allahu i Njegovom poslaniku, pa njegova seoba (selidba, emigracija, migracija) je ka Allahu i Njegovom poslaniku. A ko je (takav da je) bila njegova seoba ka (tj. zbog neke) ovozemnosti (tj. ovozemaljske koristi da) pogodi nju, ili ženi (tj. zbog neke žene da) vjenča nju, pa njegova seoba je ka (onome) što je iselio k njemu (zbog čega, radi čega se je iselio).

GLAVA

sparivanja (tj. vjenčavanja izvjesnoga) siromaha koji je (tako siromašan da je) sa njim Kur'an i Islam (tj. samo je musliman i zna iz Kur'ana napamet neki dio).

O njemu (tj. o tome je pričao) Sehl od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Musena-a, pričao nam je Jahja, pričao nam je Ismail, pričao mi je Kajs od Ibnu Mes'uda, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Bili smo (u prilici da) ratujemo (tj. Ratovasmo u društvu) sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, nije za nas (tj. nismo mi imali nikakvih) žena (ili: Nismo imali žene). Pa smo rekli (govorili):

"O poslaniče Allaha! Zar se nećemo ujaloviti (uškopiti, lišiti se polnih žlijezda)?" (Ili: "Da, ujalovićemo se!") Pa je zabranio nama to (tj. Spriječio nas je od toga).

GLAVA

govora (izvjesnoga) čovjeka svome bratu: "Pogledaj, koju (od) moje dvije žene si htio (tj. koju ti želiš, pa) čak (da) siđem tebi od nje (tj. da se razvedem zbog tebe od nje, da bi je ti mogao nakon toga sebi vjenčati pošto istekne određeno vrijeme nakon razvoda)".

Predao je njega (taj slučaj) Abdurahman, sin Avfa.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Kesira, od Sufjana, od Humejda Tavila rekao je: čuo sam Enesa, sina Malika, rekao je:

Došao je Abdurahman, sin Avfa, pa (je) izvršio bratimljenje (pobratimstvo) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, između njega i između Sad, sina Rebia, Ensarije. A kod (toga) Ensarije su (bile) dvije žene. Pa je izložio (tj. predložio) njemu da raspolovi njemu svoju porodicu i svoju imovinu. Pa je rekao:

"Blagoslovio Allah tebi u tvojoj porodici i tvojoj imovini! Uputite me (tj. Pokažite put meni) na (vašu) pijacu (na vaš trg)." Pa je došao na (tu) pijacu, pa je čario (zaradio, bio je na dobitku odmah toliko da je kupio sebi jednu) stvar (nešto) od sira i (jednu) stvar od masla (i nešto masla). Pa je vidio njega Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, poslije (nekoliko) dana, a na njemu je masna mrlja od žutila (tj. od žute pomade, masti za lice). Pa je rekao:

"Šta je ona šta (tj. Šta znači ova mrlja), o Abdu-Rahmane?" Pa je rekao: "Spario sam se (Oženio sam se jednom) Pomagačicom." Rekao je: "Pa šta (si) tjerao (tj. Šta si dao vjenčanoga dara)?" Rekao je: "Mjeru (jedne datule) košpe od zlata." Rekao je:

"Piruj (tj. Napravi svadbenu gozbu), i da sa ovcom (to učiniš, tj. makar jednu ovcu u to ime zakolji)."

GLAVA

(onoga) što se mrzi (što se smatra ružno) od odsijecanja sebe (od braka, ženidbe) i (toga) jalovljenja (kastacije, kastriranja).

PRIČAO NAM JE Ahmed, sin Junusa, pričao nam je Ibrahim, sin Sada, izvijestio nas je Ibnu Šihab, čuo je Seida, sina Musejbe (da) govori: čuo sam Sada, sina Ebu Vekasa (da) govori:

Vratio (tj. Odbio, Zabranio) je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, na Usmana (tj. Usmanu), sina (sinu) Ma'una, odsijecanje (njegovo sebe od braka, tj. predanost neženstvu), a da je dozvolio njemu, zaista bi se mi uškopljavali (jalovili).

(Riječ "et-tettul" ima još jedno značenje: prednost k Uzvišenom Allahu - a to je opet u vezi sa osnovnim i korijenitim značenjem: odsjeći sebe. Onaj ko se preda iskreno ka Uzvišenom Allahu, on sebe i odsiječe, odrekne se od svega i svačega drugoga, tj. izvršavanje dobrih djela u ime Allaha njemu je jedini cilj.)

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, izvijestio nas je Šuajb od Zuhrije rekao je: izvijestio me je Seid, sin Musejbe, da je on čuo Sada, sina Ebu Vekkasa, (da) govori:

Zaista već je vratio (odbio) to (jalovljenje) - misli (na) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, - na Usmana, sina Ma'una (tj. Usmanu, sinu Ma'una to je odbio, zabranio). A da je dozvolio njemu (to) odsijecanje sebe (od braka, tj. neženstvo), zaista jalovili bismo se.

PRIČAO NAM JE Kutejbete, sin Seida, pričao nam je Džerir od Ismaila, od Kajsa rekao je: rekao je Abdullah (Mesudov):

Ratovasmo (u društvu) sa poslanikom Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, a nije za nas stvar (nikakva, tj. a mi nemamo ništa). Pa smo rekli: "Zar se nećemo jaloviti?" Pa je zabranio nama to (tj. Spriječio nas je od toga). Zatim je dopustio nama da vjenčamo (izvjesnu) ženu sa (izvjesnom) odjećom (dara vjenčanoga, tj. da je vjenčamo uz mali dar, da joj dadnemo dara odjeću ako ne možemo ništa više i veće). Zatim je čitao (pročitao) na nas (tj. nama ajet):

"O (vi) koji ste vjerovali (tj. koji vjerujete), ne zabranjujte ljepota (tj. dozvoljenih uživanja) što je dozvolio Allah vama (njih - a među njih i ženidba spada), i ne pretrčavajte se (tj. ne prelazite granice, ili: ne činite nasilja prelazeći u nedozvoljeno), zaista Allah neće voljeti (ne voli) pretrčavače (sebe, prestupnike)."

A rekao je Asbag: Izvijestio me je Ibnu Vehb od Junusa, sina Jezida, od Ibnu Šihaba, od Ebu Selemeta, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: rekao sam:

"O poslaniče Allaha! Zaista ja sam (jedan) čovjek mlad, i ja se plašim na (za) svoju osobu (izvjesne) poteškoće (tj. grijeha - u ovom slučaju: bluda, prostitucije), a neću naći (tj. a ne nalazim, nemam imanja) što bih se spario (oženio) s njim (sa tim) ženama." Pa je šutio od mene (Pa je šutio; Nije na to ništa rekao; Nije mi odgovorio). Zatim sam rekao slično tome (Ponovo sam ga pitao o tome). Pa je šutio od mene. Zatim sam rekao slično tome. Pa je šutio od mene. Zatim sam rekao slično tome. Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"O Ebu Hurejrete! Osušilo se je (izvjesno) pero sa (onim) što si ti susretač, pa jalovi se na to (zbog toga), ili ostavi (tj. ili odustani od jalovljenja)."

(Pod izrazom u tekstu "(izvjesno) pero" misli se na pero koje je pisalo sudbinu na "levhi mahfuzu - ploči sudbine". Osušilo se je pero, tj. već je zapisano šta ćeš susresti u životu, pa radi od sebe šta hoćeš. I jalovi nekada čine blud.)

GLAVA

braka (izvjesnih) djevojaka.

A rekao je Ibnu Ebu Mulejkete: Rekao je Ibnu Abas Aiši:

"Nije vjenčao (sebi) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (nijedne) djevojke (druge) osim tebe."

PRIČAO NAM JE Ismail, sin Abdullaha, rekao je: pričao mi je moj brat (Abdulhamid) od Sulejmana, od Hišama, sina Urveta, od njegovoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je: Rekla sam:

"O poslaniče Allaha! Da li si vidio (mislio, tj. Šta misliš) da si odsjeo (u jednu) dolinu, i u njoj je (jedno) stablo već se je jelo od njega (njegovoga ploda), a našao si (jedno drugo)

stablo (što) se nije jelo od njega, u koje (od) njih bi bio (da) pustiš uživati (u koje bi pustio) tvoju (svoju) devu?" Rekao je: "U (ono) koje je (to što) se nije uživalo od njega."

Misli (ona sa ovim primjerom na to) da poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, nije se spario (oženio sa) djevojkom (nikakvom drugom) osim nje.

(Sve ostale žene Muhameda a.s. bile su udovice ili raspuštenice.)

PRIČAO NAM JE Ubejd, sin Ismaila, pričao nam je Ebu Usameta (Ebu Usamete) od Hišama, od njegovoga oca, od Aiše rekla je: rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Pokazala si mi se ti (tj. Vidio sam tebe) u (mome) snoviđenju (u snu) dva puta. Kada li (tj. Sanjam te na način kao jedan) čovjek nosi te u (jednom otcijepljenom) komadu svile (svilene tkanine) pa govori: "Ovo je tvoja žena." Pa otkrijem nju, pa kada li je ona (kadli ono) ti! (To jest: kada li ona ženska u komadu svile što je nosi - ti!). Pa govorim: "Ako biva ovo od (strane) kod (od) Allaha, provešće ga (tj. neka ga provede, neka tako bude, neka dadne da tako to prođe)!"."

GLAVA

(izvjesnih) udovica (ili: ponovnih udavača - a to bi obuhvatilo i udovice i pušćenice, razvedene, raspuštenice).

A rekla je Umu Habiba: Rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio: "Ne izlažite (Ne ponuđavajte, ne nudite vi, o moje supruge) na mene (meni) vaše kćeri (od bivših vaših muževa), a ni vaše sestre."

PRIČAO NAM JE Ebu Numan, pričao nam je Hušejm, pričao nam je Sejjar od Šabije, od Džabira, sina Abdullaha, rekao je:

Vraćali smo se sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, iz (jedne) vojne (borbe). Pa sam se (Pa sam) požurio na (jednoj) devi svojoj sporoj (na sporoj devi). Pa se priključio meni (jedan) jahač ozadi (iza) mene, pa je bocnuo (podbo, tj. gurnuo) moju devu sa (jednim) štapom (koji) je bio sa njim (kojeg je imao). Pa je otišla (tj. počela ići) moja deva kao najplemenitija (tj. kao najbolja) što si viđač (tj. što si vidio hod) ti od (izvjesnih) deva. Pa kada li je (to bio) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio! Pa je rekao:

"Šta je požurilo (nabrzilo) tebe?" (Doslovno: "Šta požuriva tebe?") Rekao sam: "Bio sam novoga (tj. skoroga) vremena sa svadbom (tj. Skoro sam se oženio)." Rekao je: "Djevojku, ili udovicu (ili: ili ponovnu udavaču - si uzeo za ženu)?" Rekao sam: "Udovica (ili: Ponovna udavača)." Rekao je: "Pa da li nisi (tj. Pa zašto nisi uzeo jednu, neku) djevojku (da) zabavljaš nju i (da ona) zabavlja tebe?!" (Doslovno: "... da se ti igraš s njom i da se ona igra s tobom?!") Rekao je: Pa pošto smo otišli zato (da) uniđemo (u Medinu), rekao je:

"Lagano postupite (tj. Pričekajte), čak (da vi) uniđete (tako da uđete) noću, to jest večerom (uveče), zbog (toga) da se počešlja (izvjesna žena) nakostriješena (tj. nepočešljana) i (da) traži željezo osamljena (tj. i da upotrebi žena britvu čiji je muž bio odsutan od kuće - a to će reći da obrije dlake okolo svoga polnoga organa, pa da dočeka muža uređena)."

PRIČAO NAM JE Adem, pričao nam je Šubete, pričao nam je Muharib rekao je: čuo sam Džabira, sina Abdullaha, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, (da) govori:

Spario sam se. Pa je rekao meni poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Šta si (uzeo kada si) se spario?" Pa sam rekao: "Spario sam se udovicom (ponovnom udavačom)." Pa je rekao: "Šta je za tebe i za (izvjesne) djevojke i njihovu pljuvačku (ili: i njihovo zabavljanje, igranje međusobno pa se nisi odlučio za njih)?" Pa sam spomenuo to (veli Muharib) Amru, sinu Dinara, pa je rekao Amr: Čuo sam Džabira, sina Abdullaha (da) govori:

Rekao je meni poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Da li nisi (tj. Zašto nisi neku) djevojku (da) zabavljaš nju i (da ona) zabavlja tebe?!"

GLAVA

sparivanja (vjenčavanja izvjesnih) malih od (izvjesnih) velikih (tj. vjenčavanja mladih od starih - ili: vjenčavanja malodobnih od strane punodobnih, preko punodobnih).

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, pričao nam je Lejs od Jezida, od Irakja, od Urveta da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, zaprosio Aišu (obrativši se on) ka Ebu Bekru. Pa je rekao njemu Ebu Bekr:

"Ja sam samo tvoj brat (tj. pobratim)." Pa je rekao: "Ti si moj brat u vjeri Allaha (u Allahovoj vjeri) i Njegovoj knjizi (a nisi po rođenju i krvi), i ona je meni dozvoljena."

GLAVA:

Ka kome (tj. Ka kojoj da se opredijeli da je) vjenča, i koja (od) žena je najbolja (ili: i koja žena je bolja) i šta se smatra lijepim da sebi izabere za svoje kapljice (sjemena, tj. za sijanje svoje sperme) bez obavezivanja (bez zahtijevanja da mora takav izbor vršiti).

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, izvijestio nas je Šuajb, pričao nam je Ebu Zinad od Aaredža, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Najbolje (od) žena (koje) su jašile (izvjesne) deve su dobre (ženske osobe između) žena Kurejševića, najmilostivije su na (neko) dijete u njegovoj mladosti i najpažljivije su na (nekoga) muža u vlasnici njeove ruke (tj. u njegovoj imovini - a to će reći: i najbolje čuvaju imovinu svoga muža)."

GLAVA

uzimanja sebi (izvjesnih) robinja i ko je oslobodio (ropstva) svoju robinju, zatim je spario se (sa) njom (tj. oženio se sa njom).

("Tezevvedže" je od "zevdžun", a "zevdžun" znači, između ostaloga, i par, a tu dolazi i polni par: muško i žensko, pa "tezevvedže" znači: spariti se, a to znači: oženiti se. Međutim, radi jasnoće i kratkoće u daljem tekstu i izraz "tezevvedže" i svaki drugi izraz koji u krajnjoj liniji znači što i izraz "tezevvedže", prevodiće se sa našim izrazima: oženiti se i oženiti. To neka se ima u vidu.)

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, pričao nam je Abdulvahid, pričao nam je Salih, sin Saliha, Hemdanija, pričao nam je Šabija, pričao mi je Ebu Burdete od svoga oca rekao je: rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Koji god čovjek (imadne, bude imao takav slučaj da) je bila kod njega (neka) robinja, pa je poučio nju (pa je pouči), pa je uljepšao njezino poučavanje, i odgojio je nju (i odgoji je), pa je uljepšao njezino odgajanje, zatim je oslobodio (ropstva) nju i oženio je nju (i oženi je) - pa za njega su (tj. pa on ima) dvije nagrade. I koji god čovjek od pripadnika (izvjesne, tj. Božije) knjige je vjerovao (koji vjeruje) u svoga vjerovijesnika i vjerovao je (i vjeruje) u mene, pa za njega su (on ima) dvije nagrade. I koji god rob je izvršio (izvrši) pravo svojih zaštitnika (pokrovitelja, tj. vlasnika) i pravo svoga Gospodara (a to će reći: I koji rob ispuni svoju dužnost prema vlasnicima i prema Stvoritelju), pa za njega su (i on ima) dvije nagrade."

Rekao je Šabija: Uzmi nju (ovu besjedu, ovu poruku iz ovoga hadisa od mene koju ti ja dajem - kazujem) bez stvari (ikakve, tj. besplatno, a) već je bio (običaja izvjesni) čovjek (da) putuje u (vezi nečega, tj. zbog nečega) što je ispod njega (tj. što je manje važno od spomenutoga pitanja u prednjem hadisu - putovaše čovjek iz svoga mjesta) ka Medini (u Medinu da bi doznao to što je manje važno od ovoga). A rekao je Ebu Bekr od Ebu Hasina, od Ebu Burdeta, od njegovoga oca, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio:

"..... oslobodio je nju (ropstva), zatim je dao vjenčani dar njoj."

("Asdeka" je od riječi "sadakun" i "sudakun": vjenčani dar.)

PRIČAO NAM JE Seid, sin Telida, rekao je: izvijestio me je Ibnu Vehb rekao je: izvijestio me je Džerir, sin Hazima, od Ejjuba, od Muhameda, od Ebu Hurejreta rekao je: rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Sulejman od Hammada, sina Zejda, od Ejjuba, od Muhameda, od Ebu Hurejreta:

Nije slagao Ibrahim (ništa drugo) osim tri laži: Dok je Ibrahim prolazio pokraj (jednoga) silnika, a sa njim (sa Ibrahimom je Sara....., pa je spomenuo (taj cijeli) hadis. Pa je dao njoj (Sari) Hadžeru (Agaru). Rekla je:

"Otklonio je Allah ruku (onoga) bezvjernika (od mene) i uslužio je (tj. dao je kao sluškinju) meni Hadžeru (Adžeru, Agaru)." Rekao je Ebu Hurejrete: "Pa to je vaša majka (mati), o sinovi Maus-Sema-a (o Mausemaovići)!"

("Maus-semai" znači: voda neba, pa "beni mais-semai" znači: sinovi vode neba. To je jedan naziv i ime Arapa, a to zato što oni žive po pustinjama i najviše se koriste vodom neba, tj. kišom. To je razlog da se zovu sinovi nebeske vode - kiše - Kišnići, Kišovići, Kišići i slično tome.)

PRIČAO NAM JE Kutejbete, pričao nam je Ismail, sin Džafera, od Humejda, od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Ostao je (tj. Boravio je u jednom mjestu) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, između Hajbera i Medine tri (dana i), pravi se na njega sa Safijjom, kćerkom Hujejja (tj. izvodi se njemu stupanje u bračni život sa Safijjom, kćerkom Hujejja). Pa sam pozvao (prisutne) muslimane ka njegovoj (svadbenoj) gozbi. Pa nije bilo u njoj (u toj gozbi ništa,

nimalo) od hljeba, a niti mesa. Zapovjedilo se je za (izvjesne) kože (da se prostru) pa je bacio u njih (na njih nešto) od (izvjesnih) datula, i (masnoga) sira i masla, pa je (to) bila njegova (svadbena) gozba (pir, piranija). Pa su rekli (izvjesni) muslimani:

"Jedna (od) majki muslimana (svih je ova žena što je s njom unišao u bračne odnose sada Muhamed a.s.), ili je (ona) od (onih) što je posjedovala njegova desnica (tj. ili je ona robinja)?" Pa su rekli: "Ako je zastro (tj. Ako zastre, pokrije) nju, pa ona je od majki (svih) vjernika (tj. ona mu je žena, jer su sve njegove žene svima muslimanima majke). A ako nije zastro (tj. ako ne zastre, ne pokrije) nju, pa ona je od (onih što ih) je posjedovala njegova desnica (tj. ona mu je robinja)." Pa pošto je uzjašio (na samar svoje deve), utro (tj. pripremio je) za nju (za Safiju mjesto na devi) ozadi (iza) sebe i pružio je (tj. postavio je izvjesni) zastor između nje i između (tih) ljudi.

GLAVA

(onoga) ko je učinio oslobađanje (ropstva svoje) robinje njezinim vjenčanim darom (da joj to bude vjenčani dar - "sadakun" i "sudakun" je vjenčani dar).

PRIČAO NAM JE Kutejbete, sin Seida, pričao nam je Hammad od Sabita i Šuajba, sina Habhaba, od Enesa, sina Malika da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, oslobodio (ropstva) Safiju i učinio je njezino oslobađanje njezinim vjenčanim darom.

GLAVA

vjenčanja (izvjesnoga) siromaha zbog Njegovoga (Allahovoga) govora, uzvišen je: "... ako budu siromašni, obogatiće ih Allah od Svoje dobrote....".

PRIČAO NAM JE Kutejbete, pričao nam je Abdulaziz, sin Ebu Hazima, od svoga oca, od Sehla, sina Sada, Saidije rekao je:

Došla je (jedna) žena ka poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekla:

"O poslaniče Allaha! Došla sam (da) poklonim tebi svoju osobu (sebe)." Rekao je: Pa je gledao k njoj poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je podizao (on svoj) pogled u nju i upravljao je njega (pogled), zatim je pognuo (spustio) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, svoju glavu. Pa pošto je vidjela (ta žena da on nije sudio (odlučio) o njoj (ni jedne) stvari (ništa), sjela je. Pa je ustao (jedan) čovjek od njegovih drugova pa je rekao:

"O poslaniče Allaha! Ako nije bilo (tj. Ako nema) tebi sa (za) njom (nikakve) potrebe, pa vjenčaj meni nju (vjenčaj je za mene)!" Pa je rekao: "A da li je kod tebe od stvari (kakve, tj. Imaš li ti išta)?" Rekao je: "Ne, tako mi Allaha, o poslaniče Allaha!" Pa je rekao: "Idi ka svojoj porodici, pa pogledaj da li nalaziš (tj. da li imaš ikakvu) stvar (išta)." Pa je otišao, zatim se vratio pa je rekao: "Ne, tako mi Allaha nisam našao (ni jednu) stvar (ništa)." Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Pogledaj, i da (bi, tj. makar to bio jedan) prsten od željeza." Pa je otišao, zatim se je vratio pa je rekao: "Ne, tako mi Allaha, o poslaniče Allaha, i ni prsten od željeza (nemam), ali (nego) ovo je moj zastirač (tijela, tj. moja donja odjeća)."

Rekao je Sehl: Nije za njega (tj. u njega - a to znači: Nema on) ogrtač (nikako nikakav).

"Pa za nju je njegova polovina (to su riječi, nastavak govora onoga siromašnoga čovjeka, tj. Njoj dajem polovicu ovoga svoga zastirača kao vjenčani dar)." Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Šta (da) napraviš sa tvojim (svojim) zastiračem? Ako si obukao njega (ti), nije bilo (tj. neće biti) na njoj od njega stvar (ni jedna, tj. ništa). A ako je obukla (ona) njega, nije bilo (neće biti) na tebi stvar (ni jedna, tj. ništa)." Pa je sjeo (taj) čovjek. Te kada se je oduljilo njegovo sjedenje, ustao je. Pa je vidio njega poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da je on) okrećać leđa (tj. da je on okrenuo leđa i da ode - da on odlazi). Pa je zapovjedio za njega pa se (on) pozvao. Pa pošto je došao, rekao je: "Šta je to sa tobom od Kur'ana?" Rekao je: "Sa mnom je sura takva i sura takva (tj. sura ta i sura ta)." Brojio je njih. Pa je rekao:

"Čitaš (li ti) njih od leđa tvoga (svoga) srca (dakle: Znaš li ih učiti napamet)?" Rekao je: "Da." Rekao je: "Idi, pa već sam dao u posjed (tj. vjenčavam) tebi nju sa (onim, tj. zbog onoga) što je sa tobom od Kur'ana."

(Sljedbenici hanefijskoga mezheba tumače ovaj hadis na taj način što kažu da se pretpostavlja da je Muhamed a.s. za ovoga čovjeka dao toj ženi vjenčani dar iz svojih sredstava, pa na taj način hanefijske pristalice usklađuju sadržaj ovoga hadisa sa pravilom svoga mezheba da na vjenčanju mora, odnosno treba u svakom slučaju da dadne čovjek vjenčani dar ženi sa kojom stupa u brak. Ili druga pretpostavka pristalica hanefijskoga mezheba je da je u ovome posebnome slučaju vjenčani dar prešućen i da je ostao kao dugovanje koje je kasnije platio onaj čovjek svojoj ženi. Naime, hanefijski pravnici smatraju da nije dozvoljeno da bude kao vjenčani dar poznavanje napamet sure iz Kur'ana, ili poučavanje nekoga neku suru, nego vjenčani dar treba da se dadne u nekome materijalnome dobru koje vrijedi najmanje deset dirhema - srebrenjaka. To je ta jedna napomena u vezi navedenoga hadisa. U daljem tekstu neće se davati ovakve napomene, niti će se iznositi stavovi raznih mezheba.)

GLAVA

(izvjesnih) ravnih (lica) u (islamskoj) vjeri (tj. GLAVA lica približno jednako pobožnih koja se trebaju uzimati u brak međusobno) i (GLAVA) Njegovoga govora: "I On je (onaj) koji je stvorio od (izvjesne) vode čovjeka (čovječanstvo), pa je učinio njemu porijeklo i tazbinstvo (tj. i dao, stvorio je njemu - čovjeku srodstvo po krvi i srodstvo po ženidbi), i bio je tvoj Gospodar svemoćan."

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, izvijestio nas je Šuajb od Zuhrije rekao je: izvijestio me je Urvete, sin Zubejra, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, da je Ebu Huzejfete, sin Utbeta sina Rebiata sina Abdu Šemsa - a bio je (on) od (onih) ko je prisustvovao Bedru sa vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio - posinio (Tj. usvojio kao svoga sina) Salima i vjenčao je njemu kćer svoga brata (svoju bratičnu) Hindu, kćer Velida, sina Utbeta sina Rebiata, a on (tj. a taj Salim) je slobodnjak (oslobođeni rob jedne, neke) žene od Pomagača, kao što je posinio (uzeo na mjesto sina, kao sina) vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, Zejda (sina Harisetovoga).

A bio je (slučaj i običaj takav da onaj) ko je posinio (jednoga) čovjeka u predislamlju (u doba prije Islama, taj usvojeni je bio u položaju da) su zvali njega (ti) ljudi k njemu (tj. po njemu - po onome ko je njega posinio, usvojio), i naslijedio bi od njegovoga nasljedstva, dok je (najzad) spustio Allah (ajet):

"Zovite ih za njihove očeve (prave i stvarne vežući njihova imena)....", ka Njegovom govoru (do Njegovoga govora): "..... i vaši slobodnjaci (štićenici, saveznici)....", pa su se vratili ka svojim očevima (tj. pa su onda usvojenike počeli da zovu po njihovim stvarnim očevima). Pa ko (je bio u takvom položaju da) se nije znao njemu otac, bio (je) slobodnjak i brat u (tj. brat po islamskoj) vjeri. Pa je došla Sehleta (Sehla), kći Suhejla, sina Amra, Kurejševića, zatim Amirovića - a ona je žena Ebu Huzejfeta, sina Utbeta - (došla je) Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekla:

"O poslaniče Allaha! Zaista mi smo bili (u takvom odnosu da) vidimo (smatramo) Salima djetetom, a već je spustio Allah o njemu (i o njemu sličnome ono) što si već znao (što već znaš)."

Pa je spomenuo (Ebul-Jeman prednji) hadis (u cijelosti).

PRIČAO NAM JE Ubejd, sin Ismaila, pričao nam je Ebu Usamete od Hišama, od njegovoga oca, od Aiše rekla je:

Unišao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, na Duba'atu (tj. Posjetio je Duba'atu), kćer Zubejra, pa je rekao njoj:

"Možda ti (da) si htjela (da izvršiš ovogodišnje) hodočašće." Rekla je: "Tako mi Allaha neću se naći (tj. ne nalazim se nikako drukčije) osim bolesna." Pa je rekao njoj: "Hodočasti (Odi na hodočašće), i uslovi sebi. Reci: Moj Bože! Moje mjesto razrješavanja (oslobađanja od stega hodočašća) je (ondje) gdje si zadržao mene (tj. gdje zadržiš mene - a to će reći: ondje gdje mi dadneš bolest tako tešku da ne mognem dalje ići)." A (ona) je bila (pod brakom, u braku) Mikdada, sina Esveda.

(Duba'ata je bila Hašimovića, a Mikdad je bio Kindija, Kindijević - a Hašimovići kao ogranak Kurejševića bili su ugledniji od Kindovića, ali je brak između njih opet sklopljen.)

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Jahja od Ubejdulaha rekao je: pričao mi je Seid, sin Ebu Seida, od svoga oca, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Vjenčava se (Uzima se u brak izvjesna) žena (ženska osoba) za (tj. zbog) četiri (njezine vrijednosti, osebine, osobine, svojstva): za njezinu imovinu (zbog imovine), i za njezino porijeklo (zbog porijekla), i za njezinu ljepotu (zbog ljepote) i za njezinu vjeru (zbog vjere). Pa pobijedi (napravi uspjeh, postigni uspjeh) sa posjednicom (islamske) vjere, uprašile se tvoje dvije ruke!"

(Ta izreka na kraju "uprašile se tvoje dvije ruke!", ima više tumačenja, ali se ta tumačenja neće prikazivati.)

PRIČAO NAM JE Ibrahim, sin Hamzeta, pričao nam je Ibnu Ebu Hazim od svoga oca, od Sehla rekao je:

Prošao je (neki) čovjek na (tj. pokraj) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Šta govorite (kažete) o ovome (čovjeku - dakle: Šta mislite o njemu kakav je)?" Rekli su: "Dostojan je (Priličan je da se njemu izađe u susret uvijek:) ako je (ako bi) prožio (neku žensku) da mu se vjenča (udala bi se za njega), a ako je zagovarao da mu se primi zagovaranje (dakle: primilo bi mu se zagovaranje, tj. a ako je intervenisao da mu se primi-primi mu se, primilo bi mu se intervenisanje), a ako je (ako bi) rekao (govorio, tj. ako govori on nešto) da se sluša (slušao bi se)."

Rekao je: Zatim je šutio. Pa je prošao (jedan) čovjek od siromašnih (lica tih) muslimana, pa je rekao (pitao ih je):

"Šta govorite o ovome (Šta mislite o ovome kakav je)?" Rekli su: "Dostojan je (da se s njim postupi obratno:) ako je (ako bi) zaprosio da mu se ne vjenča (ne bi se za njega udala), a ako je zagovarao da mu se ne primi (ne bi mu se primilo) zagovaranje, a ako (bi) govorio da se ne sluša (ne bi se slušao)." Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Ovaj je bolji od punoće Zemlje (tj. od pune Zemlje onakvih ljudi koji su) slično ovome (slični onome prvome, tj. kao ovaj prvi, ili kao onaj prvi što je prošao)."

GLAVA

(izvjesnih vjerenika) ravnih u (tom) imanju (tj. koji su približno jednakoga imovinskoga stanja) i (GLAVA) vjenčanja (izvjesnoga) siromaha (za izvjesnu) imućnu (bogatu).

PRIČAO MI JE Jahja, sin Bukejra, pričao nam je Lejs od Ukajla, od Ibnu Šihaba rekao je: izvijestio me je Urvete da je on pitao Aišu, bio zadovoljan Allah od nje, (o ajetu) "A ako ste se plašili da nećete biti pravedni u (vezi stupanja u brak sa izvjesnim) siroticama....". Rekla je (na to Aiša):

"O sine moje sestre! Ovo (ti) je (izvjesna) sirotica (koja) bude u skrbništvu svoga zaštitnika (tj. tutora), pa (on) želi u njezinu ljepotu i njezino imanje (poželi njezinu ljepotu i njezino imanje), a hoće da (sebi) okrnji njezin vjenčani dar, pa se njima zabranilo njihovo vjenčavanje (međusobno) osim da budu pravedni u upotpunjavanju (njihovoga) vjenčanoga dara, i njima se je zapovjedilo za vjenčanje (nekim drugih) koje su osim njih (osim tih sirotica)." Rekla je: "I tražili su rješenje (izvjesni) ljudi (od) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, poslije toga, pa je spustio (objavio) Allah, uzvišen je:

"I traže rješenje (od) tebe o (izvjesnim) ženama....", ka (tj. do riječi u ajetu) "... i žele da vjenčaju njih....". Pa je spustio Allah njima da (izvjesna) sirotica kada je bila posjednica ljepote i imovine, željeli su u njezin brak i njezino porijeklo (da stupe i) u (slučaju kada se radi o) upotpunjavanju (njezinoga) vjenčanoga dara. A kada je bila nepoželjna u (tj. zbog) malenkosti (njezine) imovine i ljepote, ostavili bi nju i uzeli bi (drugu) osim nje od (izvjesnih) žena. Rekla je: "Pa kao što ostavljaju nju kada žele od nje (da su daleko, tj. kada ne žele nju - kada im je ona nepoželjna), pa nije njima (dozvoljeno) da vjenčaju njih (ni onda) kada su željeli u njima (tj. sa njima da su u braku, kada su im poželjne), osim da budu pravedni njima i (da) daruju njima njihovo pravo najcjelovitije u (tom) vjenčanom daru."

("Regi fi": željeti, "regibe an": ne željeti, ne želiti.).

GLAVA

(onoga) što se čuva (čovjek njega) od zlosrećnosti (izvjesne) žene (tj. čuvanja od nesretne žene, od nesretnosti žene, nesreće koju sa sobom donosi izvjesna žena i tome slično) i (GLAVA) Njegovoga govora, uzvišen je: "... zaista od vaših supruga i vaše djece je (jedan) neprijatelj za vas (vama)....".

PRIČAO NAM JE Ismail, rekao je: pričao mi je Malik od Ibnu Šihaba, od Hamzeta i Salima, dvojice sinova Abdullaha, sina Umera, od Abdullaha, sina Umera, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Nesretnost (Zlosrećnost izvjesna) je u (izvjesnoj) ženi, i kući i kobili (konju)."

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Minhala, pričao nam je Jezid, sin Zurej'a, pričao nam je Umer, sin Muhameda, Askalanija od svoga oca, od Ibnu Umera rekao je:

Spomenuli su (izvjesnu) nesretnost kod Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio. Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Ako je bila (izvjesna, naročita) nesretnost u (jednoj) stvari (tj. u nečemu, i u čemu), pa (ona - nesretnost) je u (izvjesnoj) kući, i ženi i kobili (konju)."

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, izvijestio nas je Malik od Ebu Hazima, od Sehla, sina Sada da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Ako je (i) bila (ta zlosrećnost) u (nekoj) stvari (i u čemu), pa (ona) je u (izvjesnoj) kobili (konju), i (u izvjesnoj) ženi i (u izvjesnom) stanu."

PRIČAO NAM JE Adem, pričao nam je Šubete od Sulejmana Tejmiye rekao je: čuo sam Ebu Usmana Nehdiju (da priča) od Usameta, sina Zejda, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Nisam ostavio poslije mene (poslije sebe ni jednu, nikakvu) kušnju (iskušenje) štetnije na (za izvjesne) ljude od (izvjesnih) žena."

GLAVA

(izvjesne) slobodne (žene koja nije robinja) pod (brakom izvjesnoga) roba.

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, izvijestio nas je Malik od Rebi'ata, sina Ebu Abdurahmana, od Kasima, sina Muhameda, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je:

Bila su u (vezi) Berirete (Berire) tri postupka (tj. tri odredbe Muhammeda a.s.): Oslobodila se je, pa se njoj dao (pa joj se dao) izbor (dalo joj se da sebi sama ona izabere da li će i dalje ostati u braku sa dotadašnjim svojim mužem Mugisom, ili neće).

(To je prvi postupak, odredba koja važi posebno za robinje.)

I rekao je (kao drugu odredbu tom prilikom) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zaštitništvo (Pokroviteljstvo) je za (onoga) ko je oslobodio (ropstva, tj. Zaštitništvo pripada onome ko je oslobodio)." I (kao treći postupak bio je to:) unišao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, a (jedan) lonac je na (kućnoj) vatri. Pa se približio (tj. ponudio se) k njemu (da jede jedan) hljeb i prismok (začini) od začina (te) kuće. Pa je rekao:

"Nisam vidio (tj. Ne vidim onoga) lonca." (To jest: "Šta je sa onim loncem?") Pa se reklo: "Meso (neko što) se je milodarilo s njim na Beriru (tj. U tom je loncu meso koje se je dalo Beriri kao sadaka-milostinja), a ti nećeš jesti (tj. ti ne jedeš te) milostinje (tu milostinju)."

(To je bilo Muhamedu a.s. objašnjenje zašto mu nije ponuđeno meso iz onoga lonca.)

Rekao je (Muhamed a.s.): "Ono je na nju (tj. Ono je njoj jedna) milostinja, a za nas (tj. a nama od nje) je (jedan) poklon (dio toga mesa)."

(Razlika između sadake-milostinje i hedije-poklona je u tome što se milostinja daje radi toga da se dobije nagrada na budućem svijetu, a poklon-hedija se daje radi čašćenja, počašćenja nekoga, iskazivanja počasti nekome kome se daje taj poklon. Milostinja se daje samo siromašnom bijedniku koji nije sposoban za rad. Muhamedu a.s. milostinja je bila zabranjena - haram. A u ovom slučaju je jeo meso koje je Berira dobila od nekoga kao milostinju. On je dao o tom i objašnjenje, a to objašnjenje kada se razradi u sebi sadrži ovaj smisao: Kada se nešto primi i uzme kao milostinja, onda to postaje posjed i vlasništvo onoga ko je to primio, a kad primljeno dobro, vrijednost postane vlasništvo, ono onda izgubi karakter i smisao milostinje i dobiva smisao ostalih posjedovanih vrijednosti i dobara, i onda se od toga može dati poklon, odnosno može se od tako stečenoga dobra i primiti neki dio kao poklon od toga novoga vlasnika.)

GLAVA:

Neće se oženiti (musliman sa) više od četiri (žene, tj. neće imati istodobno, u isto vrijeme više od četiri žene), zbog Njegovoga govora, uzvišen je: "... po dvije, i po tri i po četiri....".

A rekao je Alija, sin Husejna (Huseina) - na njih dvojicu pozdrav (spas, tj. mir im obojici)!: Misli (se na to, tj. hoće da se kaže): po dvije, ili po tri ili četiri.

I Njegov govor, veličajno je Njegovo spominjanje: "... posjednicima krila po dva, i po tri i po četiri...." - misli (na): po dva, ili po tri ili po četiri.

(Ponekad "ve: i", znači "ev: ili".)

PRIČAO NAM JE Muhamed, izvijestio nas je Abdete od Hišama, od njegovoga oca, od Aiše (o ajetu) "A ako ste se plašili da nećete pravedni biti u (vezi tih) sirotica....", rekao je:

Sirotica (izvjesna) bude kod (izvjesnoga) čovjeka i on je njezin zaštitnik (tutor, staratelj), pa je vjenča (sebi, za sebe) na njezino imanje, i čini loše njezino druženje (tj. loše s

njom postupa), i neće (da) bude pravedan u njezinom imanju, pa neka se oženi (on sa onima) što je bilo lijepo njemu od (izvjesnih) žena (drugih) osim nje (te sirotice, čak i sa) po dvije, i po tri i po četiri.

GLAVA:

"... i vaše majke koje su dojile (zadajale) vas.....".

I zabranjuje se od (tj. zbog izvjesnoga) dojenja (uzimanje u brak svako žensko lice) što se zabranjuje od (zbog izvjesnoga) porijekla (srodstva po krvi i plemenu).

(Žena koja je dojila više puta neko dijete muško u doba njegovoga života prije nego je to muško dijete navršilo dvije godine starosti od svoga rođenja, postala je majka po mlijeku, po dojenju - majka tome muškome djetetu. Ako je ta žena i neko žensko dijete dojila u više navrata dok je i to žensko dijete bilo u dobu svoga života ispod dvije godine starosti, i to žensko dijete postalo je sestra po dojenju, po mlijeku onome muškom djetetu. To je to srodstvo po dojenju, po mlijeku, i ono je kod sklapanja braka po islamskim propisima isto tako važno kao i srodstvo po krvi i rođenju, i ono je zapreka stupanju u brak srodnika po mlijeku. Zabranjeno je da stupe brat i sestra od iste majke, koje rodi jedna majka, u brak. A isto tako je zabranjeno da stupe u brak i brat i sestra po dojenju, po mlijeku. To znači pravilo u šeriatskom pravu: Zabranjuje se od (izvjesnoga) dojenja što se zabranjuje od (izvjesnoga) porijekla.)

PRIČAO NAM JE Ismail, pričao mi je Malik od Abdullaha, sina Ebu Bekra, od Amrete, kćeri Abdurahmana, da je Aiša, žena (supruga) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, izvijestila nju da je (jednom prilikom) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, bio kod nje i da je ona čula glas (nekoga) čovjeka (koji) traži dozvolu (da uniđe) u sobu Hafse. Rekla je: Pa sam rekla:

"O poslaniče Allaha! Ovo je (nekakav) čovjek (neko ko) traži dozvolu u tvoju sobu (kuću da uniđe, da bude primljen)." Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Mislim ga (da je to) omsica (iks - ili: Mislim da je to taj-i-taj). Za strica Hafse od (toga) dojenja (rekavši to on, tj. Pod tim je podrazumjevaao Hafsinoga strica po mlijeku)." Rekla je Aiša: "Da je bio omsica (taj-i-taj) živ (misleći ona) za svoga strica od (toga) dojenja (tj. strica po mlijeku), ulazio bi na nju (tj. ka njoj)?" Pa je rekao: "Da. Dojenje (izvjesno) zabranjuje što zabranjuje (i izvjesno) rođenje (rađanje)."

(Po ovome se može zaključiti da su posjete muških lica dozvoljene samo onim ženskim licima koja su im u srodstvu po krvi ili mlijeku, ali u tako blizom, bliskom, bližem srodstvu da ne mogu sklopiti brak po islamskom pravu, po šeriatu.)

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Jahja od Šubeta, od Katadeta, od Džabira, sina Zejda, od Ibnu Abasa rekao je:

Reklo se je Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zar se nećeš oženiti kćerkom Hamze?" (Tj. "Zar ne! Oženi se kćerkom Hamze!") Rekao je: "Zaista ona je kći moga brata od (izvjesnoga) dojenja (i kao takva mi je zabranjena)."

A rekao je Bišr, sin Umera: Pričao nam je Šubete: čuo sam Katadeta, čuo sam Džabira, sina Zejda (da priča) slično njemu (navedenom hadisu).

PRIČAO NAM JE Hakem, sin Nafi-a, izvijestio nas je Šuajb od Zuhrije rekao je: izvijestio me je Urvete, sin Zubejra da je Zejneba, kći Ebu Selemeta, izvijestila njega da je Umu Habiba, kći Ebu Sufjana, izvijestila nju da je ona rekla:

"O poslaniče Allaha! Vjenčaj (sebi) moju sestru, kćer Ebu Sufjana." Pa je rekao: "A zar voliš (želiš) to ti (zar ti to želiš)?" Pa sam rekla: "Da. Nisam tebi sa osamljenicom (tj. Nisam ti osamljenica - sama bez inoće). A najmiliji (najdraži) ko se je udružio meni u (jednom, nekom) dobru, je moja sestra." Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zaista ta neće biti (tj. nije ona) dozvoljena meni." Rekla sam: "Pa zaista mi pričamo da ti hoćeš da vjenčaš kćer Ebu Selemeta." Rekao je: "Kćer Umu Selemete (Umu Seleme)?" Rekla sam: "Da." Pa je rekao: "Da ona zaista nije bila (tj. Da ona i nije) moja pastorka u mome skrbništvu (tutorstvu), ne bi bila (ona) dozvoljena meni. Zaista ona je zaista kći moga brata od (izvjesnoga) dojenja (brata po dojenju). Dojila je mene i Ebu Selemeta (žena po imenu) Suvejbeta (Suvejba), pa ne izlažite (ne ponuđavajte vi, ne nudite, o moje supruge,) meni vaše kćeri (od bivših vaših muževa), a ni vaše sestre."

Rekao je Urvete: A Suvejbeta je slobodnjakinja (oslobođena robinja) Ebu Leheba. Bio je Ebu Leheb oslobodio nju (ropstva), pa je (ona) dojila (zadajala) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (dok je bio dijete). Pa pošto je umro Ebu Leheb, pokazao se on nekom (od svoje porodice u najgorem stanju (u snu, tj. vidio je u snu, usnio ga je neko od porodice njegove, a on - Ebu Leheb - u najgorem je stanju). Rekao je njemu (taj što ga je u snu vidio): "Šta si to sreo?" Rekao je Ebu Leheb: "Nisam sreo poslije vas (tj. od kako sam se rastao od vas umrijevši ja, nikakvoga) dobra osim (jedino to) da sam ja napojio se u ovome (tj. da sam napojen vodom u količini koja je kao rupa pod palcem, ili rupa između palca i kažiprsta - a to će reći napojen sam količinom vode koja bi stala između palca i kažiprsta - i to sam napojen) s mojim opraštanjem Suvejbete (Suvejbe, tj. napojen sam zbog toga što sam oprostio ropstva Suvejbetu)."

GLAVA

(onoga) ko je rekao: Nema dojenja poslije dvije godine! (tj. poslije navršenja dvije godine od rođenja djeteta koje se je dojilo), zbog Njegovoga govora, uzvišen je: "... dvije godine savršene (završene, tj. cijele) njih dvije za (onoga) ko je htio da upotpuni (izvjesno) dojenje...", i (GLAVA objašnjenja onoga) što zabranjuje (stupanje u brak pa bilo to) od maloga (izvjesnoga) dojenja i (tj. ili) od njegovoga velikoga (mnogoga).

PRIČAO NAM JE Ebul-Velid, pričao nam je Šubete od Eš'asa, od njegovoga oca, od Mesruka, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, unišao na nju (unišao njoj), a kod nje je (jedan) čovjek, pa kao da se promijenilo njegovo lice, kao da je on mrzio to (tj. kao da on to nije odobrio, kao da mu to nije bilo pravo), pa je rekla:

"Zaista on (ovaj čovjek) je moj brat (po mlijeku)." Pa je rekao: "Gledajte (Pogledajte dobro, tj. Provjerite) ko su vaša braća (po mlijeku)? Pa (izvjesno) dojenje je samo od (zbog izvjesne) gladi."

(To jest: Samo ono dojenje koje se vrši u ono doba razvoja kada je to jedini način da se glad odstrani u dojenčeta jer ono ništa drugo još ne može jesti. A tada i malo dojenje, ipak, bar za kraće vrijeme odstrani glad.)

GLAVA

mlijeka (izvjesnoga) mužjaka (čovjeka).

(Izraz "mlijeko mužjaka" je izraz koji ima prenosno, preneseno značenje i smisao, a cilj toga izraza je da nagovijesti i podsjeti na pitanje da li muž neke žene koja doji tuđe dijete i postane mu majka po mlijeku, da li muž te žene postane otac po mlijeku tome istome djetetu, i braća toga čovjeka postanu li stričevi po mlijeku toga istoga djeteta, pa ako je dijete bilo žensko, je li ono postalo zabranjeno haram za stupanje u eventualni brak svome ocu po mlijeku i svome stricu-amidži po mlijeku kada to žensko dijete postane punoljetno i odraste, i da li ga mogu posjećivati kao bliži srodnici po mlijeku, ili ne mogu, ili ne treba da ga posjećuju. U vezi ovoga imali su suprotna mišljenja mnogi učenjaci. Ipak, pravnici sva četiri mezheba, tj. Ebu Hanife, Malik, Šafija i Ahmed i njihovi sljedbenici mišljenja su da čovjek i njegova braća postaju srodnici djetetu koje je dojila žena izvjesnoga čovjeka. To je ovdje sve navedeno da bi se shvatio izraz "mlijeko mužjaka", a ne zbog toga da se objašnjavaju stavovi pojedinih mezheba.)

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, izvijestio nas je Malik od Ibnu Šihaba, od Urveta, sina Zubejra, od Aiše da je Eflah, brat Ebul-Kuajsa došao (i) traži (tj. tražeći on) dozvolu (da uniđe, da uđe) njoj, a on je njezin stric (amidža) od (izvjesnoga) dojenja (tj. stric po mlijeku), poslije (što je bio slučaj da) je sišao (ajet da se stavlja izvjesni) zastor, pa nisam htjela da dozvolim njemu (da uđe). Pa pošto je došao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, izvijestila sam ga za (postupak) koji sam napravila.

Pa je zapovjedio meni da dozvolim njemu (da me može posjećivati).

GLAVA

svjedočenja (izvjesne) dojilje.

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Ismail, sin Ibrahima, izvijestio nas je Ejub od Abdullaha, sina Ebu Mulejketa, rekao je: pričao mi je Ubejd, sin Ebu Merjema, od Ukbeta, sina Harisa. Rekao je (Abdullah, sin Ebu Mulejketa):

A već sam čuo njega (ovaj hadis) od Ukbeta (izravno), ali sam ja za hadis Ubejda pamtljiviji (tj. ali sam bolje zapamtio Ubejdov hadis). Rekao je (Ukbete):

Oženio sam se (jednom) ženom. Pa je došla nama (jedna druga) žena crna, pa je rekla (ta crna žena):

"Dojila sam vas dvoje." Pa sam došao Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa sam rekao: "Oženio sam se omsicom (ženskom - tom-i-tom), kćerkom omsice (kćerkom te-i-te), pa je došla nama (neka) žena crna pa je rekla meni: "Zaista ja sam već dojila vas dvoje."

A ona je lažljivica (tj. A ona - ta žena laže). Pa se okrenuo (Muhamed a.s.) od njega (od Ukbeta). Pa sam došao njemu od strane njegovoga lica (i) rekao sam: "Zaista ona je lažljivica." Rekao je: "Kako s njom (da budeš u braku), a već je tvrdila (tj. a već tvrdi ta crna žena) da je ona već došla vas dvoje? Pusti je od tebe (od sebe)."

I dao je znak (pokazao je) Ismail sa svoja dva prsta: kažiprstom i srednjakom (srednjim prstom da) priča (oponaša) Ejuba (oponašajući Ejuba kako je Ejub prikazao to njemu).

GLAVA

(onoga) što se dozvalja (dozvoljava) od (izvjesnih) žena i što se zabranjuje (da se uzima u brak) i (GLAVA) Njegovoga govora, uzvišen je: "Zabranile su se na vas (tj. vama) vaše majke, i vaše kćeri, i vaše sestre, i vaše tetke (po ocu), i vaše tetke (po majci), i kćeri (vašega) brata, i kćeri (vaše) sestre....", do kraja (toga) ajeta.

A rekao je Enes: "I (izvjesne) udate (vjenčane) od (izvjesnih) žena....", je: posjednice (svojih) muževa, slobodne (žene) su zabranjene da se uzimaju u novi brak prije razvjenčanja, osim što su posjedovale vaše desnice (tj. osim robinja). Neće vidjeti (tj. Ne vidi, Ne smatra za) štetu (griješ) da iščupa (da odstrani izvjesni) čovjek svoju robinju od svoga roba.

I rekao je (Uzvišeni Allah): "I ne vjenčavajte (izvjesne) idolopoklonice do (da) vjeruju (one)....".

A rekao je Ibnu Abas: Što je povećao na četiri (žene u isti mah - dakle: ako bi oženio u isto vrijeme, odjednom više od četiri žene), pa ono (tj. pa to) je zabranjeno kao njegova majka, i njegova kćerka i njegova sestra (što su mu zabranjene).

A rekao je nama Ahmed, sin Hanbela: Pričao nam je Jahja, sin Seida, od Sufjana: pričao mi je Habib od Seida, od Ibnu Abasa: Zabranilo se je (vama uzimati u brak) od (izvjesnoga, tj. vašega) porijekla sedam (vrsta žena) i od (vašega) tazbinstva sedam (vrsta žena). Zatim je čitao (pročitao ajet):

"Zabranile su se na vas (tj. Zabranile su se vama) vaše majke....", ajet (taj je pročitao). A sastavio je Abdullah, sin Džafera, između kćerke Alije (Alijine) i žene Alije (tj. i Alijine žene koja mu nije rodila tu kćer). A rekao je Ibnu Sirin: Nema štete s njime (tj. Nema grijeha u takvom postupku: sastaviti nečiju bivšu ženu i njezinu pastorku). A mrzio je njega (taj postupak) Hasen (Hasani Basrija) jedanput, zatim je (i on) rekao: Nema štete s njim (u njemu). A sastavio je Hasen, sin Hasena sina Alije, između dvije kćeri strica u (jednoj) noći. A mrzio je njega (taj postupak) Džabir, sin Zejda, zbog (izvjesnoga) presijecanja (veza rodbinskih pošto to dovodi do svađanja stričevki u braku za jednim licem u isto vrijeme), a nije u njemu (tj. a nije u vezi njega - ovoga postupka došlo nikakvo) zabranjivanje zbog Njegovoga govora, uzvišen je:

".... a dozvolilo se je za vas (tj. vama sve ono) što je iza toga vama (tj. što vam je iza toga - dalje od toga zabranjenoga)....".

A rekao je Ikrimete od Ibnu Abasa: Kada je bludničio (neki čovjek) sa sestrom svoje žene, nije se zabranila na njega (tj. njemu nije postala zabranjena) njegova žena. A predaje se (Prenosi se predaja, tj. Priča se) od Jahja-a Kindije, od Šabije i Ebu Džafera u (vezi onoga) ko se igra sa (izvjesnim) djetetom (muškim djetetom): Ako je uveo njega u njega (tj. Ako je dao

unići svom spolnom udu, organu u dječaka - Ako je izvršio akt homoseksualnosti), pa neka se ne ženi nipošto njegovom majkom (tj. s majkom toga dječaka). A Jahja ovaj je nepoznat (nepoznata ličnost) i nije se slijedilo na njega (tj. i ne može se slijediti niti prihvatiti njemu ta predaja).

A rekao je Ikrimete od Ibnu Abasa: Kada je bludničio s njom (punicom), neće se zabraniti (neće postati zabranjena) njemu njegova žena.

(To neki pravnici objašnjavaju ovako: Zabranjena djela neće zabraniti dozvoljena djela. "El-haramu la juharrimul-halale".)

A spominje se od Ebu Nasra da je Ibnu Abas zabranio njega (odnos sa svojom ženom onome čovjeku koji je bludničio s punicom - ženinom majkom - a to znači da mu je prestao brak sa ženom. To je, dakle, predaja suprotna prethodnoj.). A Ebu Nasr ovaj je (takva ličnost da) se nije poznavalo njegovo slušanje od Ibnu Abasa.

(To jest: Nije poznato da je on slušao Ibnu Abasa i da se je s njim sastajao.)

A predaje se od Imrana, sina Husajna, i Džabira, sina Zejda, i Hasena i nekoga (od stanovnika Iraka (ili: i nekih - od - stanovnika Iraka) rekao je (svaki od njih): Zabranjuje se njemu (dalji brak sa svojom ženom nakon bluda sa njezinom majkom). A rekao je Ebu Hurejrete: Neće se zabraniti do (da) dadne priljepiti na Zemlju (tj. površinu Zemlje). Misli (Ebu Hurejrete sa tim izrazom da kaže: do da) spolno opći (s njom). A dozvoljavao je njega (nastavak braka sa ženom nakon bluda sa njezinom majkom) Ibnul-Musejjeb, i Urvete i Zuhrija. I rekao je Zuhrija: Rekao je Alija: Neće se zabraniti (Neće biti zabranjen dalji brak u takvom slučaju). A ovo je poslano (tj. poslana predaja, a to će reći: prekinuta predaja, predaja čiji je sened prekinut).

(Napomena: Izraz u zagradi "(s njom)" odnosi se takođe na punicu.)

GLAVA:

".... i (zabranile su vam se) vaše pastorke koje su u vašim skrbništvima od vaših žena koje su (te što) ste unišili s njima (u polne odnose)....".

A rekao je Ibnu Abas: "Ed-duhulu", i "el-mesisu" i "el-limasu" - ono je "el-džimau": spolno općenje.

(To jest: Izrazi ed-duhulu, i el-mesisu i el-limasu znače što i el-džimau, a taj izraz el-džimau je polno, spolno općenje, odnos, čin. A doslovno ti izrazi znače: ed-duhulu - ulaženje, el-mesisu - doticanje, el-limasu - međusobno doticanje, el-džimau - međusobno sastajanje, sakupljanje.)

I (GLAVA onoga) ko je rekao: Kćeri njezinoga (ženinoga) djeteta (od bivšega muža) su od njegovih kćeri u (tom) zabranjivanju (tj. one su kao i njegove kćeri u pogledu zabrane stupanja u brak s njima) zbog govora Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, Umu Habibi: "Ne izlažite (Ne ponuđavajte, Ne nudite) ne mene (meni) vaše kćeri, a niti vaše sestre." A takođe su (u tom pogledu zabranjene) žene djeteta (izvijesnih) sinova, (jer) su one (na istom stupnju kao i) žene (izvjernih) sinova. I da li se naziva (izvjernom) pastorkom iako nije bila (tj. iako ne bude) u njegovom skrbništvu? A dao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (jednu) pastorku svoju (jednom čovjeku) ko (tj. koji je primio na sebe da)

izdržava nju (da se brine o njoj). A imenovao (nazvao) je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, sina svoje kćeri sinom (svojim, jer je to običaj u Arapa da unuka nazivaju sinom).

(Na osnovu toga se i izvelo gornje pravilo da su ne samo žene sinova, ako ostanu udove, udovice ili pušćenice, zabranjene da se uzimaju u brak, nego i žene od unuka i svojih i unuka ženinih, jer se i unuci smatraju neprekidna silazna loza roda i srodstva.)

PRIČAO NAM JE Humejdija, pričao nam je Sufjan, pričao nam je Hišam od svoga oca, od Zejnebe, od Umu Habibe rekla je: Rekla sam:

"O poslaniče Allaha! Da li je za tebe (tj. Da li ti imaš potrebu) u kćeri Ebu Sufjana?" Rekao je: "Pa činim (tj. Pa učiniću). Šta je to (tj. O kakvoj se potrebi radi)?" Rekla sam: "Vjenčavaš (tj. Da vjenčaš nju sebi)." Rekao je: "Zar (ti to) voliš?" Rekla sam: "Nisam za tebe sa osamljenicom (tj. Ja nisam tebi osamljenica - bez inoće). A najdraži ko se je (ko bi se) pridružio (tj. ko će se pridružiti) meni u tebi (ko će imati u tebi udio sa mnom zajedno), (to) je moja sestra (bila bi to moja sestra)." Rekao je:

"Zaista ona neće biti (tj. nije) dozvoljena meni." Rekla sam: "Doprlo je meni (Čula sam) da ti prosiš." Rekao je: "Kćer Umu Seleme?" Rekla sam: "Da." Rekao je: "Da (ona i) nije bila moja pastorka, ne bi bila dozvoljena meni. Dojila je mene i njezinoga oca Suvejbeta (Suvejba). Pa ne izlažite (tj. ne ponuđavajte) meni vaše kćeri, a ni vaše sestre."

A rekao je Lejs: Pričao nam je Hišam: Durreta, kći Ebu Selemeta (bila je ta na koju je mislila Umu Habiba da je nju bio prosio Muhamed a.s., a nije Zejneba kako neki tvrde).

GLAVA:

".... i (zabranjuje vas se) da sakupite (tj. da sastavite zajedno) između (izvjesne) dvije sestre, osim (onoga) što je već prošlo (što je bilo u prošlosti)....".

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, pričao nam Lejs od Ukajla, od Ibnu Šihaba da je Urvete, sin Zubejra, izvijestio njega da je Zejneba, kći Ebu Selemeta, izvijestila njega da je Umu Habiba rekla: Rekla sam:

"O poslaniče Allaha! Vjenčaj (sebi) moju sestru, kćer Ebu Sufjana!" Rekao je: "A (zar ti to) voliš?" Rekla sam: "Da. Nisam za tebe sa osamljenicom (Nisam ti osamljenica). A najmiliji (najdraži) ko se je udružio (tj. ko će se udružiti sa) mnom u (jednom) dobru, (to) je moja sestra." Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zaista ta ti neće biti (tj. nije) dozvoljena meni." Rekla sam: "O poslaniče Allaha! Pa tako mi Allaha zaista mi zaista pričamo da ti hoćeš da vjenčaš (sebi) Durretu (Durru), kćer Ebu Selemeta." Rekao je: "Kćer Umu Seleme?" Pa sam rekla: "Da." Rekao je:

"Pa tako mi Allaha nije bila (tj. i da nije ona) u mome skrbništvu, ne bi bila dozvoljena meni. Zaista ona je zaista kći moga brata od (izvjesnoga) dojenja (tj. moga brata po mlijeku). Dojila je mene i Ebu Selemeta (žena po imenu) Suvejbeta. Pa ne izlažite (ne ponuđavajte, ne nudite) meni vaše kćeri, a niti vaše sestre."

GLAVA:

Neće se vjenčavati (izvjesna) žena na svoju tetku (po ocu, a ni po majci, materi).

PRIČAO NAM JE Abdan, izvijestio nas je Abdullah, izvijestio nas je Asim od Šabije, čuo je Džabira, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Zabranio je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (to) da se vjenča (da se dadne vjenčati, udati izvjesna) žena (pošavši ona) na svoju tetku (po ocu), ili na svoju tetku (po materi, majci).

(Tetka po ocu je očeva sestra, a tetka po majci je materina sestra.)

A rekao je Davud i Ibnu Avn od Šabije, od Ebu Hurejreta.

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, izvijestio nas je Malik od Ebu Zinada, od Aaredža, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Neće se sakupiti (sastaviti, spojiti) između (izvjesne) žene i njezine tetke (po ocu), a niti između (izvjesne) žene i njezine tetke (po majci)."

PRIČAO NAM JE Abdan, izvijestio nas je Abdullah rekao je: izvijestio me je Junus od Zuhrije rekao je: pričao mi je Kabisate, sin Zuejba (možda Zurejba - ovdje je ispušteno slovo), da je on čuo Ebu Hurejreta (da) govori:

Zabranio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, da se vjenčava (izvjesna) žena na njezinu (tj. na svoju) tetku (po ocu), i (izvjesna) žena i njezina tetka (po majci). Pa mislimo (to kaže Zuhrija) tetku njezinoga oca u tom (izvjesnom) stupnju (stepenu zabranjenosti), jer zaista je Urvete pričao meni od Aiše rekla je:

Zabranjujte od (izvjesnoga) dojenja što je zabranjeno od (izvjesnoga) porijekla (srodstva).

GLAVA

(izvjesne) trampe (zamjene, razmjene, tj. ženidbe zamjenom ženska za žensko da bi se izbjeglo davanje vjenčanoga dara).

(To je stručno značenje riječi "eš-šigaru", a doslovno ta riječ ima dva osnovna značenja: 1. ispražnjivanje, ostajanje bez nečega, 2. dizanje nogu, dizanje noge od strane psa kada hoće da se mokri.)

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, izvijestio nas je Malik od Nafi-a, od Ibnu Umera, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (način ženidbe zvani "eš-šigar" (trampu, zamjenu).

A "eš-šigar" je (kaže Malik) da vjenča (izvjesni) čovjek svoju kćer (drugome čovjeku) na (taj način, tj. uz uvjet, uz uslov) da vjenča njemu (taj) drugi svoju kćer (tako da) nije između njih dvojice (nikakav) vjenčani dar (obavezno dati).

GLAVA:

Da li je za (izvjesnu) ženu da (ona) pokloni svoju osobu (tj. sebe i) za jednoga (tj. i za koga)?

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Selama, pričao nam je Ibnu Fudajl, pričao nam je Hišam od svoga oca rekao je:

Bila je Havleta (Havla), kći Hakima, od (onih žena) koje su poklanjale svoju osobu (sebe) za Vjerovijesnika (tj. Vjerovijesniku), pomilovao ga Allah i spasio. Pa je rekla Aiša:

"Zar se ne stidi (izvjesna) žena da poklanja svoju osobu (sebe) za (izvjesnoga) čovjeka (izvjesnom čovjeku)?" Pa pošto je sišao (od Uzvišenoga Allaha ajet u kojem stoji):

"Odstranjuješ koju hoćeš od njih....", rekla sam (kaže Aiša): "O poslaniče Allaha! Ne vidim (tj. Ne mislim, ne smatram drukčije) tvoga Gospodara osim (tako da) žuri u tvojoj želji (strasti da ti udovolji)."

Predao je njega (navedeni hadis još i) Ebu Seid El-Mueddib, i Muhamed, sin Bišra, i Abdete (sva trojica) od Hišama, od njegovoga oca, od Aiše, povećava (tj. povećavajući i dodajući u pričanju) neki (od) njih na (pričanje) nekoga.

GLAVA

braka (izvjesnoga čovjeka) hodočasnički obučenoga (odjevenoga).

PRIČAO NAM JE Malik, sin Ismaila, izvijestio nas je Ibnu Ujejneta, izvijestio nas je Amr, pričao nam je Džabir, sin Zejda, rekao je: obavijestio nas je Ibnu Abas, bio zadovoljan Allah od njih dvojice:

Oženio se Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, a on je hodočasnički obučen (odjeven za hodočašće).

GLAVA

zabranjivanja (zabrane) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, brak (braka izvjesnoga) uživanja naposljetku.

(Pod izrazom "brak uživanja" ili "brak naslade" misli se na privremeni brak koji se sklopi bez namjere da bi se stalno ostalo u tom braku, i koji se sklopi samo radi naslade kraće vrijeme, čak nekada samo tri dana. Takav brak je bio u početku Islama dozvoljen, pa je zabranjen, pa je ponovno bio dozvoljen, i onda je konačno zabranjen.)

PRIČAO NAM JE Malik, sin Ismaila, pričao nam je Ibnu Ujejneta da je on čuo Zuhriju (da) govori: izvijestio me je Hasen, sin Muhameda sina Alije, i njegov brat Abdullah

od oca njih dvojice (tj. izvijestila su me njih dvojica od svoga oca) da je Alija, bio zadovoljan Allah od njega, rekao Ibnu Abasu:

"Zaista je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, zabranio (izvjesno) uživanje (tj. brak uživanja, naslade) i (jedenje) mesa pitomih (domaćih) magaraca (u) vrijeme Hajbera (tj. u vrijeme borbenoga pohoda na Hajber sjeverno od Medine)."

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Bešara, pričao nam je Gunder, pričao nam je Šubete od Ebu Džemreta rekao je: čuo sam Ibnu Abasa (da) se je pitao (da je upitan) o uživanju (izvjesnih) žena (bez trajnoga braka), pa je dopuštao (to). Pa je rekao njemu (jedan rob) slobodnjak njegov:

"To je samo u (izvjesnom) žestokom (teškom) stanju, a u (tim) ženama je malobrojnost, ili slično njemu (tome stanju)." Pa je rekao Ibnu Abas: "Da."

PRIČAO NAM JE Alija, pričao nam je Sufjan, rekao je Amr od Hasena, sina Muhameda, od Džabira, sina Abdullaha, i Selemeta, sina Ekve'a, rekla su njih dvojica:

Bili smo u (jednoj) vojsci, pa je došao nama poslanik (izaslanik) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao (taj Muhamedov a.s. poslanik, kurir, izaslanik):

"Zaista ono već se je dozvolilo vama da uživate (da se naslađujete, tj. da se poslužite brakom uživanja - privremenim brakom), pa uživajte se (naslađujte se tim brakom)." A rekao je Ibnu Ebu Zib (Zi'b): pričao mi je Ijas, sin Selemeta sina Ekve'a, od svoga oca, od poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Koji god čovjek i žena su se složili (tj. Koji god čovjek i žena se slože međusobno, pristanu međusobno), pa druženje što je između njih dvoga (što je između njih dvoje) je tri noći (tj. tri dana). Pa ako su željeli (tj. ako žele) njih dvoje da međusobno povećaju njih dvoje (tj. da produže, neka produže druženje), ili (da) se međusobno ostave (napuste), (neka) se ostave međusobno njih dvoje." Pa ne znam da li je (to jedna) stvar bila za nas naročito (posebno), ili je za (te) ljude općenito.

Rekao je Ebu Abdullah (Buharija): A objasnio je njega (tj. taj takav brak) Alija od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, da je on dokinut (ukinut).

GLAVA

izlaganja (ponuđavanja izvjesne) žene svoju osobu (svoje osobe, sebe) na (izvjesnoga) dobrog čovjeka (ka dobrome čovjeku).

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Merhum rekao je: čuo sam Sabita Bunaniju rekao je: bio sam kod Enesa, a kod njega je (jedna) kći njegova. Rekao je Enes:

Došla je (jedna) žena ka poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (i) izlaže (ponuđava ona) njemu svoju osobu (sebe). Rekla je:

"O poslaniče Allaha! Da li je za tebe sa mnom potreba?" Pa je rekla kći Enesa: "Kako li je malen njezin stid (Kako li je malo stidljiva)! Jao nevaljaštine! Jao nevaljaštine!" Rekao je:

"Ona je bolja od tebe. Željela (Voljela) je Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, pa je izložila (ponudila) njemu svoju osobu (sebe)."

PRIČAO NAM JE Seid, sin Ebu Merjema, pričao nam je Ebu Gassan rekao je: pričao mi je Ebu Hazim od Sehla, sina Sada, da je (jedna) žena izložila (ponudila) svoju osobu na Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao njemu (jedan) čovjek:

"O poslaniče Allaha! Vjenčaj meni nju." Pa je rekao: "Šta je kod tebe (tj. Šta imaš ti da dadneš vjenčanoga dara)?" Rekao je: "Nemam kod mene (ni jedna) stvar (ništa)." Rekao je: "Idi (Odi), pa sebi potraži, i da (bi to bilo, tj. makar to bio jedan) prsten od željeza." Pa je otišao, zatim se vratio pa je rekao: "Ne, tako mi Allaha nisam našao (ni jednu) stvar (ništa), i ni prsten od željeza, a ali (tj nego) ovo je moj zastirač (moja donja odjeća), i za nju je njegova polovina (tj. i njoj dajem polovinu, pola svoga zastirača)."

Rekao je Sehl: A nije za (tj. u) njega ogrtač (nikakav postojao, tj. nije on imao nikakve gornje odjeće, kaputa). Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"A šta (da) napraviš sa tvojim (sa svojim) zastiračem? Ako obučeš (doslovno: Ako si obukao ti) njega, nije bilo (tj. neće biti) na njoj od stvari (nikakve, tj. neće biti na njoj ništa). A ako je obukla (ako obuče ona) njega (ako bi ga obukla ona), nije bilo (neće biti) na tebi od njega (ni jedna) stvar (ništa)." Pa je sjeo (taj) čovjek. Te kada se oduljilo njegovo sjedenje, ustao je. Pa je vidio njega Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, pa je pozvao njega. Ili se je pozvao njemu. Pa je rekao njemu:

"Šta je to sa tobom od Kur'ana?" Pa je rekao njemu: "Sa mnom je sura kao ta i sura kao ta (tj. sura ta i sura ta rekavši on to) za sure (neke koje on) broji njih (tj. nabrajajući ih)." Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Dajemo u posjed tebi nju sa (onim, tj. zbog onoga) što je sa tobom od Kur'ana."

GLAVA

izlaganja (ponuđavanja izvjesnoga) čovjeka svoju kćer (svoje kćeri) ili svoju sestru (svoje sestre) na pripadnike (izvjesnoga) dobra (tj. ponuđavanje svoje kćeri, ćeri, kćerke ili sestre k dobrim ljudima).

PRIČAO NAM JE Abdulaziz, sin Abdullaha, pričao nam je Ibrahim, sin Sada, od Saliha, sina Kejsana, od Ibnu Šihaba rekao je: izvijestio me je Salim, sin Abdullaha, da je on čuo Abdullaha, sina Umera, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, (da) priča da je Umer, sin Hataba, kada je obudovila Hafsa, kći Umera, (ostavši ona udova, udovica) od Hunejsa, sina

Huzafeta, Sehmije - a bio je (on jedan) od drugova poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je preminuo u Medni - pa je rekao Umer, sin Hataba:

Došao sam Usmanu, sinu Afana, pa sam izložio (ponudio) njemu Hafsu. Pa je rekao: "Pogledaću o svojoj stvari (toj, tj. Vidjeću, promisliću)." Pa sam ostao (nekoliko) noći (tj. dana čekajući šta će on riješiti). Zatim je susreo (sreo) mene pa je rekao: "Već se je pokazalo meni da se neću ženiti (u) ovaj moj dan." Rekao je Umer: Pa sam susreo Ebu Bekra Siddika pa sam rekao: "Ako si htio (tj. Ako ti hoćeš), vjenčao sam (tj. vjenčaću) ti Hafsu, kćer Umera." Pa je šutio Ebu Bekr, pa nije odvratio (nije odgovorio) k meni (ni jednu) stvar (ništa). I bio sam srditiji (ljući) na njega od mene na Usmana (tj. nego na Usmana). Pa sam ostao (nekoliko) noći. Zatim je zaprosio nju poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa sam vjenčao nju njemu. Pa je susreo mene Ebu Bekr pa je rekao: "Možda ti (da) si se rasrdio na mene kada si izložio na mene (tj. ponudio meni) Hafsu, pa nisam odvratio k tebi (ni jednu) stvar (ništa)." Rekao je Umer: Rekao sam: "Da." Rekao je Ebu Bekr: "Pa zaista ono nije spriječilo mene da odvratim k tebi u (onome, tj. u vezi onoga) što si izložio na mene (što si nudio meni - nije me spriječilo ništa drugo) osim (to) da sam ja (već) bio znao da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, već spominjao nju, pa nisam htio zbog (toga ništa reći da) proširim (da ne proširim, tj. da otkrijem, da ne bi otkrio na taj način) tajnu poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. A da je ostavio nju poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, zaista primio sam (tj. primio bih ja) nju."

PRIČAO NAM JE Kutejbete, pričao nam je Lejs od Jezida, sina Ebu Habiba, od Irakja, sina Malika, da je Zejneba, kći Ebu Selemeta, izvijestila njega da je Umu Habiba rekla poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zaista mi smo već pričali da si ti vjenčavač Durrete (Durre), kćeri Ebu Selemeta." Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Zar na Umu Selemu? Da nisam (bio) vjenčao Umu Selemu, nije (tj. ne bi bila Durreta) dozvoljena meni. Zaista njezin otac je moj brat od (izvjesnoga) dojenja (moj brat po dojenju, moj brat po mlijeku)."

GLAVA

govora Allaha, moćan je i veličajan: "A nema grijeha na vas u (onome) što ste nagovještavali s njim od prosidbe (izvjesnih) žena, ili ste sakrivali u vašim dušama (u svojim mislima želju za prosidbom), znao je Allah....", ajeta (taj vidi) do Njegovoga govora, ".... veliki opraštač, blagi".

".... eknentum....", je: "admertum" (zatajivati, tajiti u srcu). I svaka stvar (što) si čuvao nju i tajio si nju, pa ona je (tj. ona se naziva izrazom) "meknun". A rekao je meni Talk, sin Gannama: pričao nam je Zaidete od Mansura, od Mudžahida, od Ibnu Abasa (o značenju riječi u navedenom ajetu) ".... u (onome) što ste nagovještavali s njim od prosidbe (izvjesnih) žena....", (to znači da čovjek neki) govori (ovako nekoj ženi): Zaista ja hoću (izvjesnu) ženidbu, i zaista bih volio da se ono olakša meni (jedna) dobra žena.

A rekao je Kasim (to znači da čovjek ovako) govori: Zaista ti si meni plemenita! I: Zaista ja sam u tebe zaista željan (tj. zaljubljen)! I: Zaista Allah je zaista tjerač k tebi (jedno) dobro! Ili slično ovome (da joj rekne). A rekao je Ata': Nagovještavaće, a neće izričito izjaviti (da je prosi dok joj ne istekne rok koji ona treba da čeka poslije smrti bivšega muža), govoriće: Zaista je za mene potreba (tj. Ja imam jednu potrebu)! I: Budi obradovana! I: Ti si, sa hvalom Allahu, prolazeća (tj. možeš proći dobro, možeš se potrošiti)! A govori ona (tj. A ona će da odgovori): Već čujem šta govoriš. A neću obećavati (ni jednu) stvar (ništa), a neće

međusobno obećavati (ni) njezin zaštitnik (zakonski zastupnik nikome ništa) bez njezinoga znanja.

(To jest: Ona neće nikome ništa obećavati ni u kojem slučaju, a ni njezin zakonski zastupnik bez njezinog znanja.)

A ako je (ona) međusobno obećala (jednome) čovjeku u svome broju (tj. u svome roku koji ona mora da čeka, da sačeka), zatim je vjenčao (zatim vjenča taj čovjek) nju poslije, nije se rastavljalo (tj. neće se rastavljati) između njih dvoje. A rekao je Hasen (o značenju riječi u ajetu):

".... ne obećavajte međusobno (vi) njima (ženama nikakve) tajne....", (da to znači: ne obećavajte im izvjesni) blud (preljub). A spominje se od Ibnu Abasa: "..... (izvjesna) knjiga svoj rok.....", (da to znači: da) se ispuni (izvrši, svrši izvjestan) broj (koji žena treba da sačeka).

GLAVA

(izvjesnoga) gledanja ka (izvjesnoj) ženi prije vjenčavanja (njezinoga).

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Hammad, sin Zejda, od Hišama, od njegovoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je: Rekao je meni poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Vidio sam te u (izvjesnom) snu (tj. Sanjao sam te i u snu sam te vidio), (i) dolazi s tobom (dovodi te izvjesni) anđeo u (jednom otcijepljenom platnenom) komadu od svile, pa je rekao meni: "Ovo je tvoja žena." Pa sam otkrio od tvoga lica (izvjesnu) odjeću, pa kada li si ti ona! Pa sam rekao: "Ako je bilo ovo od (sudbine) kod Allaha, izvršiće njega (tj. neka ga izvrši, tj. neka to i bude tako)."

PRIČAO NAM JE Kutejbete, pričao nam je Jakub od Ebu Hazima, od Sehla, sina Sada, da je (jedna) žena došla poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekla:

"O poslaniče Allaha! Došla sam zato (da) poklonim tebi moju (svoju) osobu (sebe)." Pa je gledao k njoj poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je dao penjati (podizati svoj) pogled k njoj i upravljao (tj. i spuštao je) njega, zatim je pognuo (oborio) svoju glavu. Pa pošto je vidjela (ta) žena da on nije sudio o njoj (ni jednu) stvar, sjela je. Pa je ustao (jedan) čovjek od njegovih drugova pa je rekao:

"O poslaniče Allaha! Ako nije bila tebi s njoj, s njom (za njom nikakva, ikakva) potreba, pa vjenčaj meni nju." Pa je rekao: "A da li je kod tebe od stvari (tj. imaš li išta)?" Rekao je: "Ne, tako mi Allaha, o poslaniče Allaha!" Rekao je: "Idi (Odi) ka svojoj porodici, pa pogledaj da li nalaziš (da li ćeš naći neku, kakvu) stvar (išta)?" Pa je otišao, zatim se je vratio pa je rekao: "Ne, tako mi Allaha, o poslaniče Allaha, nisam našao (ni jedne) stvari." Rekao je: "Pogledaj, i da (bude makar jedan) prsten od željeza (ako nema ništa vrijednije)." Pa je otišao, zatim se vratio pa je rekao: "Ne, tako mi Allaha, o poslaniče Allaha, i ni (jedan) prsten od željeza, ali ovo je moj zastirač (imam ovaj zastirač) - rekao je Sehl: Nije za njega (u njega postojao uopće) ogrtač (tj. nije imao gornji dio-ogrtač, već je imao samo donji dio, a to je taj zastirač). - pa za nju je polovina njega (pola, polovina zastirača)." Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Šta (da ti) napraviš sa svojim zastiračem? Ako is (Ako bi) obukao njega (ti), nije bila (ne bi bila) na njoj od njega (ni jedna) stvar (tj. ništa). A ako je (A ako bi) obukla (ona) njega, nije bila (ne bi bila) na tebi (ni jedna) stvar (tj. ništa)." Pa je sjeo (taj) čovjek, čak se je oduljilo (dugo je potrajalo) njegovo sjedenje (dugo je tu sjedio). Zatim je ustao. Pa je vidio (opazio) njega poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, okretačem leđa (tj. kako je on okrenuo leđa odlazeći), pa je zapovjedio za njega, pa se je (on) pozvao. Pa pošto je došao, rekao je:

"Šta je to sa tobom od Kur'ana?" Rekao je: "Sa mnom je sura tako (tj. sura ta), i sura tako (i sura ta) i sura tako (i sura ta), brojio je njih." Rekao je: "Da li čitaš njih od leđa svoga srca (tj. napamet)?" Rekao je: "Da." Rekao je: "Idi (Odlazi sa ispunjenom željom), pa već sam dao posjedovati tebi nju sa (onim) što je sa tobom od Kur'ana."

GLAVA

(onoga) ko je rekao: Nema (sklapanja, zaključivanja) braka (drukčije) osim sa zaštitnikom (sa zakonskim zastupnikom)!, (a to je tako) zbog Njegovoga govora, uzvišen je: "... pa ne sprječavajte (vi, o zakonski zastupnici,) njih žene....", pa je unišla (ušla) u njega (u to, tj. ubraja se u to) udovica, a također (i ta) djevojka.

I rekao je: "I ne dajite u brak (ne vjenčavajte svojih ženskih osoba tim) idolopoklonicima (drukčije) do (da) vjeruju (do da postanu vjernici)....". I rekao je: "I dajite u brak (vjenčavajte tim licima) obudovljenima od vas (vjenčavajte im svoje ženske osobe)....".

(Pošto je glagol u svim navedenim ajetima upotrebljen u zapovjednom načinu za množinu muškoga roda, to se i tumači da svaka muslimanka, bila djevojka ili ponovna udavača, treba imati pristanak svoga najbližega živoga rođaka kao zakonskoga zastupnika da bi ona mogla stupiti u brak sa nekim čovjekom muslimanom koji je prosi.)

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Sulejmana, pričao nam je Ibnu Vehb od Junusa, pričao nam je Ahmed, sin Saliha, pričao nam je Anbesete, pričao nam je Junus od Ibnu Šihaba rekao je: izvijestio me je Urvete, sin Zubejra, da je Aiša, žena Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, izvijestila njega da je (taj) brak u predislamlju bio na vrste (na četiri načina zaključivan i sklapan).

Pa (jedan) brak od njih je (bio kao što je) brak (tih) ljudi danas. Prosi (izvjesni) čovjek ka (izvjesnom) čovjeku (obraćajući se za) njegovu štíćenicu, ili njegovu kćer, pa dadne vjenčani dar njoj, zatim vjenča nju.

I drugi brak (ovakav): Bio je (izvjesni) čovjek (običaja da) govori svojoj ženi kada se je očistila od svoje mjesečnice (menstruacije): pošalji (poruku, zahtjev) ka omsici (ka ikusu, ka tom-i-tom), pa traži spolni odnos od njega (tj. traži da s tobom izvrši spolni snošaj, polni akt). I odstrani se nje (poslije spolnoga snošaja sa tim omsicom - odstrani se nje) njezin muž nikada (tj. nikako) dok se je razjasnilo njezino nošenje (tj. njezina trudnoća, oplodjenje) od toga čovjeka koji (je taj što je ona bila upućena k njemu da) traži spolni snošaj od njega. Pa kada se razjasnilo njezino nošenje (oplodjenje), pogodio bi je njezin muž kada je volio (tj. vršio bi opet s njom spolni snošaj). A čini (činio je) to samo (zbog) želje za uglednosti (svoga) djeteta (tj. da bi na taj način oplemenio svoje potomstvo). Pa je bio ovaj brak (nazivan) "nikahul-istibda'i": brak spolnoga snošaja.

I drugi brak (u stvari, treća vrsta braka sastojala se u tom da) se sakupi (izvjesna) skupina što je ispod deset (osoba, ljudi), pa ulaze (pa su ulazili izvjesnoj) ženi, svaki (od) njih pogodi nju (tj. izvrši spolni snošaj s njom). Pa kada je (kada bi) zaniijela (ona), i smetnula je (porodila se je, i porodi se), i prošle su (nekolike) noći poslije (što je bio slučaj) da smetne (porodi ona) svoj teret, poslala bi (ona poruku) k njima (da dođu). Pa nije mogao (ni jedan) čovjek od njih da se sustegne (da postupi drukčije) do (da) se sakupe (oni) kod nje. Rekne (onda ona) njima: "Već ste upoznali (tj. Već znate postupak) koji je bio od vašega posla (sa mnom), a već sam rodila, pa on (tj. ovaj rođeni dječak) je tvoj sin, o omsica (o ti)." Imenuje (ta žena pri tom između njih onoga) koga je željela (htjela) sa njegovim imenom. Pa se priključi s njim (tj. njemu) njezino dijete, (i) neće moći (tj. ne može) da se sustegne s njim (tj. ne može da se otrese i da se odrekne njega - toga djeteta taj) čovjek (nikako).

I brak četvrte (vrste je da) se sakupe (izvjesni) mnogi ljudi, pa (da) ulaze (izvjesnoj) ženi (doslovno: na izvjesnu ženu), (i) neće se sustegnuti (tj. ne susteže se ona) od (onoga) ko je dolazio njoj (tj. ne odbija ona da sa svakim vrši spolni snošaj ko je došao, ko bi došao da s njome izvrši spolni snošaj). A one (takve žene) su (izvjesne) nevaljalice (raspusnice, prostitutke, bludnice koje) su bile (običaja da) podignu na svoja vrata (neke) zastave (da one) budu (neki) znak. Pa ko je htio (od) njih, ulazio je njima (doslovno: ulazio je na njih). Pa kada je zaniijela (postala trudna, noseća) jedna (od) njih, i spustila (smetnula, tj. i porodila) je svoj teret (svoje breme), skupili su se (skupili bi se oni) njoj, i pozvali su (pozvali bi oni izvjesne) gatare (vračare koji su po nekakvim tajnim tragovima, ili po promatranjima udova tijela određivali ko je otac djeteta). Zatim su priključivali njezino dijete sa (onim, tj. onome) koji (je taj što njega) vide (smatraju oni za dječijega oca). Pa se je (to dijete) prilijepilo s njim (tj. za njega) i zvalo se je njegov sin, (i) neće se spriječiti (tj. ne sprječava se - ne može se otresti taj čovjek) od toga.

Pa pošto se poslao Muhamed, pomilovao ga Allah i spasio, sa (Božijom) istinom, porušio je brak (toga) predislamlja, svaki (taj način od) njega, osim braka (tih) ljudi danas (koji je u praksi).

PRIČAO NAM JE Jahja, pričao nam je Veki' od Hišama, od Ibnu Urveta, od njegovoga oca, od Aiše (o ajetu):

".... i što se čita vama (doslovno: na vas) u (Božijoj) knjizi u (vezi sa) siroticama (od tih) žena koje (su u takvom stanju da) nećete dati (ne dajete) njima što se je propisalo za njih, a želite da vjenčate njih (za sebe)....", rekla je (Aiša):

Ovo je (To je) o (izvjesnoj) sirotici koja bude kod (izvjesnoga) čovjeka, možda ona (da) bude njegova suvlasnica u njegovom imanju, i on je bliži s njom (ili: i on je preči s njom, preči za nju od nekoga drugoga), pa želi da vjenča nju (sebi), pa sprječava nju zbog njezinoga imanja, i neće (da) dadne vjenčati nju osim njega (tj. osim sebe nekome drugome - ne da joj se udati za drugoga zbog) odvratnosti (mržnje) da se udruži (tj. da postane kao suvlasnik) njemu (i) jedan (čovjek, tj. iko) u njezinome imanju (sa njim zajedno).

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Muhameda, pričao nam je Hišam, izvijestio nas je Mamer, pričao nam je Zuhrija rekao je: izvijestio me je Salim da je Ibnu Umer izvijestio njega da je Umer (postupio ovako) kada je obudovala Hafsa, kći Umera, od (tj. poslije smrti) Ibnu Huzafeta Sehmije - a bio je (on) od drugova Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, od stanovnika (tj. učesnika) Bedra, preminuo je u Medini - pa je rekao Umer:

Susreo sam Usmana, sina Affana, pa sam izložio (ponudio) njemu, pa sam rekao: "Ako si htio, dao sam vjenčati tebi Hafsu (Ako hoćeš vjenčaću ti Hafsu)." Pa je rekao: "Pogledaću (u (vezi te) svoje stvari." Pa sam ostao (nekoliko) noći. Zatim je susreo (sreo) mene pa je rekao: "Pokazalo se meni da se neću ženiti (u) ovaj svoj dan." Rekao je Umer: Pa sam susreo Ebu Bekra pa sam rekao: "Ako si htio, dao sam vjenčati (tj. daću vječati) tebi Hafsu."

PRIČAO NAM JE Ahmed, sin Ebu Umera, rekao je: pričao mi je moj otac rekao je: pričao mi je Ibrahim od Junusa, od Hasena rekao je (o ajetu) "... pa ne sprječavajte njih (ženske osobe)...", rekao je: pričao mi je Makil, sin Jesara da je on (ovaj ajet) sišao o njemu (u vezi njega). Rekao je:

"Vjenčao sam (jednu) svoju sestru (u brak) od (jednoga) čovjeka (tj. Vjenčao sam sestru za jednoga čovjeka), pa je (on) razvjenčao nju. Te kada se je završio (izvršio) njezin broj (tj. njezin određeni rok čekanja), došao je (da) prosi nju (on opet nanovo, ponovo). Pa sam rekao njemu: "Vjenčao sam tebi (nju), i prostro sam tebi (nju) i počastio sam te (njom), pa si razvjenčao nju, zatim si došao (da opet) prosiš nju. Ne, tako mi Allaha, neće se vratiti (ona) k tebi nikada." A bio je (taj) čovjek (takav da) nema štete s njime (tj. Bio je on dobar čovjek). A bila je (i ta žena takvoga raspoloženja da ona) hoće da se vrati ka njemu. Pa je spustio (objavio) Allah ovaj ajet:

"... pa ne sprječavajte njih...". Pa sam rekao: "Sada činim (tj. pristajem da se ona vrati k njemu), o poslaniče Allaha!" Pa je vjenčao nju njemu.

GLAVA:

Kada je bio (izvjesni) zaštitnik (tj. zakonski zastupnik), on (taj sami) prosac.

A prosio je Mugirete, sin Šubeta, (jednu) ženu (što) je on najbliži (od svih) ljudi s njom (tj. on joj je bio najpreči), pa je zapovjedio (jednom) čovjeku pa je vjenčao njega. A rekao je Abdurahman, sin Avfa, Umu Hakimi, kćeri Kariza: "Da li činiš (tj. prepuštaš) svoju stvar k meni?" Rekla je: "Da." Pa je rekao: "Već sam sebi vjenčao tebe." A rekao je Ata': "Neka zasvjedoči (određeni broj svjedoka) da sam ja već vjenčao tebe (sebi)." Ili neka zapovjedi (nekom) čovjeku iz njezinoga plemena (njezine družine, družbe da ga on vjenča s njom). A rekao je Sehl: Rekla je (jedna) žena Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio:

"Poklanjam tebi moju osobu (svoju osobu, tj. sebe)." Pa je rekao (jedan) čovjek: "O poslaniče Allaha! Ako nije bilo za tebe sa njom (nikakva) potreba, pa vjenčaj meni nju (ili drugim riječima: Ako je ti nećeš za sebe, vjenčaj je za mene)!"

PRIČAO NAM JE Ibnu Selam, izvijestio nas je Ebu Muavijete, pričao nam je Hišam od svoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, o Njegovom govoru:

"I traže rješenje (od) tebe o (izvjesnim) ženama, reci: Allah daje rješenje vama o njima...", (i tako) do kraja (toga) ajeta, rekla je (Aiša):

Ona (tj. To) je (izvjesna) sirotica (koja) bude u skrbništvu (izvjesnoga) čovjeka (koja) se je već udružila (s) njim u njegovom imanju, pa želi od nje (da bude daleko) da vjenča sebi nju, a mrzi da vjenča nju (nekome drugome) osim sebe pa (da onaj) uniđe njemu u njegovo imanje, pa (zbog toga tutor, zakonski zastupnik) zadržava nju (od udaje). Pa je zabranio njima (zakonskim zastupnicima) Allah to (da čine oni).

PRIČAO NAM JE Ahmed, sin Mikdama, pričao nam je Fudajl, sin Sulejmana, pričao nam je Ebu Hazim, pričao nam je Sehl, sin Sada, rekao je:

Bili smo kod Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, sjedači (tj. sjedeći mi, sjedili smo kod njega). Pa je došla njemu (jedna) žena izlaže (tj. nudeći ona) svoju osobu njemu. Pa je spuštao u (tj. po) njoj (svoj) pogled i podizao je njega, pa nije htio nje. Pa je rekao (jedan) čovjek od njegovih drugova:

"Vjenčaj meni nju, o poslaniče Allaha!" Rekao je: "Je li kod tebe od (ikakve) stvari (išta - Imaš li išta)?" Rekao je: "Nema kod mene od stvari (nikakve, tj. Nemam ništa)." Rekao je: "I ni prstena od željeza?" Rekao je: "I ni prstena (od željeza), ali (ću da) raspolovim ovaj svoj ogrtač, pa (ću da) dadnem njoj (njegovu) polovinu, a uzeću (sebi njegovu) polovinu." Rekao je: "Ne. Da li je sa tobom od Kur'ana (ikakva) stvar (išta)?" Rekao je: "Da." Rekao je: "Odi (Idi), pa već sam vjenčao tebi nju sa (onim, tj. zbog onoga) što je sa tobom od Kur'ana."

GLAVA

davanja vjenčanja (izvjesnoga) čovjeka svojoj malodobnoj djeci (ili: GLAVA vjenčavanja čovjeka svoju malodobnu djecu sa nekim, za nekoga - svoje malodobne djece za nekoga) zbog Njegovoga govora, uzvišen je: "... i (one) koje (još) nisu imale mjesečnice (menstruacije, periode)....".

Pa je učinio (odredio) njezin broj (dana iščekivanja) tri mjeseca prije (njihovoga) postajanja punoljetnima (zrelima, tj. prije dospijevanja u punodobnost, zrelost).

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Jusufa, pričao nam je Sufjan od Hišama, od njegovoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, sebi vjenčao nju, a ona je kći šest godina (tj. a ona ima svega šest godina; a ona je imala svega šest godina). A uvela se na njega (njemu), a ona je kći devet (a ona je imala devet godina). I ostala je kod njega devet (godina).

GLAVA

vjenčavanja (izvjesnoga) oca svoju kćer (svoje kćeri) od (izvjesnoga) vođe (tj. ka vođi, za vođu, za vrhovnoga rukovodioca).

A rekao je Umer: Prošio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (obrativši se on) k meni, Hafsu, pa sam dao vjenčati njemu (nju).

PRIČAO NAM JE Mualla, sin Eseda, pričao nam je Vuhejb od Hišama, sina Urveta, od njegovoga oca, od Aiše da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, sebi vjenčao nju, a ona je kći šest godina. A sagrađio je s njom (brak, tj. počeo je s njom bračni život), a ona je kći devet godina. Rekao je Hišam: I obavijestio sam se da je ona bila kod njega devet godina.

GLAVA:

Vladar je zaštitnik (tj. zakonski zastupnik u braku svake ženske) zbog govora (doslovno: sa govorom, prema govoru) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio: "Vjenčali smo tebi nju sa (onim) što je sa tobom od Kur'ana."

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, izvijestio nas je Malik od Ebu Hazima, od Sehla, sina Sada, rekao je:

Došla je (jedna) žena ka poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekla: "Zaista ja sam poklonila od svoje osobe (Poklanjam sebe tebi)." Pa je stajala dugo. Pa je rekao (jedan) čovjek: "Vjenčaj meni nju, ako nije bila za tebe s njom (nikakva) potreba (ako je ti nećeš)." Rekao je: "Da li je kod tebe (išta) od (kakve) stvari (da) njoj dadneš vjenčani dar?" Rekao je: "Nije kod mene osim moga zastirača (Nemam ništa osim svoga zastirača)." Pa je rekao: "Ako si darovao njoj njega, sjedio si (tj. sjedićeš tako da) nema zastirača za tebe, pa traži sebi (neku) stvar (tj. nešto)." Pa je rekao: "Ne nalazim (nikakvu) stvar." Pa je rekao: "Traži sebi, i da (bi to bio makar jedan) prsten od željeza." Pa nije (ni to) našao. Pa je rekao: "Da li je sa tobom od Kur'ana (ikakva) stvar?" Rekao je: "Da. Sura tako i sura tako (tj. sura ta i sura ta)." Za (neke) sure (što) je imenovao njih (tvrdio je da ih ima i da ih zna). Pa je rekao: "Vjenčali smo tebi nju sa (onim, zbog onoga) što je sa tobom od Kur'ana."

GLAVA:

Neće dati vjenčati (izvjesni) otac i (niko drugi) osim njega (izvjesnu) djevojku i (izvjesnu) udovicu (nikako drukčije) osim sa njezinim zadovoljstvom (tj. sa njezinim pristankom).

PRIČAO NAM JE Muaz, sin Fedaleta, pričao nam je Hišam od Jahja-a, od Ebu Selemeta da je Ebu Hurejrete pričao njima da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Neće se vjenčati (izvjesna) udovica do (da) se zdogovara (savjetuje) s njom. A neće se vjenčati (izvjesna) djevojka do (da) se traži dozvola od nje." Rekli su: "O poslaniče Allaha! A kako je (kakva je) njezina dozvola?" Rekao je: "Da šuti (ona)."

(To znači: Ako se predloži djevojci da se uda, vjenča za izvjesno lice, pa ona na to šuti, neće da odbije to jasnom izjavom - to onda znači da je dala pristanak i dozvolu da se vjenča za to lice.)

PRIČAO NAM JE Amr, sin Rebi'a sina Tarika, izvijestio nas je Lejs od Ibnu Ebu Mulejketa, od Ebu Amra, slobodnjaka Aiše, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, da je ona rekla:

"O poslaniče Allaha! Zaista (izvjesna) djevojka stidi se (da dadne dozvolu)." Rekao je: "Njezino zadovoljstvo (pristanak) je njezina šutnja."

GLAVA:

Kada je vjenčao svoju kćer (neko nekome), a ona je mrziteljica (tj. a ona mrzi, ne odobrava to vjenčanje), pa njegovo vjenčanje (njegov brak) je vraćen (tj. poništen, on ne vrijedi, ne važi).

PRIČAO NAM JE Ismail, rekao je: pričao mi je Malik od Abdurahmana, sina Kasima, od njegovoga oca, od Abdurahmana i Mudžemmi'a, dvojice sinova Jezida, sina Džarijeta, od Hanse, kćeri Hizama, Ensarijske (Ensarijke) da je njezin otac vjenčao nju (za nekoga čovjeka), a ona je (bila) udovica, pa je mrzila (ona) to, pa je došla poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (pa se je k njemu požalila) pa je vratio njegov brak (tj. pa je on poništio vjenčanje njezinoga oca koji je bio nju vjenčao za nekoga čovjeka).

PRIČAO NAM JE Ishak, izvijestio nas je Jezid, izvijestio nas je Jahja da je Kasim, sin Muhameda, pričao njemu da su Abdurahman, sin Jezida, i Mudžemmi', sin Jezida, pričala njih dvojica njemu da je (jedan) čovjek (što) se zove Hizam dao vjenčati (nekome čovjeku jednu) kćer svoju..... (i dalje) slično njemu (tj. prethodnom, navedenom hadisu).

GLAVA

vjenčavanja (izvjesne) sirotice zbog Njegovoga govora: "I ako ste se plašili da nećete biti pravedni u (izvjesnim) siroticama, pa vjenčavajte.....".

I kada je rekao zaštitniku (zakonskome zastupniku neki prosac): Vjenčaj meni (tu žensku) omsicu (tu-i-tu)!, pa je ostao (tj. pričekao zastupnik jedan) čas, ili je rekao: Šta je sa tobom (tj. Šta imaš)?, pa je rekao (prozac): Sa mnom je tako i tako (to i to). Ili su ostala njih dvojica (kraće vrijeme u istom sijelu, sjednici čekajući), zatim je rekao (zastupnik prosacu): Vjenčao sam tebi nju!, pa ono (tj. pa to) je dozvoljeno (tj. takav postupak je dozvoljen). O njemu je (pričao) Sehl od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, izvijestio nas je Šuajb od Zuhrije. A rekao je Lejs: Pričao mi je Ukajl od Ibnu Šihaba, izvijestio me je Urvete, sin Zubejra da je on pitao Aišu, bio zadovoljan Allah od nje, rekao je njoj:

"O majko (O majčice)! (Šta znači, ili: O čemu je sišao ajet): "I ako ste se plašili da nećete biti pravedni u (tim) siroticama....", do ".... što su posjedovale vaše desnice....", (šta to znači)?" Rekla je Aiša: "O sine moje sestre! Ova sirotica bude u skrbništvu svoga zaštitnika (tj. zakonskoga zastupnika), pa želi (on) u njezinu ljepotu i njezino imanje (tj. zaljubi se u nju), a hoće da (sebi) okrnji od njezinoga vjenčanoga dara. Pa se njima zabranilo (zabranio) brak njihov (brak sa njima), osim da budu pravedni njima u upotpunjavanju (njihovoga) vjenčanoga dara, i zapovjedilo se njima za brak (sa onima) koje su osim njih od (tih) žena." Rekla je Aiša: "Tražili su rješenje (izvjesni) ljudi (od) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, poslije toga, pa je spustio Allah:

"I traže rješenje (od) tebe o (izvjesnim) ženama....", do ".... a želite da vjenčate njih....". Pa je spustio Allah njima u ovom ajetu da (izvjesna) sirotica kada je bila posjednica imovine i ljepote, željeli su (oni) njezin brak, i njezino porijeklo i njezin vjenčani dar. A kada je bila nepoželjna u malenkosti (tj. zbog male svoje) imovine i ljepote, ostavljali su nju (siroticu takvu), i uzimali su (neku drugu) osim nje od (tih) žena." Rekla je: "Pa kao što ostavljaju nju kada žele od nje (da su daleko, tj. kada ne žele nju), pa nije za njih da vjenčavaju nju (ni onda) kada su željeli nju, osim da budu pravedni njoj i (da) dadnu njoj njezino najpotpunije pravo od (toga) vjenčanoga dara."

GLAVA:

Kada je rekao (izvjesni) prosac (izvjesnome) zaštitniku: Vjenčaj mi (neku ženu) omsicu (tu-i-tu)!, pa je rekao: Već sam vjenčao tebi za tako i tako!, bio je dozvoljen (taj) brak iako nije rekao (zaštitnik) mužu: Da li si bio (Da li si) zadovoljan? Ili: (Jesi li) primio (Da li si primio)?

PRIČAO NAM JE Ebu Numan, pričao nam je Hammad, sin Zejda, od Ebu Hazima, od Sehla, bio zadovoljan Allah od njega, da je (jedna) žena došla Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je izložila (ponudila) njemu svoju osobu (sebe), pa je rekao:

"Nije meni danas u (tim) ženama (ništa) od potrebe (Nemam za njima potrebu, potrebe)." Pa je rekao (jedan) čovjek: "O poslaniče Allaha! Vjenčaj meni nju." Rekao je: "Šta je kod tebe?" Rekao je: "Nije kod mene (ni jedna) stvar." Rekao je: "Daruj joj, i da prsten od željeza (bude, tj. pa makar željezni prsten)." Rekao je: "Nije kod mene (ni jedna) stvar (Nemam ništa)." Rekao je: "Pa šta je kod tebe od Kur'ana?" Rekao je: "Tako i tako (to i to)." Rekao je: "Pa već sam dao posjedovati tebi nju sa (onim) što je sa tobom od Kur'ana."

GLAVA:

Neće prositi (jedan musliman) na prosidbu svoga brata (muslimana) do (da ovaj) vjenča, ili (da) pusti (odustane).

(To znači: Ako jedan musliman prosi neku žensku, drugi mu se ne treba nametati kao suparnik i konkurent.)

PRIČAO NAM JE Mekija, sin Ibrahima, pričao nam je Ibnu Džurejdž rekao je: čuo sam Nafi'a (da) priča da Ibnu Umer, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, govoraše:

Zabranio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, da prodaje neki (od) vas na prodaju nekoga. I neće prositi (I da ne prosi žensku za udaju izvjesni) čovjek na prosidbu svoga brata do (da) ostavi (dok ne ostavi, dok ne odustane taj) prosac (prosilac) prije njega, ili (da) dozvoli njemu (taj) prosac.

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Bukejra, pričao nam je Lejs od Džafera, sin Rebiata, od Aaredža rekao je: rekao je Ebu Hurejrete (i) prenosi (tj. prenoseći on) od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Čuvajte se (izvjesnoga) mišljenja (tj. sumnjičenja), pa (jer) zaista (izvjesno) mišljenje je najlažljivije pričanje! I ne uhodite se (istraživanjem mana i nedostataka), i ne prisluškivajte se (da čujete razgovor nečiji), i ne mrzite se međusobno! I budite, o robovi Allaha, (kao dobra rođena) braća! I neće prositi (I neka ne prosi izvjesni) čovjek na prosidbu svoga brata do (da) vjenča, ili ostavi (tj. dok god njegov brat ne isprosi i ne vjenča, čekaće, ili dok ne odustane, čekaće)."

GLAVA

tumačenja (razjašnjenja) ostavljanja (odustajanja od izvjesne) prosidbe.

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, izvijestio nas je Šuajb od Zuhrije rekao je: izvijestio me je Salim, sin Abdullaha da je on čuo Abdullaha, sina Umera, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, (da) priča da je Umer, sin Hataba, (postupio ovako) kada je obudovala (kada je postala udovica) Hafsata (Hafsa). Rekao je Umer:

Susreo sam Ebu Bekra pa sam rekao: "Ako si htio, da sam (tj. Ako hoćeš daću) vjenčati tebi Hafsu, kćer Umera." Pa sam ostao (tj. čekao sam nekoliko) noći (tj. dana). Zatim je zaprosio nju poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. Pa je susreo mene Ebu Bekr pa je rekao: "Zaista ono nije spriječilo mene da vratim (tj. da odgovorim) k tebi o (onome) što si izložio (ponudio meni - ništa drugo me nije spriječilo) osim (to) da sam ja već znao da je

poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, već spominjao nju, pa nisam bio zato (pa nisam htio da) proširim tajnu poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. A da je (on) ostavio nju, zaista bih primio (ja) nju." Slijedio je njega (Šuajba) Junus, i Musa, sin Ukbeta, i Ibnu Ebu Atik od Zuhrije.

GLAVA

(izvjesne) predike (propovjedi prilikom prosidbe, prošnje neke ženske).

PRIČAO NAM JE Kabisate, pričao nam je Sufjan, od Zejda, sina Eslema, rekao je: čuo sam Ibnu Umera (da) govori:

Došla su (nekakva) dvojica ljudi od istoka (tj. od istočne strane od Medine), pa su njih dvojica predikovala (držala govore). Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zaista od (izvjesne) jasnoće (riječitosti u govoru ima i takve koja) je opčinjavanje (čarolija, tj. kao neko opčinjavanje, magija, čini)."

(Veli se da je Buharija ovdje uvrstio ovaj hadis zato da podsjeti na to da govor i predika, iako su uobičajeni i dozvoljeni prilikom prošnje-traženja, ne treba da izvrću istinu i da je prikažu lažno, i ne treba da obmanjuje niko nikoga u svome govoru i prediki.)

GLAVA

udaranja defa (otvorenoga bubnjića sa mjedenim kolutićima na okviru) u braku i gozbi (tj. u vrijeme sklapanja braka i bračne gozbe, pira).

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Bišr, sin Mufaddala, pričao nam je Halid, sin Zekvana rekao je: rekla je Rubejjia, kći Muavviza, sina Afra-a:

"Došao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, pa je unišao kada se je sagradilo na meni (bračno življenje, tj. kada se moj ženik, muž sa mnom spratio, sparao i unišao u polne odnose i snošaje), pa je sjeo (Muhamed a.s. za vrijeme pira, piranije, svadbenoga veselja) na moju postelju kao tvoje sjedenje od mene (tj. kao što ti sada sjediš kraj mene, uza me, uz mene). Pa su počele (neke) djevojke naše (da) udaraju u (izvjesni) def, i (da) oplakuju (ožaljavaju one onoga) ko se ubio (tj. ko je ubijen) od mojih očeva (na) dan Bedra, kadli je rekla (tj. kadli iznenada reče) jedna (od) njih:

"I u nama (I među nama) je vjerovijesnik (koji) zna šta je u sutra (tj. šta će biti u sutrašnjem danu, sutra)!" Pa je rekao (Muhamed a.s.):

"Pusti ovu (besjedu, tj. Pusti ti ovaj govor), i govori za (tj. o onome) koje si bila (ti običaja da) govoriš (tj. i ti pjevaj onako kao što si pjevala)."

GLAVA

govora Allaha, uzvišen je: "I dajite (tim) ženama njihove vjenčane darove poklanjanjem (na način poklona, darovanja)...", i (GLAVA) množine (tj. veličine toga) dara, i najnižega (onoga) što se dozvalja (dozvoljava) od (toga) dara, i Njegovoga govora, uzvišen je: "... a dali ste jednoj (od) njih (jedan) kantar (tj. jedna vaga koliko može odjednom da vagne zlata ili slično), pa ne uzimajte od njega (nazad ni jednu) stvar (tj. ništa ne uzimajte od vjenčanoga

dara ako dođe do razvoda)...", i (GLAVA) Njegovoga govora, veličajno je Njegovo spominjanje: "... ili se (vi niste) zadužili njima (ženama, tj. niste im još bili odredili kao dužnost prema njima)...".

A rekao je Sehl: Rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio: "I da (jedan) prsten od željeza (tj. makar željezni prsten da joj nađeš, dadneš)."

PRIČAO NAM JE Sulejman, sin Harba, pričao nam je Šubete od Abdulaziza, sina Suhejba, od Enesa da je Abdurahman, sin Avfa se oženio (sa jednom) ženom na mjeri (jedne palmine) košpe.

Pa je vidio Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, veselost (izvjesne) svadbe, pa je pitao njega, pa je (on) rekao:

"Oženio sam se (jednom) ženom na mjeri (jedne palmine) košpe (tj. davši joj ja vjenčanoga dara koliko jednu košpu, špicu)." A od Katadeta, od Enesa da je Abdurahman, sin Avfa oženio se (sa jednom) ženom na mjeri (jedne) košpe od zlata.

GLAVA

(izvjesnoga) vjenčavanja na Kur'anu (tj. zbog Kur'ana) i bez vjenčanoga dara.

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan: čuo sam Ebu Hazima (da) govori: čuo sam Sehla, sina Sada, Saidiju (da) govori:

Zaista ja sam u (izvjesnom) narodu (bio) kod poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, kadli je ustala (tj. kadli ustade jedna) žena pa je rekla (pa reče):

"O poslaniče Allaha! Zaista ona je već poklonila njezinu (tj. svoju) osobu (sebe) za tebe (tebi), pa vidi o njoj tvoje (tj. svoje) viđenje (tj. pa providi s njom po svome viđenju, nahodjenju, mišljenju)!" Pa nije odgovorio njoj (ni jednu) stvar (ništa na to). Zatim je ustala pa je rekla:

"O poslaniče Allaha! Zaista ona je već poklonila (poklanja) njezinu (svoju) osobu za tebe (tebi), pa vidi o njoj tvoje (svoje) viđenje (nahodjenje, mišljenje)!" Pa (opet) nije odgovorio njoj (ni jednu) stvar (ništa). Zatim je ustala treći (puta) pa je rekla: "Zaista ona je poklonila njezinu (svoju) osobu (sebe) za tebe, pa vidi o njoj tvoje viđenje!" Pa je ustao (jedan) čovjek pa je rekao:

"O poslaniče Allaha! Daj vjenčati (tj. Vjenčaj) meni nju!" Rekao je: "Da li je kod tebe od (kakve) stvari (tj. išta - Imaš li išta)?" Rekao je: "Ne." Rekao je: "Odi, pa traži, i da (tj. makar nađeš jedan, neki) prsten od željeza." Pa je (on) otišao, i tražio je. Zatim je došao pa je rekao: "Nisam našao (ni jedne) stvari (ništa), i ni prstena od željeza." Pa je rekao:

"Da li je sa tobom od Kur'ana (ikakva) stvar?" Rekao je: "Sa mnom je sura tako (tj. sura ta) i sura tako (i sura ta)." Rekao je: "Odi (Idi), pa već sam dao vjenčati tebi nju sa (onim, tj. zbog onoga) što je sa tobom od Kur'ana."

GLAVA

(izvjesnoga) vjenčanoga dara sa (izvjesnim) robama (tj. u raznim vrstama robe) i (jednim) prstenom od željeza.

PRIČAO NAM JE Jahja, pričao nam je Veki' od Sufjana, od Ebu Hazima, od Sehla, sina Sada, da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, rekao za čovjeka (tj. jednome čovjeku):

"Oženi se, i da sa prstenom od željeza (tj. makar sa prstenom od željeza da bi darovao ženu koju vjenčaš sebi)."

GLAVA

(izvjesnih) uslova (uvjeta) u (tom) braku (tj. u sklapanju braka).

A rekao je Umer: Odrezivanja (ili: Mjesta u kojima se odrezuju, kroje, tj. dodjeljuju izvjesna) prava su kod (izvjesnih) uslova (uvjeta). A rekao je Misver: Čuo sam Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) je spomenuo (jednoga) zeta svoga, pa je hvalio njega u njegovom zetovstvu (tazbinstvu, tj. zbog njegovoga zetovstva-njegovoga odnosa i ponašanja kao zeta), pa je lijepo činio (to hvaljenje), rekao je:

Pričao je meni pa je bio istinit (tj. istinu je rekao on-zet moj) meni, i obećao je meni pa je ispunio (u cijelosti obećanje svoje) meni.

PRIČAO NAM JE Ebul-Velid Hišam, sin Abdulmelika, pričao nam je Lejs od Jezida, sina Ebu Habiba, od Ebul-Hajra, od Ukbeta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Najpravije (Najpreče ono) što ste ispunili (tj. što ispunjavate, što treba da ispunite u cijelosti) od (izvjesnih) uslova (uvjeta) je (to) da ispunite njega (tj. onaj uslov, uvjet) što ste tražili dozvoljenost s njim (s tim uslovom izvjesnih) pukotina (tj. polnih udova svojih žena)."

(To jest: Najpreče je da ispunite uslove, uvjete koji su vam postavljeni prilikom vjenčanja koje vam je učinilo dozvoljenim korištenje spolnih, polnih udova, organa vaših žena radi udovoljenja polnom nagonu.)

GLAVA

(izvjesnih) uslova koji se neće dozvoliti (tj. koji se ne dozvoljavaju) u (sklapanju izvjesnoga) braka.

A rekao je Ibnu Mes'ud: Neće sebi uslovljavati (uvjetovati izvjesna) žena razvod (razvjenčavanje) njezine (tj. svoje) sestre (po srodstvu, ili sestre po vjeri).

(A to znači: Ne treba da ona govori i postavlja uslov, uvjet nekome muškarcu oženjenome ovako: "Razvedi se sa svojom sadašnjom ženom, pa ću se ja, pod tim uslovom, udati za tebe".)

PRIČAO NAM JE Ubejdulah, sin Musa-a, od Zekerija-a, on je sin Ebu Zaideta, od Sada, sina Ibrahima, od Ebu Selemeta, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Neće se dozvoliti (tj. Nije dozvoljeno, Ne dozvoljava se ni) za (jednu) ženu (tj. ni jednoj ženi) da pita (tj. da ona traži) razvod (razvjencavanje) svoje sestre zato (da ona) traži isprazniti (tj. da izruči) njezinu zdjelu. Pa za nju je samo (ono) što se je odredilo za nju."

(To jest: Pa njoj pripada samo ono što je suđeno njoj.)

GLAVA

(izvjesnoga) žutila (žute pomade, masti) za oženjenoga (za onoga koji se je oženio).

A predao je njega (tj. hadis o tome) Abdurahman, sin Avfa, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, izvijestio nas je Malik od Humejda Tavila, od Enesa, sina Malika, bio zadovoljan Allah od njega, da je Abdurahman, sin Avfa došao ka poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, a s njim je (tj. a na njemu je) trag (jednoga) žutila (tj. žute masti, kreme, pomade). Pa je pitao njega (o tome) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. Pa je izvijestio njega (Abdurahman) da se on oženio (sa jednom) ženom od Pomagača. Rekao je (Muhamed a.s.):

"Koliko si tjerao k njoj (tj. Koliko si dao njoj vjenčanoga dara)?" Rekao je: "Mjerenje (tj. Mjeru jedne) košpe od zlata." Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Gozbuj (Piruj, tj. Napravi gozbu, pir), i da (tj. makar) sa ovcom (jednom da to bude)."

GLAVA.

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Jahja od Humejda, od Enesa rekao je:

Gozbio je (Pirovao je, tj. Napravio je svadbenu gozbu) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, za Zejnebu (tj. sa Zejnebom kada se je oženio), pa je raširio (umnožio prisutnima) muslimanima dobro. Pa je izašao kao što (je imao običaj da) pravi kada se oženio (tj. kada se oženi), pa je došao sobama majki vjernika (svih, tj. sobama svojih žena pa), moli i mole (one) za njega. Zatim je otišao. Pa je vidio dva čovjeka (nekakva), pa se vratio. Neću znati (Ne znam da tačno kažem da li) sam izvijestio njega, ili se on izvijestio (od nekoga drugoga) za izlaženje (za izlazak, tj. o konačnom odlasku i) njih dvojice (one dvojice na kraju).

GLAVA:

Kako će se moliti za (izvjesnoga) oženjenoga (tj. za onoga koji se oženi)?

PRIČAO NAM JE Sulejman, sin Harba, pričao nam je Hammad, on je sin Zejda, od Sabita, od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega, da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, vidio na Abdurahmanu, sinu Avfa, trag žutila (žute mirišljive masti). Rekao je:

"Šta je ovo (Šta je to)?" Reкао je: "Zaista ja sam se oženio (jednom) ženom (ženskom) na mjeri košpe od zlata." Reкао je: "Blagoslovio Allah tebi (u tome)! Gozbuj, i da sa ovcom (makar sa ovcom)!"

GLAVA

(izvjesne) molitve (dove) za žene koje poklanjaju (tj. predaju mladoženji njegovu) mladu i za (tu) mladu (nevjestu).

PRIČAO NAM JE Fervete, sin Ebul-Magra-a, pričao nam je Alija, sin Mushira, od Hišama, od njegovoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje:

Oženio se je (sa) mnogom Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, pa je došla meni moja majka, pa je uvela mene (u njegovu) kuću, pa kada li (neke) žene od Pomagača u (toj) kući! Pa su rekle (one žene):

"Na (svako) dobro i blagoslov, i na najbolju pticu (tj. na najbolji udio, na najbolju sreću)!"

GLAVA

(onoga) ko je volio (izvjesno) građenje (tj. izvršenje spolnoga snošaja, spolnoga odnosa) prije (izvjesnoga) rata (ratovanja, borbe).

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Ala-a, pričao nam je Abdullah, sin Mubareka, od Mamera, od Hemmama, od Ebu Hurejreta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Ratovao je (jedan) vjerovijesnik od (Allahovih) vjerovijesnika, pa je rekao svome narodu: "Neće slijediti mene (tj. Neka ne ide za mnogom ni jedan) čovjek (koji) je posjedovao brak (ili doslovno: spolni ud jedne) žene, a on hoće (želi) da gradi (tj. da izvrši spolni snošaj) sa njom, a nije gradio (izvršio) sa njom (spolni snošaj)."

GLAVA

(onoga) ko je gradio (izvršio spolni snošaj, odnos) sa (nekom, jednom) ženom, a ona je kći devet godina (tj. a ona ima devet godina starosti).

PRIČAO NAM JE Kabisate, sin Ukbeta, pričao nam je Sufjan od Hišama, sina Urveta, od Urveta:

Oženio se je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (sa) Aišom, a ona je kći šest (tj. a ona je imala svega šest godina vjenčavši je), a gradio je (tj. izvršio je spolni snošaj) sa njom, a ona je kći devet (tj. kada je imala devet godina). I ostala je kod njega devet (godina).

GLAVA

(izvjesne) gradnje (izvršenja spolnoga snošaja sa tek vjenčanom ženom) u (izvjesnom) putovanju.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Selama, izvijestio nas je Ismail, sin Džafera, od Humejda, od Enesa rekao je:

Boravio (Ostao) je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, između Hajbera i Medine tri (dana i), gradi se na njega (tj. njemu šator na jednome mjestu za izvršenje bračnih odnosa) sa Safijom, kćerkom Hujejjja. Pa sam pozvao (prisutne) muslimane ka njegovoj svadbenoj gozdbi. Pa nije bilo u (tj. na) njoj (nimalo) od hljeba, a ni mesa. Zapovjedio je za (izvjesne) kože (kožne prostirke) pa se bacilo u (na) njih (neka količina) od (izvjesnih) datula, i sira i masla, pa je (to) bila njegova svadbena gozba. Pa su rekli (izvjesni) muslimani:

"Jedna (od) majki (svih) vjernika je (ova ženska što je s njom sada on stupio u bračne odnose), ili je od (onih) što je posjedovala njegova desnica?" Pa su rekli: "Ako je zastro (Ako zastre on) nju, pa ona je od majki vjernika. A ako nije zastro (Ako ne zastre on) nju, pa ona je od (onih) što je posjedovala njegova desnica (tj. ona je onda robinja njegova)." Pa pošto je uzjašio (doslovno: Pa pošto je sjeo u sedlo), utro je (tj. napravio je mjesto) za nju iza sebe (ozadi sebe) i pružio je (izvjesni) zastor između nje i između (tih) ljudi.

GLAVA

(izvjesnoga) građenja (ulaženja u bračne odnose) u (tom) danu (dakle ne mora to biti samo po noći) bez (nekoga) jahanja (jašenja, možda se misli na trke deva, ili konja), i niti vatri (i bez paljenja vatre, svijeća i slično).

PRIČAO MI JE Fervete, sin Ebul-Magra-a, pričao nam je Alija, sin Mushira, od Hišama, od njegovoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je:

Oženio se (sa) mnom Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio. Pa je došla meni moja majka, pa je uvela (dovela) mene (u njegovu) kuću (po tadašnjem običaju). Pa nije uplašio (tj. nije iznenadio) mene (niko drugi) osim poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, ručanicom (tj. unišavši on meni u ručanicu - u vrijeme kasnoga jutra, u vrijeme koje je sredina između izlaza Sunca i podneva, kada su na selu nekada imali običaj da ručaju).

GLAVA

(izvjesnih) prostirki (ćilima za zastiranje zidova, ili vrata, i drugoga) i slično njima za (izvjesne) žene (što se uzmu i nabave za njih).

("El-enmat" znači i još mnogo nekih značenja, ali se ta značenja neće ovdje iznositi.).

PRIČAO NAM JE Kutejbete, sin Seida, pričao nam je Sufjan, pričao nam je Muhamed, sin Munkedira, od Džabira, sina Abdullaha, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je: rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Da li ste (vi) sebi uzeli (neke) prostirke (ćilime)?" Rekao sam: "O poslaniče Allaha! A gdje su nama prostirke (ćilimi)?" Rekao je: "Zaista one će biti."

GLAVA

(izvjesnih) žena koje poklanjaju (tj. predaju izvjesnu) ženu ka njezinome mužu (tj. mladoženji).

PRIČAO NAM JE Fadl, sin Jakuba, pričao nam je Muhamed, sin Sabika, pričao nam je Israil od Hišama, sina Urveta, od njegovoga oca, od Aiše da je ona spratila (tj. predala, predavala jednu) ženu ka (jednome) čovjeku od Pomagača, pa je rekao vjerovijesnik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"O Aišo! Nije bila sa vama (nikakva) zabava (tj. svirka i udaranje uz def). Pa zaista Pomagači (su takvi da) zadivljuju njih (ta) zabava (prilikom svadbe i spratnje - predaje mlade ka mladoženji prvi puta)."

GLAVA

(izvjesnoga) poklona za mladu (ili: zbog mlade, nevjeste).

A rekao je Ibrahim od Ebu Usmana - a njegovo ime je El-Dža'd (Džad) - od Enesa, sina Malika. Rekao je (Ebu (Usman):

Prošao je pokraj nas (Enes u Basri) u bogomolji Rifaatovića, pa sam čuo njega (da) govori:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, kada je (kada bi) prolazio pokraj strane Umu Sulejme, unišao (bi) njoj, pa je pozdravljao nju. Zatim je rekao (dalje Enes): Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, mladoženja sa Zejnebom. Pa je rekla meni Umu Sulejma (a to je Enesova majka rođena): "Da smo poklonili poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (jedan) poklon (tj. Zašto mu nismo poklonili nikakav, ikakav poklon)?" Pa sam rekao njoj: "Učini (to)!" Pa (se) upravila ka (nekakvim) datulama, i maslu i siru, pa je uzela (tj. pa je napravila jednu) smještu (smjesu, poparu od toga troga u jednome) loncu, pa je poslala nju (tu poparu) sa mnom (po meni) k njemu.

(Izraz "hajseten, hajsetun" označava jedno arapsko narodno jelo koje se pravi od datula, masla i sira - a mjesto sira može se staviti i brašno, ili, pak, smrvljeni hljeb. U nedostatku boljega našega izraza i naše odgovarajuće riječi, taj izraz "hajseten" preveden je sa našom riječi popara, i sa riječi smješa.)

Pa sam otišao s njom (tj. Pa sam odnio nju) k njemu. Pa je rekao meni: "Stavi je (Smetni na tlo nju - poparu)." Zatim je zapovjedio meni pa je rekao: "Pozovi mi (neke) ljude (što) je imenovao njih. I pozovi mi koga si (god) susreo (tj. koga susretneš)." Rekao je: Pa sam učinio (nalog) koji je zapovjedio meni. Pa sam se vratio, pa kada li je (ta) kuća udavljačica, (tj. davi se, tuši se, tj. napunjena je) sa svojim stanovnicima (gostima i sl.). Pa sam vidio Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, stavio je (tj. da je on stavio) svoje dvije ruke na tu poparu, i govorio je za nju (tj. on je izgovarao nad njom ono) što je htio Allah. Zatim je počeo (da) poziva po desetoricu (ljudi da oni) jedu od njega (tj. od toga jela), i govori (on) njima:

"Spomenite ime Allaha! I neka jede svaki čovjek od (onoga) što slijedi njega (tj. ispred sebe, što je pred njim u posudi, a ne ispred drugoga)" - rekao je - čak (da) se rasprše (raziđu oni) svaki (od) njih od nje (od te popare zasitivši se oni). Pa je izašao od njih (iz kuće odlazeći onaj) ko je izašao, a ostala je nekolicina (i) pričaju (tj. pričajući i razgovarajući oni poslije jela). Rekao je: I počeo sam (da) se žalostim (što i ovi ljudi već ne odu). Zatim je izašao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, prema (svojim drugim) sobama. I izašao sam u njegovome tragu (tj. za njim) pa sam rekao: "Zaista su oni već otišli." Pa se vratio, pa je

unišao (u svoju) kuću (sobu) i spustio je (izvjesni) zastor. I zaista ja sam zaista u (njegovoj) sobi, a on govori (tj. čita, izgovara u tom času objavljeni ajet koji glasi):

"O (vi) koji ste vjerovali (koji vjerujete), ne ulazite (u) sobe Vjerovijesnika (drukčije) osim da se dozvoli vama (da unidete) ka (nekome) jelu ne gledajući (vi) njegovo skuhavanje (kuhanje), a ali (tj. nego) kada ste se pozvali, pa unidite, pa kada ste jeli (objedovali), pa razidite se, a ne družeći se vi za pričanje (nekakvo, ili: a ne prislušivajući vi za kakav razgovor, pričanje), zaista to vam uznemirivaše Vjerovijesnika, pa se (on) stidi od vas, a Allah se neće stidjeti (tj. ne stidi) od (te) istine....".

Rekao je Ebu Usman: Rekao je Enes: Zaista on (Enes) je posluživao poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, deset godina (kao sluga).

GLAVA

pozajmljivanja (na upotrebu izvjesne) odjeće (odijela) za mladu (nevjestinu osobu) i (pozajmljivanja nečega drugoga) osim nje (osim odjeće).

PRIČAO MI JE Ubejd, sin Ismaila, pričao nam je Ebu Usamete od Hišama, od njegovoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje (s njom), da je ona pozajmila (na upotrebu) od Esme (jednu) ogrlicu, pa je propala (a to će reći: nestala je ta ogrlica - izgubila se ili sl.). Pa je poslao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (neke) ljude od svojih drugova u njezino traženje (da traže ogrlicu). Pa je stigla njih (izvjesna) molitva (namaz), pa su klanjali bez čišćenja (bez abdesta i sl.).

Pa pošto su došli Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, potužili su se (na) to k (njemu). Pa je sišao ajet (izvjesnoga) upravljanja (ka čistoj zemlji i čišćenja s njom kada nema vode - dakle korišćenja čiste zemlje, prašine za čišćenje ako nema vode - tejemum). Pa je rekao Usejd, sin Hudajra:

"Nagradio te (o Aišo,) Allah dobrim! Pa tako mi Allaha, nije sišla s tobom (tj. nije se tebi dogodila ni jedna) stvar nikada (drukčije) osim (tako da) je učinio (Allah) tebi iz nje izlaz, a učinio je za muslimane u njoj (neki) blagoslov (sreću)."

GLAVA

(onoga) što govori (izvjesni) čovjek kada je došao svojoj porodici (tj. kada priđe svojoj ženi).

PRIČAO NAM JE Sad, sin Hafsa, pričao nam je Šejban od Mansura, od Salima, sina Ebul-Dža'da, od Kurejba, od Ibnu Abasa rekao je: rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zar ne (Pazite)! Da zaista jedan (od) njih govori kada dođe svojoj porodici (tj. ženi):

"Sa imenom Allaha (U ime Allaha)! Moj Bože! Odstrani (od) mene (izvjesnoga) sotonu (đavola), i odstrani (izvjesnoga) sotonu (od djeteta) što si opskrbio nas (tj. što ćeš nam ga dati da se začne u ovome spolnom snošaju)!", zatim se je odredilo (tj. zatim se odredi) među njima dvoma u tome, ili se je sudilo (tj. ili se sudi - sudbina bude da se začne jedno) dijete (tada), nije škodio (tj. ne bi škodio, nudio) njemu (ni jedan) sotona (đavo) nikada (dakle: neće naškoditi njemu-tom djetetu ni jedan đavo nikada)."

GLAVA:

Gozba (svadbena) je pravo (odnosno: dužnost).

A rekao je Abdurahman, sin Avfa: rekao je meni Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio: "Gozbuj (tj. Napravi svadbenu gozbu), i da bi sa ovcom (to učinio)!"

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Bukejra, pričao mi je Lejs od Ukajla, od Ibnu Šihaba rekao je: izvijestio me je Enes, sin Malika da je on bio sin deset godina dolaskom (tj. da je on imao deset godina u vrijeme dolaska) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (u) Medinu. Pa su bile moje majke (običaja da) istraju (tj. da one istrajno šalju) mene na posluživanje Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio. Pa sam služio njega deset godina. I preminuo je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, a ja sam sin dvadeset (tj. a ja imam dvadeset) godina.

Pa sam bio najznaniji (do svih) ljudi o stanju (tj. o stvari izvjesnoga) zastora kada se je spustio (tj. kada se je zapovjedio da se stavlja - a to će reći: kada je objavljen ajet u kojem je zapovjeden zastor). A bio je početak (toga) što se je spustilo u gradnji sebi (tj. u vrijeme spratnje, ulaska u bračne-spolne - odnose) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, sa Zejnebom, kćerkom Džahša. Osvanuo je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, s njome mladoženja, pa je pozvao (izvjesni) narod (ljude), pa su pogodili od (izvjesnoga) jela, zatim su izašli. A ostala je (mala jedna) skupina od njih kod Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, pa su oduljili (to svoje) ostajanje (dugo su sjedili, zasjeli). Pa je ustao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, pa je izašao. I izašao sam (i ja iz sobe) sa njim zato da izađu (i oni, tj. ne bi li se oni sjetili da i oni treba već da odu). Pa je išao (hodao) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, i išao sam (i ja), čak je došao (on) pragu sobe Aiše (Aišine). Zatim je mislio da su oni izašli, pa se vratio i vratio sam se (i ja) sa njim. Te kada je unišao Zejnebi, pa kada li su oni sjedači (tj. a oni još uvijek sjede), nisu (još) ustali! Pa se vratio Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, i vratio sam se sa njim. Te kada je dopro pragu sobe Aiše i mislio je da su oni izašli, pa (onda) se je vratio, i vratio sam se sa njim, pa kada li su oni već izašli! Pa je udario (metnuo, stavio) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, između mene i između njega (tj. i između sebe izvjesni) zastor (zavjesu), i spustio se je (ajet za taj) zastor (zavjesu).

GLAVA

(izvjesne, svadbene) gozbe, i da sa ovcom (se makar provede svadbena gozba, tj. i da se zakolje jedna ovca za tu gozbu).

PRIČAO NAM JE Alija, pričao nam je Sufjan rekao je: pričao mi je Humejd da je on čuo Enesa, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Pitao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, Abdurahmana, sina Avfa - a oženio se je (jednom) ženom od Pomagača:

"Koliko si vjenčanoga dara dao njoj?" Rekao je: "Mjeru košpe (špice) od zlata." A od Humejda: Čuo sam Enesa (da) je rekao: Pošto su došli (u) Medinu, odsjeli su Iseljenici na Pomagače (tj. kod Pomagača). Pa je odsjeo Abdurahman, sin Avfa na Sada (kod Sada), sina Rebia. Pa je rekao (Sad): "Podijeliću (ili: Razdijeliću međusobno) tebi (s tobom) svoje imanje, i odsijedam (tj. odustajem, odričem se) tebi od jedne (između) svoje dvije žene." Rekao je (Abdurahman): "Blagoslovio Allah tebi u tvojoj porodici i tvome imanju!" Pa je izašao k (medinskom) trgu (pijaci), pa je prodavao i kupovao, pa je pogodio (jednu) stvar od (nekoga) sira i masla, pa se oženio (nakon izvjesnoga vremena). Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Gozbuji, i da (to provedeš) sa (jednom) ovcom."

PRIČAO NAM JE Sulejman, sin Harba, pričao nam je Hammad od Sabita, od Enesa rekao je:

Nije gozbovao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (ni) na (jednu) stvar od svojih žena što je gozbovao na Zejnebu. Gozbovao je sa (jednom) ovcom.

(Izraz "gozbovati" prevodilac je prosto skovao, možda, nepravilno, ali u nedostatku boljega i pravilnijega izraza, a taj izraz znači: napraviti gozbu, svadbenu gozbu, svadbeni objed za goste i učesnike u veselju.)

PRIČAO NAM JE Museded od Abdulvarisa, od Šuajba, od Enesa da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, oslobodio (ropstva) Safijju i oženio se (sa) njom. I učinio je njezino (njeno) oslobađanje njezinim (njenim) vjenčanim darom. I gozbovao je na nju sa poparom (jelom od smiješanih datula, sira i masla).

PRIČAO NAM JE Malik, sin Ismaila, pričao nam je Zuhejr od Bejana rekao je: čuo sam Enesa (da) govori:

Gradio je (tj. Izvršio je, vršio je pripreme da stupi u bračne, spolne odnose) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, sa (jednom svojom tek vjenčanom) ženom, pa je poslao mene, pa sam pozvao (neke) ljude ka (izvjesnom) jelu.

GLAVA

(onoga) ko je gozbovao na neku (od) svojih žena više od neke (tj. više nego na neku).

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Hamad, sin Zejda, od Sabita rekao je (slijedeće):

Spomenulo se vjenčavanje Zejnebe, kćeri Džahša, kod Enesa pa je rekao (Enes r.a.): Nisam vidio Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) je gozbovao (ni) na jedno (vjenčanje) od svojih žena što je gozbovao na nju. Gozbovao je sa (jednom) ovcom.

GLAVA

(onoga) ko je gozbovao sa (nečim) manjim od (jedne) ovce.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Jusufa, pričao nam je Sufjan od Mansura, sina Safije, od njegove majke Safije, kćeri Šejbeta, rekla je:

Gozbovao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, na neku (od) svojih žena sa dva mudda od ječma.

(Dva mudda iznose približno 1,67 kg, jer dva mudda su polovina sa'a: 1 kg i 66,5 dkg.)

GLAVA

dužnosti odazivanja (svadbenoj) gozbi i (izvjesnom) pozivanju (i na druge vrste gozbe, gozbi), i (GLAVA onoga) ko je gozbovao sedam dana i slično njemu (tj. i slično tome).

A nije ovremenio (oročio, tj. nije vremenski odredio trajanje svadbenoga veselja i gozbe) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (na jedan) dan, a ni (na) dva dana.

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, izvijestio nas je Malik od Nafi-a, od Abdullaha, sina Umera, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Kada se je pozvao jedan (od) vas ka (izvjesnoj svadbenoj) gozbi, pa neka dođe njoj."

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Jahja od Sufjana rekao je: pričao mi je Mansur od Ebu Vaila, od Ebu Musa-a, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Odriješite (tj. Oslobodite izvjesnoga) zarobljenika, i odazovite se (izvjesnome) pozivaču, i posjetite (izvjesnoga) bolesnika."

PRIČAO NAM JE Hasen, sin Rebi'a, pričao nam je Ebul-Ahvas od Eš'asa, od Muavijeta, sina Suvejda, rekao je: rekao je Bera', sin Aziba, bio zadovoljan Allah od njih dvojice:

Zapovjedio je nama Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, sedam, a zabranio je nama sedam (stvari, poslova). Zapovjedio je nama posjećivanje (izvjesnoga) bolesnika, i slijedenje (slijedenje, ispraćaj izvjesnoga) mrtvaca, i molitvu (dovu izvjesnom) kihaču, i obistinjavanje (tj. sprovođenje u djelo izvjesne) zakletve, i pomaganje (izvjesnoga) obespravljenoga (tj. onoga kome je učinjeno nasilje), i proširivanje (izvjesnoga) pozdrava i odazivanje (izvjesnome) pozivaču.

A zabranio je nama prstenje (od izvjesnoga) zlata, i posude (od izvjesnoga) srebra, i svilene jastuke po sedlima (ili samarima), i kasijsku odjeću (tj. odjeću od svile izrađivane u gradu Kassu - taj grad se nalazio u Egiptu u blizini današnjega Dimjata, ali danas ne postoji), i (zabranio je nama još) grubu svilu i svilu.

Slijedio je njega (Ebul-Ahvasa) Ebu Avanete i (slijedio ga je još) Šejbanija od Eš'asa u (pričanju o) proširivanju (izvjesnoga) pozdrava.

PRIČAO NAM JE Kutejbete, sin Seida, pričao nam je Abdulaziz, sin Ebu Hazima, od Ebu Hazima, od Sehla, sina Sada rekao je:

Pozvao je Ebu Usejd Saidija poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, u svoju svadbu (tj. na svoju svadbenu gozbu). I bila je njegova žena tada njihov poslužitelj, a ona je mlada (nevjesta - radi se o ženi domaćina Ebu Usejda). Rekao je Sehl: "Znate (li vi) šta je napojila poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (tj. čime ga je ona napojila, šta mu je dala da popije)? Pokiselila je (Smočila je u vodu nekoliko) datula od (te) noći (tj. preko noći, uoči te noći kada će biti svadbena gozba). Pa pošto je jeo, napojila ga je sa tim (pićem, tj. tom vodom što su u njoj bile pokiseljene datule)."

GLAVA:

Ko je ostavio (izvjesno) pozivanje, pa već se je ogriješio (prema) Allahu i Njegovom poslaniku (ili: pa već je bio nepokoran Allahu i Njegovom poslaniku).

(Pod pojmom "izvjesno pozivanje, izvjesni poziv" misli se u najviše slučajeva na pozivanje na svadbu i na svadbenu gozbu, svadbeni ručak, večeru.)

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, izvijestio nas je Malik od Ibnu Šihaba, od Aaredža, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, da on govoraše:

"Najgore (izvjesno) jelo je jelo (svadbene) gozbe (koja je takva da) se pozovu njoj (izvjesni) imućnici (bogataši), a ostave se (izvjesni) siromasi. A ko je ostavio (izvjesno) pozivanje (tj. odazivanje na poziv), pa već se je ogriješio (prema) Allahu i Njegovome poslaniku, pomilovao ga Allah i spasio."

GLAVA

(onoga) ko se je odazvao ka cjevanici (ka golijeni, tj. ka gozbi na kojoj je bilo od jela samo dio noge od koljena do stopala - a to je dio ovce i govečeta gdje ima vrlo malo mesa - pa to onda znači: GLAVA onoga ko se je odazvao na oskudnu i bijednu gozbu).

PRIČAO NAM JE Abdan od Ebu Hamzeta, od Aameša, od Ebu Hazima, od Ebu Hurejreta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Da sam se pozvao ka (jednoj) cjevanici (golijeni), zaista bih se odazvao. I da se je poklonila k meni podlaktica (tj. cjevanica, golijen od prve noge, jer je "kura" cjevanica, golijen od zadnje noge), zaista bih (je) primio."

(Neki opet vele da je "zira'un" dio noge iznad koljena, a da to ne znači cjevanica prvih nogu. Isto tako ima jedno tumačenje koje tvrdi da "kura'un" ovdje ne označuje cjevanicu, golijen, nego da znači ovdje ime mjesta zvanoga Kuraul-Gamim koje je udaljeno nekoliko dana pješačkoga hoda od Medine prema Meki. Pa hadis, prema tome, znači: "Da se pozovem čak u Kuraul-Gamim, zaista bih se odazvao, pa neka je tako daleko".)

GLAVA

odazivanja (izvjesnome) pozivaču u (izvjesnu) svadbu i (u drugo) osim nje (osim svadbe, tj. i odazivanja i odlaska u neku drugu vrstu gozbe osim svadbene gozbe).

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha sina Ibrahima, pričao nam je Hadžadž, sin Muhammeda, rekao je: rekao je Ibnu Džurejdž: izvijestio me je Musa, sin Ukbeta, od Nafi-a rekao je: čuo sam Abdullaha, sina Umera, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, (da) govori: rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Odazovite se ovome pozivanju, kada ste se pozvali njemu (tj. Odazovite se pozivu na tu svadbenu gozbu, kada ste se pozvali na nju - na tu gozbu i pir, piraniju)."

Rekao je (Nafi'): Bio je Abdullah (običaja da) dođe (na taj) poziv u (toj) svadbi (svadbenoj gozbi) i (u drugom svakom slučaju) osim (te) svadbe, a on je postač (tj. dolazaše, dolazio je on na poziv i posteći, i onda kada bi se dogodilo da on posti, a bude pozvan na neku gozbu).

GLAVA

odlaženja (izvjesnih) žena i djece ka (izvjesnoj) svadbi.

PRIČAO NAM JE Abdurahman, sin Mubareka, pričao nam je Abdulvaris, pričao nam je Abdulaziz, sin Suhejba, od Enesa, sina Malika, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Ugledao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (neke) žene i djecu dolazeći (oni prema nama) iz (nekakve) svadbe (pira), pa je ustao blagodareći (on, tj. počast odajući on njima), pa je rekao:

"Moj Bože! Vi (, o učesnici na svadbi,) ste od najdražih ljudi k meni!"

GLAVA:

Da li (da) se vrati (nazad musliman bez učestvovanja u svadbenoj svečanosti i gozbi) kada je vidio (opazio nekakvo) ružno djelo u (tome) pozivu?

A vidio je Ibnu Mes'ud (nekakvu) sliku u (izvjesnoj) kući (sobi), pa se je vratio (ili: pa se vratio). A pozvao je Ibnu Umer (na svadbenu gozbu) Ebu Ejjuba, pa je vidio (Ebu Ejjub) u (Abdullahovoj) kući (nekakav) zastor na (tom) zidu. Pa je rekao Ibnu Umer (izvinjavajući se on Ebu Ejjubu):

"Nadvladale su nas na njega (tj. za njega - za taj zastor naše) žene (da ga postavimo na zid)." Pa je rekao (Ebu Ejjub negodujući): "Ko (god je mogao biti taj što) sam bio (običaja da) se plašim na (tj. za) njega (da će to učiniti), pa nisam bio (takvoga mišljenja da) se plašim na (tj. za) tebe. Tako mi Allaha neću jesti (doslovno: neću okusiti) vama jela (nikakvoga)." Pa se vratio.

(Iz ovoga se vidi da su mnogi ashabi smatrali za vrlo ružno i nevaljalo djelo pokrivanje i zastiranje zidova u sobi, jer su to smatrali kao luksuz.)

PRIČAO NAM JE Ismail rekao je: pričao mi je Malik od Nafi-a, od Kasima, sina Muhameda, od Aiše, žene Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, da je ona izvijestila njega da je ona sebi kupila (jedan) jastuk, u njemu su (a na njemu su bile izvezene nekakve) slike (likovi). Pa pošto je vidio njega (taj jastuk) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, stao je na (kućnim, ili sobnim) vratima, pa nije unišao (pa nije ušao). Pa sam prepoznala u (tj. na) njegovom licu (izvjesnu) neprijatnost, pa sam rekla:

"O poslaniče Allaha! Vraćam (tj. Kajem) se ka Allahu i ka Njegovom poslaniku! Šta sam to pogriješila?" Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Šta je umu ovoga jastuka (tj. Kakav je to jastuk sa slikama - doslovno: sa slikanjima)?" Rekla je: Pa sam rekla: "Kupila sam sebi njega za tebe zato (da) sjediš na njemu i (da ti) sebi upotrijebiš (njega) uzglavljem (tj. da staviš taj jastuk pod svoju glavu)." Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zaista drugovi ovih slika kažnjavaju se (tj. kažnjavaće sa na) sudnjem danu, i govoriće se njima: "Oživite (ono) što ste stvorili (stvarali)." I rekao je:

"Zaista kuća (soba) koja (je takva da) su u njoj (te) slike, neće ulaziti (tj. ne ulaze u) nju (izvjesni) anđeli (meleki)."

GLAVA

stajanja (tj. posluživanja izvjesne) žene nad ljudima (među ljudima izvjesnim) u (izvjesnoj) svadbi i posluživanja njihovoga sa (svojom) osobom (tj. lično da ih ona poslužuje sobom prilikom svadbe, svadbene gozbe).

PRIČAO NAM JE Seid, sin Ebu Merjema, pričao nam je Ebu Gassan rekao je: pričao mi je Ebu Hazim od Sehla rekao je:

Pošto je svadbovao (pirovao, tj. priredio svadbu, pir) Ebu Usejd Saidija, pozvao je Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, i njegove drugove. Pa nije napravio njima jela, a niti je približio (postavljao) njega k njima (niko drugi) osim njegova žena Umu Usejda. Skvasila (Pokvasila, pokiselila) je (nekoliko) datula u (jednoj) kovi (posudi) od kamenja iz noći (tj. od te noći uoči svadbe). Pa pošto je završio Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (to) jelo (objed), promiješala je (ili: promutila, razmutila je) njega (tj. one pokiselite datule) njemu (Muhamedu a.s.), pa je napojila njega, (i) daruje (tj. darujući, časteći ona) njega s time.

GLAVA

(izvjesne) turšije (tj. pokiseljenoga voća u vodi - a ovdje: turšije od datula, od hurmi) i (GLAVA izvjesnoga) pića koje neće opiti (a upotrijebi se) u (izvjesnoj) svadbi.

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Bukejra, pričao nam je Jakub, sin Abdurahmana, Karija od Ebu Hazima rekao je: čuo sam Sehla, sina Sada, da je Ebu Usejd Saidija pozvao Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, za (tj. na) svoju svadbu.

Pa je bila njegova žena njihov poslužitelj tada, a ona je (njegova - Ebu Usejdova) mlada (nevjesta). Pa je (ona) rekla, ili je rekao (on - Sehl):

"Da li znate šta je (ona) pokiselila za poslanika (tj. poslaniku) Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da ga počasti)? Pokiselila je (u vodu) njemu (nekoliko) datula od (te) noći u (jednoj) kovi (posudi iz koje se pije voda)."

GLAVA

(izvjesnoga) laskanja (udvaranja, podešavanja, prilagođavanja u ophođenju) sa (izvjesnim) ženama, i (GLAVA) govora Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio: "Žena (svaka) je samo kao (to krivo) rebro."

PRIČAO NAM JE Abdulaziz, sin Abdullaha, rekao je: pričao mi je Malik od Ebu Zinada, od Aaredža, od Ebu Hurejreta da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Žena (svaka) je kao (to krivo) rebro (poput krivog rebra). Ako si ispravljao nju, razbio si je. A ako si se naslađivao (koristio) s njom, naslađivao si se s njom, a u nje (a u njoj, kod nje) je (jedna) krivina (iskrivljenost, nastranost)."

GLAVA

(izvjesne) oporuke za (izvjesne) žene.

PRIČAO NAM JE Ishak, sin Nasra, pričao nam je Husejn Džu'fija od Zaideta, od Mejsereeta, od Ebu Hazima, od Ebu Hurejreta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Ko je bio (takav da) vjeruje u Allaha i zadnji (tj. sudnji) dan, pa neće uznemirivati (uznemiravati) svoga susjeda (dakle: neka ne uznemiruje svoje komšije). I primite savjet (oporuku od mene tu da postupate) sa (izvjesnim, tj. sa svojim) ženama dobro. Pa (tj. Jer) zaista one su se stvorile od (jednoga) rebra, a zaista najiskrivljenija stvar u (toga) rebra je najviši (dio) njegov, pa ako si otišao (tj. ako bi počeo da) ispravljáš njega, razbio si njega (tj. razbićeš ga). A ako si ostavio njega (A ako ga ostaviš), neprestano je krivo (iskrivljeno). Pa primite savjet (oporuku od mene da vi, i pored toga, postupate) sa (tim) ženama dobro."

PRIČAO NAM JE Ebu Nuajm, pričao nam je Sufjan od Abdullaha, sina Dinara, od Ibnu Umera, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je:

Bili smo (takvi da) se čuvamo (klonimo izvjesnoga) govora i rasprostranjivanja (tj. i izvjesnoga dobrog raspoloženja) ka našim ženama (tj. prema svojim ženama) na vremenu (za vrijeme) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (zbog) straha da side o nama stvar (tj. nešto nepovoljno u Kur'anu u vezi toga). Pa pošto je preminuo Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, govorili smo i rasprostranili smo se (tj. raspričali smo se i postali smo komotniji, više raspoloženi i slobodni prema svojim ženama).

GLAVA:

"... čuvajte vaše osobe i vašu porodicu (doslovno: i vaše porodice, tj. čuvajte sebe i svoje porodice od jedne velike) vatre....".

PRIČAO NAM JE Ebu Numan, pričao nam je Hammad, sin Zejda, od Ejuba, od Nafija, od Abdullaha (Umerovoga r.a.) rekao je: rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Svaki (od) vas je pastir (čoban) i svaki (od) vas je pitan (tj. odgovoran za ono čemu je on pastir, čoban - biće na sudnjem danu odgovoran za ono čime je bio zadužen da ga čuva). Pa (svaki) vođa (rukovodilac) je pastir i on je pitan (i on će biti odgovoran za ono za što je zadužen). I (svaki) čovjek je pastir nad svojom porodicom i on je pitan (i on će biti odgovoran i pitan za svoju porodicu). I (svaka) žena je pastirica nad kućom svoga muža i ona je pitana (i ona će biti odgovorna i pitana za to). I (svaki) rob je pastir nad imanjem svoga gospodara i on je pitan (i on će biti odgovoran za to). Zar ne (Pazite)! (Ili: Zar ne?!) Pa svaki (od) vas je (jedan) pastir i svaki (od) vas je pitan (svaki od vas će biti pitan i odgovoran za nešto)."

GLAVA

Ijepote (izvjesnoga) druženja (međusobnoga općenja) sa (svojom) porodicom (ili: sa svojom ženom).

PRIČAO NAM JE Sulejman, sin Abdurahmana, i Alije, sin Hudžra, rekli su njih dvojica: izvijestio nas je 'Isa, sin Junusa, pričao nam je Hišam, sin Urveta, od Abdullaha, sina Urveta, od Urveta, od Aiše rekla je:

Sjedilo (Sijelilo) je (jednih, nekakvih) jedanaest žena, pa međusobno su ugovorile i međusobno su se obavezale da (one) neće sakriti (tajiti) od vijesti svojih muževa (ni jednu stvar (ništa).

Rekla je prva (između njih):

"Moj muž je meso devca mršavoga (ili: moj muž je mršavo meso jednoga devca) na vrhu (jednoga) brda, niti je ravno, pa da se popne (na njega), a niti je debelo (to meso), pa (da) se prenesu.

Rekla je druga:

"Moj muž je (takav da) neću raširiti njegovu vijest. Zaista ja se plašim da neću ostaviti nju (vijest da je do kraja ne iskažem, - ili: da neću ostaviti njega). Ako spomenem njega, (i) spomenem (tj. spomenuću) njegove čvoruke (čvoruge na leđima) i njegove kvrge (na pupku na stomaku - a to znači: spomenuću njegove mane i propuste, ili njegove tuge i brige, ili njegove promašaje i nedostatke)."

Rekla je treća:

"Moj muž je (izvjesni) dugonja (pokuđeno dugačak čovjek)."

(Neki kažu da "el-'ašenneku" znači: čovjek dugoga vrata. Neki kažu da to znači: čovjek loše čudi itd.)

"Ako govorim (Ako budem govorila) razvešću se (tj. biću razvedena, biće raskinut brak sa mnom). A ako šutim (A ako budem ćutala) vješam se (tj. biću u stanju takvom kao da visim ni nebu ni na Zemlji - niti će me razvesti, niti će me držati kao što se žena drži. Neki, opet, tumače da je ova žena sa rečenicom "Ako govorim, razvodim se, a ako šutim, vješam se.", opisala lošu narav svoga muža kojega ona voli, ali on nju ne voli, jer on prema njoj ne postupa kao prema svojoj ženi, pa ona nije ni žena, ni razvedenica, pušćenica. A da mu prigovori za takav postupak, odmah bi on nju razvjenčao.)."

Rekla je četvrta:

"Moj muž je kao noć (pokrajine) Tihame - nije vruća (pretjerano), a nije (ni) hladna (pretjerano) - i nema (nikakve) bojazni, a niti dosade (dosadnosti ikakve s njim)."

Rekla je peta:

"Moj muž ako je (kad bi) unišao (u kuću), poleopardio se je (tj. ponaša se kao leopard - jedni vele: mnogo spava, a jedni-a neki vele: mnogo opći spolno sa ženom kao leopard - a ima i drugih tumačenja), a ako je (a kad bi) izašao (iz kuće), polavio se je (polavio bi se, tj. ponaša se kao lav - a i to se tumači na više načina, ali se ta tumačenja neće prikazivati, spominjati), i neće pitati (tj. ne pita moj muž) o (onome) što je upoznao (ili: na što se je obavezao, ili: što je susreo da je otišlo i nestalo, ili što se je desilo itd.)."

(Mnogo bi prostora zauzelo u prevodu iznošenje i prikazivanje raznih tumačenja svake rečenice koju je svaka od ovih jedanaest žena u ovome sijelu izrekla. Prevod će se ograničiti samo na što je moguće doslovniji smisao samo originalnoga teksta.)

Rekla je šesta:

"Moj muž ako je (ako bi) jeo, mota je (tj. mota, mnogo jede), a ako je (ako bi) pio, presušio je (iskapio je sve što je u posudi), a ako se je povalio (na stranu, tj. ako je legao na postelju da spava), zamotao se je (sam), i neće uvući (svoju) šaku (dlan, tj. ruku) zato (da) zna (moju) tugu."

Rekla je sedma:

"Moj muž je beznadežan (glup, basalo, luralica, nesnalažljiv), ili sustan (umoran, tj. nemoćan da vrši spolni snošaj, ili se brzo zamori u vršenju toga snošaja), poklopljen (tj. zatvoren, nesnalažljiv u poslovima - a veli se da to znači: teških prsa kod spolnoga snošaja, odnosa za prsa žene kao kakav teški poklopac), svaka bolest je njemu bolest (njegova bolest, tj. sve bolesti što postoje, on ih ima). Ranio je glavu tebi, ili ranio je tebi (neki drugi dio tijela), ili je sastavio svako (od to dvoje) tebi."

(Prvi izraz "Gajajau" neki tumače kao: mračna, pomračenoga razuma usljed neznanja i neupućenosti.)

Rekla je osma:

"Moj muž je (takav da njegovo) doticanje je (nježno kao) doticanje zeca, a (njegov) miris (zadah) je miris zerneba (biljke koju tim imenom - zernebun - nazivaju Arapi, a koja ima lijep miris)."

Rekla je deveta:

"Moj muž je (takav da je) visokoga (svoga) stupa, dugačkoga remena (od sablje), velikoga luga, blize (blizu) kuće od (tj. do plemenske) skupštine (vijećnice, sabora)."

Rekla je deseta:

"Moj muž je (jedan) posjednik. I šta (tj. I koji, kakav) posjednik (veliki)?! Posjednik bolji od toga ti! Za njega (tj. U njega) su deve mnogobrojnih ležališta, malobrojnih ispasišta. I kada su čule (tj. kada čuju one - deve) glas (njegove) laute (šargije), uvjerile su se (uvjerene su one) da su one propadačice (tj. da će biti poklane u čast prispjelih gostiju zbog kojih moj muž i svira uz lautu od veselja)."

Rekla je jedanaesta:

"Moj mužje Ebu Zer'in. (Ebu Zer'in, inače, znači: otac usjeva, sijanja.) Pa šta je (tj. Ko je, Kakav je) Ebu Zer'in?! Pokrenuo je (doslovno: Raznjihao je, razljuljao je) od nakita moja dva uha, i napunio je od loja (sala) moje dvije mišice (mojih ruku, tj. dao mi je nakita, pa mi se uši njišu od toga nakita, i uhranio me je, pa su mi mišice pune loja, sala od debljina ruku), i učinio je velikom mene, pa je bila (tj. pa je postala) velika k meni moja osoba (ili: moja duša). Našao je mene u porodici stadašca (tj. maloga stada ovaca) u (mjestu zvanome) Šikku, pa je učinio (tj. odveo je) mene u porodicu rzanja (konja), i ječanja (stenjanja deva pod teretom), i gazioca i čistača (tj. i u porodicu gdje ima posla i onaj koji gazi žito, tj. koji vrše, i onaj koji ga čisti od slame, tj. koji ga previjava, prevejava). Pa kod njega govorim, pa neću se učiniti ružnom (tj. ne govori mi se da je ružno što govorim, neće mi se reći da je ružno što sam rekla), i spavam, pa se jutrim (u spavanju, tj. pa i jutro, prvi dio dana provodim u spavanju pored toga što sam spavala i u noći), i pijem, pa se prepijem (zamrzim na pijenje od velikoga pijenja vode). Majka Ebu Zer'a. Pa šta (tj. Kakva) je majka Ebu Zer'a?! Njezine vreće su teške (ili: velike, jer su mnogo natrpene i napunjene sa raznim stvarima i robom), i njezina kuća je prostrana. Sin Ebu Zer'a. Pa šta je sin Ebu Zer'a?! Njegovo ležište (postelja, krevet) je kao izvlačenje grane (ili: kao izvlačenje sablje, tj. maleno kao izvučena sablja iz korica, ili kao odsječena palmina grana - a to znači postelja mu je malena), i zasiti (nahrani) ga podlaktica (izvjesne) kozice (tj. najede se od dijela noge od koljena do stopala jednoga jareta - a to će reći: malo jede i malo spava, a to se je smatralo za vrlinu). Kći Ebu Zer'a. Pa šta je kći Ebu Zer'a?! Pokoravanje (tj. Pokorna je) svome ocu i pokoravanje (i pokorna je ona) svojoj majci, i (ona je) punoća svoje odjeće (ispunila je svoje odijelo, tj. debela je) i srdžba je svoje susjetke (komšinice, tj. inoće). Djevojka (tj. Sluškinja, ili Robinja) Ebu Zer'a. Pa šta je djevojka Ebu Zer'a?! Neće raširiti (ona) našega pričanja (razgovora) raširivanjem, i neće iskopavati našu (pohranjenu) hranu (opskrbu) iskopavanjem (Ili: i neće izdavati našu hranu izdavanjem nikakvim nikome drugome), i neće napuniti našu kuću pravljjenjem ptičijih gnijezda (tj. neće ostavljati u kući hrpa, hrpe smetlja u uglovima, budžacima kao ptičija gnijezda)." Rekla je: "Izašao je Ebu Zer'in, a mješine se bučkaju (mučkaju, metu, tj. mješine od mlijeka se tresu da se iz njih, odnosno iz mlijeka u njima izvadi i pokupi kajmak, maslac, maslo), pa je susreo (sreo jednu) ženu, (a) sa njom su dva djeteta njezina kao (izvjesna) dva leoparda (pantera i), igraju se njih dva od ispod njezinih slabina sa dva šipa. Pa je (Ebu Zer'in) pustio (razvjenčao) mene, a vjenčao je nju. Pa sam (se) vjenčala (tj. Pa sam se i ja udala) poslije njega (za jednoga) čovjeka ugledna (odabranoga, plemenitoga), jahao je (konja) izabranoga (koji je pretjeran, neumoran u hod), i uzeo je (tj. nosio je koplje) hatsko (hattijsko, tj. iz mjesta Hatta u Bahreju), i dogonio je na mene (tj. meni naveče) marvu bogatu (tj. mnogu stoku), i darovao je meni od svake naveče došle (vrste stoke po jedan) par (tj. dao mi je od svake vrste stoke po jedan par koja je stigla naveče, uveče) i rekao je: "Jedi, Umu Zer'o, i nahrani tvoju (svoju) porodicu (tj. odnesi im, daruj im kao hranu)." Rekla je: "Pa da sam sastavila svaku stvar (što) je darovao meni nju, ne bi (to) dostiglo najmanju (od) posuda Ebu Zer'a."

Rekla je Aiša: Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Bio sam tebi (o Aišo) kao Ebu Zer'in za Umu Zer'u (kao Ebu Zer'in Umu Zer'i)."

Rekao je Ebu Abdullah (Buharija): Rekao je Seid, sin Selemeta, od Hišama: "..... i neće (ona) ptičija gnijezda praviti (u) našoj kući pravljjenjem gnijezda (ptičijih)."

(To je razlika u pričanju, i ona se odnosi na rečenicu: "..... i neće (ona) napuniti našu kuću pravljjenjem ptičijih gnijezda....".)

Rekao je Ebu Abdullah: A rekao je neki (od) njih (umjesto "fe etekannehu", rekao je): ".... fe etekammehu....", sa (slovom, harfom) "m", i ovo je ispravnije.

("Fe etekammehu", znači: pa podignem glavu od pijenja zbog napojenosti, prepijenosti, jer ne volim više da pijem.)

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Muhameda, pričao nam je Hišam, izvijestio nas je Mamer od Zuhrije, od Urveta, od Aiše rekla je:

Bili su Abesinci (običajna da) se igraju sa svojim (kratkim) kopljima, pa pokrije mene poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, a ja gledam. Pa nisam prestajala (da) gledam (sve dotle) dok budem ja (sama htjela da) odem (da se okrenem, promijenim mjesto). Pa odredite određenje (tj. mjeru, količinu trajanja želje izvjesne) djevojke, novoga (svoga) zuba (tj. mladih godina, djevojke mlade koja voli da) sluša (izvjesnu) zabavu.

GLAVA

predikovanja (tj. savjetovanja izvjesnoga) čovjeka svoju kćer (svoje kćeri) za stanje njezinoga muža (zbog stanja i stvari njezinoga muža, tj. zbog odnosa i ponašanja prema mužu).

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, izvijestio nas je Šuajb od Zuhrije rekao je: izvijestio me je Ubejduh, sin Abdullaha sina Ebu Sevra, od Abdullaha, sina Abasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je:

Neprestano sam bio pohlepan na (to) da pitam Umera, sina Hataba, o (onim) dvjema ženama od supruga Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, koje dvije (su bile te što) je rekao Allah, uzvišen je, (o njima dvjema):

"Ako se pokajete vas dvije k Allahu, pa već su se nagela (nagnula, priklonula) srca vas dviju....", dok (je najzad pružila se meni prilika za to kada) je hodočastio (Umer) i hodočastio sam sa njim (i ja). I skrenuo je (u jednoj prilici za vrijeme toga putovanja da on obavi nuždu) i skrenuo sam (i ja) sa njim (u stranu) sa posudom (za vodu), pa je izašao napolje (tj. pa je obavio nuždu). Zatim je došao. Pa sam izlio (polio) na njegove dvije ruke iz nje (iz posude), pa se očistio (on za molitvu). Pa sam rekao njemu:

"O zapovjedniče (svih) vjernika! Ko (Koje) su (te izvjesne) dvije žene od supruga Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, koje dvije (bijaše takve da) je rekao Allah, uzvišen je, (o njima dvjema):

"Ako se vas dvije pokajete k Allahu, pa već su se nagela (nagnula, priklonila) srca vas dviju....", (ko su te dvije žene)?" Rekao je: "O čuda zbog tebe (tj. O čudim ti se), o sine Abasa! Njih dvije su Aiša i Hafsa." Zatim se okrenuo Umer prema (tome) hadisu (da on) tjera njega (tj. da ga pripovijeda na dugo i široko). Rekao je:

"Bio sam ja i (jedan) moj susjed od Pomagača u (među) Umejjetovićima Zejda (tj. Umejjetovićima Zejdovim - a to je ogranak Evsovića) od Visija Medine (a "Avalil-medineti-Medinske Visije" je naziv za sela koja se nalaze istočno od Medine oko četiri milje). I smjenjivamo se (tj. Na redu vršili smo, naizmjenično smo vršili naše) silaženje na Vjerovijesnika (tj. ka Vjerovijesniku), pomilovao ga Allah i spasio, pa (jedan) dan siđe (on), i siđem (ja jedan) dan (dakle: a ja siđem drugi dan). Pa kada sam sišao, došao sam (tj. došao bih ja) sa (onim) što se je dogodilo od vijesti toga dana od Objave ili (nečega drugoga) osim nje. A kada je sišao (on-onaj moj susjed, komšija), učinio je slično tome. A bili smo (mi) družina Kurejševića (običajna takvoga da) nadvladavamo (naše) žene (tj. da njima vladamo). Pa pošto

smo došli na Pomagače (tj. Pošto smo došli Pomagačima - u daljem tekstu izraz "kadime ala" prevodiće se sa našim izrazom "doći nekome, nekomu"), kada li (su oni jedan takav) narod (što) nadvladavaju njih njihove žene! Pa su počele naše žene (da) uzimaju od odgoja (tj. od ponašanja) žena Pomagača (ponešto toga - dakle: poprimile su taj običaj od njih, da odogovaraju, uzvraćaju i slično svojim muževima u svađi ili sl.). Pa sam viknuo (izderao se) na svoju ženu, pa je (ona) uzvratila meni. Pa sam smatrao ružnim da (ona) uzvraća meni. Rekla je:

"A zašto smatraš ružnim (to) da uzvraćam tebi? Pa tako mi Allaha zaista supruge Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, zaista uzvraćaju njemu. I zaista jedna (od) njih zaista napusti njega (da ne govori sa njim) danas do noći (tj. cijeli dan)." Pa je zaprepastilo (preplašilo) mene to i rekao sam njoj: "Već je izgubila nadu (u spas, tj. propala je ona) koja je to učinila od njih." Zatim sam sastavio na sebi svoju odjeću (ili: na sebi svoju odjeću), pa sam sišao. Pa sam unišao na Hafsu (tj. unišao sam Hafsi - u daljem tekstu izraz "dehale ala" prevodiće se sa "unići nekome, nekomu"). Pa sam rekao njoj (Hafsi):

"O Hafso (O Hafso)! Da li se međusobno srdi jedna (od) vas (sa) Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, danas (po cijeli dan) do (te) noći?" Rekla je: "Da." Pa sam rekao: "Već si izgubila nadu, i štetovala si! Pa zar si sigurna (od toga) da se rasrdi Allah zbog srdžbe poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa (da ti) propadneš? Ne traži mnogo Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, i ne uzvraćaj mu (ni) u (jednoj) stvari (ni u čemu), i ne napuštaj ga (da ne govoriš s njime), i pitaj mene (tj. i traži od mene ono) što se je pokazalo tebi (da ti treba). I neka ne vara (I neka ne zavara) tebe nipošto (to što tako nešto napravi tvoja inoća, jer znaš) da je bila tvoja susjetka čišća (tj. ljepša) od tebe i draža k Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio."

Hoće (s tim da podsjeti na njezinu inoću) Aišu (koju naziva njezinom komšinicom, susjetkom). Rekao je Umer: "A bili smo već pričali da Gasanovići obuvaju (tj. potkivaju svoje) konje zbog rata (protiv) nas. Pa je sišao (u Medinu) moj drug Pomagač (na) dan njegove rede (njegovoga dežurstva), pa se vratio k nama večerom (naveče). Pa je udario (na) moja vrata žestokim udaranjem i rekao je: "Da li je tude on?" Pa sam se preplašio, pa sam izašao k njemu. Pa je rekao (taj Pomagač): "Već se je dogodila danas (jedna) stvar velika." Rekao sam: "Šta je ono (to)? Jesu li došli Gasanovići?" (Doslovno: "Je li došao Gasan?") Rekao je: Ne, nego veće od toga (i) strašnije. Pustio (Razvjenčao) je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, svoje žene." Pa sam rekao: "Izgubila je nadu (u spas) Hafsa i štetovala je! Već sam bio (u takvom stanju da) mislim (da će) skoro da bude ovo." Pa sam sastavio (skupio) na sebe (na sebi) svoju odjeću, pa sam klanjao molitvu (te) zore sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio. Pa je unišao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (u jednu) svoju sobu, pa se odstranio (tj. osamio se on) u njoj. I unišao sam Hafsi, pa kada li ona plače. Pa sam rekao: "Šta je rasplakalo tebe? Zar nisam bio upozoravao (opominjao) tebe (na) ovo? Da li je pustio (razvjenčao) vas Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (ili nije)?" Rekla je: "Neću znati (Ne znam). Evo, on je tu odstranjen (osamljen) u (toj) sobi." Pa sam izašao, pa sam došao ka (njegovoj) govornici (u njegovoj džamiji), pa kada li okolo nje (jedna manja) skupina, plače neki (od) njih. Pa sam sjeo sa njima malo. Zatim je nadvladalo mene (ono) što nalazim (tj. što osjećam), pa sam došao (toj) sobi koja (je ta što) je u njoj Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, pa sam rekao njegovom (jednom) crnom dječaku (tj. robu, ili slugi, poslužitelju): "Traži dozvolu za Umera!" Pa je unišao (taj) dječak, pa je govorio Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, zatim se vratio pa je rekao: "Govorio sam (ja) Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, i spomenuo sam tebe njemu, pa je šutio." Pa sam otišao, čak sam sjeo sa (tom) skupinom koji su kod (te) govornice. Zatim je nadvladalo mene što nalazim (osjećam), pa sam došao pa sam rekao (tome) dječaku: "Traži

dozvolu za Umera!" Pa je unišao, zatim se vratio pa je rekao: "Već sam spomenuo tebe njemu, pa je šutio (čutao)." Pa sam se vratio, pa sam sjeo sa (tom) skupinom koji su kod (te) govornice. Zatim je nadvladalo mene što nalazim (osjećam), pa sam došao (tom) dječaku pa sam rekao: "Traži dozvolu za Umera!" Pa je unišao, zatim se vratio k meni pa je rekao: "Već sam spomenuo tebe njemu, pa je šutio." Pa pošto sam okrenuo leđa odlazeći - rekao je - kada li (taj) dječak poziva mene. Pa je rekao: "Već je dozvolio tebi Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio." Pa sam unišao poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa kada li on povaljen (položen, tj. leži) na rebrima (jedne) hasure (rogozine, od kojih je ispletena ta hasura, i to tako da) nije između njega i između njega (tj. između Muhameda a.s. i između toga njegovoga kreveta od rogozine, hasure nema prostrta nikakva druga) postelja, (i) već su ostavila trag (ta) rebra (hasure) u njegovu stranu, (on leži) oslanjajući se na (jedan) jastuk od kože, (a) njegovo natrpavanje je liko (tj. jastuk je natrpan likom, ili biljnim vlaknima). Pa sam pozdravio njega, zatim sam rekao, a ja sam stajao (a ja stojim):

"O poslanice Allaha! Jesi li pustio (razvjenčao ti) svoje žene?" Pa je podigao k meni svoj pogled pa je rekao: "Ne." Pa sam rekao: "Allah je veći (od svakoga i svega, tj. Allah je najveći)!" Zatim sam rekao, a ja sam stajao (i) tražim obiknjavanje (tj. tražeći ja dozvolu da sjednem i da razgovaram s njim): "O poslanice Allaha! Da si vidio mene! A bili smo (mi) družina Kurejševića (takvi da) nadvladavamo (naše) žene. Pa pošto smo došli (u) Medinu, kada li su (oni jedan) narod (što) nadvladavaju njih njihove žene. Pa se osmjehnuo (nasmiješio) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio. Zatim sam rekao: "O poslanice Allaha! Da si vidio mene! I unišao sam Hafsi pa sam rekao njoj: "Neka ne vara (ne zavarava, ne prevari) nipošto tebe (postupak tvoje inoće jer znaš) da je bila tvoja susjetka (tj. inoća) čišća (tj. ljepša) od tebe i draža ka Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio." Hoće (da podsjeti na) Aišu. "Pa se osmjehnuo Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, drugim osmjehom (smiješkom). Pa sam sjeo kada sam vidio njega (da) se osmjehnuo (ponovo). Pa sam podigao svoj pogled u (po) njegovoj sobi, pa tako mi Allaha nisam vidio u njegovoj sobi (ni jednu) stvar (koja) vraća (moj) pogled (tj. koja privlači pažnju) osim tri (nekakve) kože. Pa sam rekao:

"O poslanice Allaha! Moli Allaha, pa neka proširi na tvoju sljedbu (sljedbenike bogatstvo), pa (jer) zaista Perzijanci i Vizantinci (su u takvom stanju da) se već proširilo na njih, i darovalo se njima ovozemlje (dobra ovoga svijeta), a oni neće obožavati (tj. ne obožavaju) Allaha!" Pa je sjeo Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, a bio je naslonjen, pa je rekao:

"A zar si u ovome ti, o sine Hattaba? Zaista oni su (jedan) narod (takav što) su se već njima požurila darovati njihove ljepote (njihova uživanja) u (izvjesnom, u tom) životu najbližem (tj. u životu na ovome svijetu)." Pa sam rekao: "O poslanice Allaha! Traži oprost za mene!" Pa se odstranio Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (od) svojih žena zbog toga (izvjesnoga) pričanja (razgovora) kada je raširila (tj. otkrila, odala) njega Hafsa ka Aiši (odstranio se je) dvadeset i devet noći (dana), i bio je rekao:

"Nisam je za ulazača njima (tj. Neću unići njima - svojim ženama cio jedan) mjesec (dana)!", od (tj. to je bio rekao zbog) žestine njegove (svoje) ljutnje (srdžbe) na njih kada je ukorio njega Allah, moćan je i veličajan je. Pa pošto je prošlo dvadeset i devet noći (dana), unišao je Aiši, pa je počeo s njom. Pa je rekla njemu Aiša: "O poslanice Allaha! Zaista ti si se već bio zakleo da nećeš unići nama mjesec (dana), a osvanuo si samo od dvadeset i devet noći (dana što ja) brojim njih brojanjem?!" Pa je rekao:

"Mjesec (izvjesni) je dvadeset i devet." Pa je bio taj mjesec dvadeset i devet noći (dana). Rekla je Aiša: Zatim je spustio Allah, uzvišen je, ajet (našega) samoizbora. Pa je počeo sa mnom, prvom ženom od svojih žena. Pa sam sebi izabrala njega (Muhameda a.s. umjesto uživanja i nakita na ovome svijetu). Zatim je dao izabrati svojim (ostalim) ženama, svima njima (ili isposnički, skromni život sa njim u braku - ili razvod braka sa njim, pa neka one onda sebi traže i stižu uživanja i nakit ovoga života, života na ovome svijetu). Pa su rekle (one - sve njegove žene isto onako) kao što je rekla Aiša (tj. da izabiraju, da izabiru, da biraju njega - brak da nastave i dalje s Muhamedom a.s.).

GLAVA

postenja (posta izvjesne) žene sa dozvolom svoga muža dobrovoljnim činjenjem (tj. kada posti dobrovoljni post, a ne onaj post koji je stroga dužnost).

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Mukatila, pričao nam je Abdullah, izvijestio nas je Mamer od Hemmama, sina Munebbiha, od Ebu Hurejreta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Neće postiti (izvjesna) žena, a njezin muž je prisutan (kod kuće) osim sa njegovom dozvolom (dobrovoljni post)."

GLAVA:

Kada je omrkla (zanoćila izvjesna) žena napuštajući (tj. izbjegavajući ona) postelju svoga muža.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Bešara, pričao nam je Ibnu Ebu Adijin (Adij) od Šubeta, od Sulejmana, od Ebu Hazima, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Kada je pozvao (Kada pozove izvjesni) čovjek (muž) svoju ženu ka svojoj postelji, pa nije (ona) htjela da dođe (pa ne htjedne doći), proklinjali su (tj. kunu, proklinju) nju (izvjesni) anđeli čak (da ona tako) osvane."

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Ar'areta, pričao nam je Šubete od Katadeta, od Zurareta, od Ebu Hurejreta rekao je: rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Kada je omrkla (zanoćila) žena napuštajući postelju svoga muža, proklinjali su nju (izvjesni) anđeli (meleki) do (da) se vrati (ona na postelju)."

GLAVA:

Neće dozvoliti (izvjesna) žena u kuću (tj. u stan) svoga muža (ni) za jedno (lice, tj. nikome drukčije) osim sa njegovom dozvolom (dozvolom muža).

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, pričao nam je Šuajb, pričao nam je Ebu Zinad od Aaredža, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Neće se dozvoliti (tj. Nije dozvoljeno) za (izvjesnu) ženu da posti (ona), a njezin muž je prisutan, osim sa njegovom dozvolom. I neće dozvoliti (žena nečiji ulazak-da neko uđe) u njegovu kući (drukčije) osim sa njegovom dozvolom. I što je (ona) trošila (utrošila) od potrošnje (od nekoga troška, opskrbe) bez načina zapovijedanja (bez upravljanja, tj. bez naročite, osobite zapovjedi - bez izričite dozvole muža), pa zaista ono izvršiće se k njemu njegova polovina (tj. njemu - mužu će biti data, predata polovina Allahove nagrade na sudnjem danu za taj trošak što ga je žena utrošila u neku dobrotvornu svrhu)."

A predao je njega (tj. ovaj hadis) Ebu Zinad također od Musa-a, od njegovoga oca, od Ebu Hurejreta (što se tiče teksta) u (tj. o tom) postu (u vezi posta samo i jedino).

GLAVA.

PRIČAO NAM JE Musedded, pričao nam je Ismail, izvijestio nas je Tejmija od Ebu Usmana, od Usameta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Stao (Stajao) sam na vratima raja, pa je bila općenitost (tj. većina onih) ko je unišao (u) njega (bili su izvjesni) siromasi (bijednici). A drugovi (izvjesne) veličine (ili: drugovi udjela, tj. bogataši) su zadržani (na polaganju računa), osim (slučaja) da su drugovi Vatre (između njih u takvom stanju) da se je već zapovjedilo za njih ka Vatri (da se vode). I stao (stajao) sam na vratima Vatre, pa kada li općenitost (tj. većina onih) ko je unišao (u) nju su žene!"

GLAVA

nezahvalnosti (bračnome) drugu.

A on (tj. izraz "el-aširu") je (što i) "ez-zevdžu": par (tj. muž, suprug). I on (izraz "el-aširu") je (što i) "el-halitu": pomiješan (koji se miješa sa nekim - i taj izraz "el-aširu", nastao, izveden) je od (izraza) "el-muašeretu": druženje. O njemu (tj. O ovome - o nezahvalnosti bračnome drugu - došao) je (predanjem hadis) od Ebu Seida, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, izvijestio nas je Malik od Zejda, sina Eslema, od Ata-a, sina Jesara, od Abdullaha, sina Abasa, da je on rekao:

Pomrčalo (Pomračilo) je Sunce (tj. Dogodilo se pomrčanje, pomračenje Sunca) na vremenu poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je klanjao (obavio je, obavljao je izvanrednu molitvu) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, i (prisutni) ljudi sa njim. Pa je (u toj molitvi on) stajao dugim stajanjem, količinom od sure El-Bekarete (tj. koliko bi se mogla pročitati ta sura - dakle: toliko je dugo stajao da bi se mogla pročitati ta sura El-Bekare). Zatim se naklonio (učinio je ruku') dugim naklonjanjem. Zatim se podigao (tj. uspravio, vratio se je sa ruku'a) pa je stajao dugim stajanjem, a ono je ispod (tj. kraće od onoga) prvoga stajanja. Zatim se naklonio (učinio, činio ruku'-naklon, pregib) dugim naklonjanjem, a ono je ispod (kraće od onoga) prvoga naklonjanja. Zatim se podigao (uspravio). Zatim je ničičio (tj. pao je ničice - na sedždu). Zatim je ustao, pa je stajao dugim stajanjem, pa ono je ispod (kraće od onoga) prvoga stajanja. Zatim se naklonio (učinio je ruku') dugim naklonjanjem, a ono je ispod (kraće od onoga) prvoga naklonjanja. Zatim se podigao, pa je stajao dugim stajanjem (dugo), a ono je ispod (kraće od) prvoga stajanja. Zatim se naklonio (naklonuo, učinio ruku') dugim naklonjanjem, a ono je ispod (kraće od) prvoga

naklonjanja. Zatim se podigao (uspravio se, vratio se sa ruku'a). Zatim je ničičio (pao ničice - učinio sedždu). Zatim je otišao (završivši molitvu), a već se je pokazalo Sunce. Pa je rekao:

"Zaista Sunce i Mjesec su dva znaka od znakova Allaha, (i) neće pomrčati (tj. ne pomrčaju, ne pomračuju se) njih dvoje zbog smrti (ni) jednoga (lica), a niti zbog njegovoga života. Pa kada ste vidjeli (Pa kada vidite) to (pomračenje, pomrčanje), pa spominjite Allaha!" Rekli su: "O poslaniče Allaha! Vidjeli smo te dohvatio si (neku) stvar (nešto) u ovome svome mjestu (gdje stojiš), zatim smo te vidjeli (da) si se stuknuo (pomakao si se nazad)." Pa je rekao:

"Zaista ja sam vidio raj - ili: pokazao mi se je raj - pa sam dohvatio iz njega (jedan) grozđac, i da sam uzeo (dohvatio) njega, zaista bi (vi) jeli od njega dok je ostala (trajala) ovozemnost. I vidio sam Vatru, pa nisam vidio kao danas (nikakvoga) prizora nikada. I vidio sam (da) su najmnogobrojniji njezini (vatrini, džehenemski) stanovnici žene." Rekli su: "Zašto (Zbog čega), o poslaniče Allaha?" Rekao je: "Sa (tj. Zbog) njihovoga bezvjerstva (neprižnavanja)." Reklo se je: "Ne vjeruju (one) u Allaha?" Rekao je: "Ne vjeruju (one, tj. Nisu zahvalne svome bračnome) drugu i ne vjeruju (nisu zahvalne one izvjesnome) dobročinstvu (lijepome postupanju prema njima). Da si činio dobro (lijepo) k jednoj (od) njih (to cijelo) vrijeme, zatim je vidjela od tebe (jednu nepovoljnu) stvar (nešto i), rekla je: "Nisam vidjela od tebe (nikakvoga) dobra nikada."."

PRIČAO NAM JE Usman, sin Hejsema, pričao nam je Avf od Ebu Redža-a, od Imrana, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Natkućio sam se u raj, pa sam vidio (da) su najmnogobrojniji njegovi stanovnici siromašni (siromasi). I natkućio sam se u Vatru, pa sam vidio (da) su najmnogobrojniji njezini stanovnici žene (izvjesne žene)."

Slijedio je njega (Avfa) Ejub i Selm, sin Zerira.

GLAVA:

Za tvoju ženu je na tebi (jedno) pravo (tj. Tvoja žena ima kod tebe jedno pravo, pa ti si dužan da joj to pravo dadneš i ispuniš, izvršiš, izvršavaš).

Rekao je njega (tj. hadis o tom pravu žene) Ebu Džuhafete (pričajući to) od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Mukatila, izvijestio nas je Abdullah, izvijestio nas je Evzaija rekao je: pričao mi je Jahja, sin Ebu Kesira, rekao je: pričao mi je Ebu Selemete, sin Abdurahmana, rekao je: pričao mi je Abdullah, sin Amra sina Asa, rekao je: rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"O Abdullahe! Zar se nisam obavijestio da ti postiš (svaki taj) dan i klanjaš (svaku svu) noć?" Rekao sam: "Da, o poslaniče Allaha." Rekao je: "Pa ne čini (to tako toliko). Posti, i mrsi (omrsi se po neki dan), i klanjaj, i zaspaj (i spavaj), pa (tj. jer) zaista za tvoje tijelo je (određeno, prirodno uzakonjeno) na tebi (jedno) pravo. I zaista za tvoje oko je na tebi (jedno) pravo. I zaista za tvoju ženu je na tebi (jedno) pravo."

GLAVA:

Žena je pastirica (čobanica) u kući svoga muža.

PRIČAO NAM JE Abdan, izvijestio nas je Abdullah, izvijestio nas je Musa, sin Ukbeta, od Nafi-a, od Ibnu Umera, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Svaki (od) vas (Svako od vas) je pastir (čoban) i svaki (od) vas (i svako od vas) je pitan (odgovoran - dakle: biće odgovoran i pitan na sudnjem danu) o svome stadu. I (izvjesni) zapovjednik je pastir, i (izvjesni, tj. svaki) čovjek je pastir nad porodicom svoje kuće, i (svaka) žena je pastirica nad kućom svoga muža i njegovim djetetom. Pa svaki (od) vas je (jedan) pastir i svaki (od) vas je pitan o svome stadu (tj. on će odgovarati za svoje stado)."

GLAVA

govora Allaha, uzvišen je: "Ljudi su upravljači (zapovjednici) nad ženama sa (razloga) što je odlikovao Allah neke njih nad neke....", do Njegovoga govora ".... zaista Allah je bio višnji, velik."

PRIČAO NAM JE Halid, sin Mahleda, pričao nam je Sulejman rekao je: pričao mi je Humejd od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Zakleo se poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da će se odstraniti) od svojih žena (jedan) mjesec (dana), i sjedio je u (jednoj) svojoj sobi. Pa je sišao za (tj. nakon) dvadeset i devet (dana). Pa se reklo:

"O poslaniče Allaha! Zaista ti si se zakleo (da ćeš biti odstranjen) mjesec (dana)." Rekao je: "Zaista (ovaj) mjesec je dvadeset i devet."

GLAVA

napuštanja Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, svoje žene (svojih žena stanujući on u tom vremenu njihovoga napuštanja) u (druvoj sobi, prostoriji) osim njihovih soba (kuća, prostorija).

A spominje se od Muavije, sina Hajdera, (hadis što) je podigao njega (taj hadis do Muhameda a.s., i u tom hadisu se kaže, između ostaloga, i to): osim (tj. izuzev) da se neće napuštati (ona - žena drukčije) osim u sobi (njezinoj samo, tj. osim tako da se u njezinoj sobi boravi i spava i u vrijeme prekida odnosa, i u vrijeme napuštanja razgovaranja i spolnoga općenja s njom zbog nekoga njezinoga uznemirivanja muža). A (ono) prvo je ispravnije (tj. da se može boraviti i u drugoj prostoriji osim ženine prostorije, sobe u vrijeme napuštanja svakoga općenja s njom.).

PRIČAO NAM JE Ebu Asim od Ibnu Džurejdža. A pričao mi je Muhamed, sin Mukatila, izvijestio nas je Abdullah, izvijestio nas je Ibnu Džurejdž rekao je: izvijestio me je Jahja, sin Abdullaha, sina Sajfije, da je Ikrimete, sin Abdurahmana sina Harisa, izvijestio njega da je Umu Selema izvijestila njega da se Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, zakleo (da) neće unići nekome (nikome od) svoje porodice mjesec (dana). Pa pošto je prošlo dvadeset i devet dana, jutrom je došao (tj. poranio je) njima - ili je večerom došao. Pa se reklo njemu:

"O vjerovijesniče Allaha! Zakleo si se (da) nećeš unići (ući) njima (ženama jedan mjesec (dana)." Rekao je: "Zaista (ovaj) mjesec biva dvadeset i devet dana." (Ili: Zaista (izvjesni, svaki) mjesec bude dvadeset i devet dana.).

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Mervan, sin Muavijeta, pričao nam je Ebu Jafur rekao je:

Međusobno smo spominjali (tj. raspravljali, pretresali) kod Ebu Duha-a, pa je (on) rekao: pričao nam je Ibnu Abas rekao je:

Osvanuli smo (jedan) dan, a žene Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, plaču, kod svake žene od njih je njezina porodica. Pa sam izašao ka Bogomolji, pa kada li je ona puna od (izvjesnih) ljudi! Pa je došao Umer, sin Hattaba, pa se popeo ka Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, a on je u (jednoj) sobi svojoj, pa je pozdravio, pa je pozdravio, pa nije odgovorio njemu (ni) jedan (čovjek, tj. niko). Zatim je pozdravio, pa nije odgovorio njemu (ni) jedan (čovjek). Zatim je pozdravio, pa (opet) nije odgovorio njemu (ni) jedan (čovjek). Pa je dozivao (tj. dozvaio poslužitelj na kraju) njega (Umera), pa je (on) unišao Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Da li si pustio (razvjenčao ti) svoje žene?" Pa je rekao: "Ne, ali sam se zakleo od njih mjesec (dana da ću se odstraniti)." Pa je ostao dvadeset i devet (dana), zatim je unišao svojim ženama.

GLAVA

(onoga) što se mrzi (tj. što se smatra ružnim) od udaranja (tih) žena, i (GLAVA) Njegovoga govora: "..... i udarite njih....".

(ali to znači: udarite ih) udaranjem osim (udaranja) žestokoga uznemirenja (tj. udarite ih udaranjem koje nije mnogo žestoko i jako, ili koje neće unakaziti, koje neće ostaviti traga na tijelu usljed jačine, koje neće izazvati velike bolove i teškoću).

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Jusufa, pričao nam je Sufjan od Hišama, od njegovoga oca, od Abdullaha, sina Zemata, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Neka ne bičuje jedan (od) vas svoju ženu bičevanjem roba (svoga, tj. kao što bičuje, udara kandžijom svoga roba), zatim (će on da) spolno opći (sa) njom (ili: pa da onda s njom spolno opći) u zadnjem dijelu (tj. na kraju toga istoga) dana."

GLAVA:

Neće se pokoriti (pokoravati izvjesna) žena svome mužu u (nekome) grijeshenju (tj. u onome što je grijeh činiti po islamskim propisima).

PRIČAO NAM JE Hallad, sin Jahja-a, pričao nam je Ibrahim, sin Nafi-a, od Hasena - on je sin Muslima -, od Safije (kćeri Šejbeta), od Aiše da je (jedna) žena od Pomagača vjenčala (tj. udala i dala vjenčati) svoju kćer, pa je opala kosa njezine glave.

Pa je došla k Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je spomenula to njemu, pa je rekla:

"Zaista njezin muž zapovjedio je meni da spojim (povežem, tj. da nastavim i navežem) u (na) njezinu kosu (nešto)." Pa je rekao (Muhamed a.s.):

"Ne. Zaista ono već su se proklele (izvjesne žene) davačice spajanja (tj. koje spajaju i navezuju kose, vlasi drugim ženama)."

GLAVA:

"A ako se je plašila (jedna) žena od svoga muža odustajanja (od vršenja bračnih obaveza prema njoj) ili napuštanja (okretanja glave od nje)....".

(Izraz "nužuzen" može se prevesti na više načina, a smisao toga izraza je da čovjek od supruge, što bi se reklo, neće ništa da zna i ne daje joj ni izdržavanje, materijalno obezbjeđenje niti vrši sa njom spolni snošaj, spolni odnos.)

PRIČAO NAM JE Ibnu Selam, izvijestio nas je Ebu Muavijete od Hišama, od njegovoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, (u vezi ajeta):

"A ako se je plašila (jedna) žena odustajanja ili napuštanja....", rekla je:

Ona je (tj. To je izvjesna) žena (što) bude kod (svoga) čovjeka (tj. vjenčanoga muža koji) ne traži mnogo od nje (druženja), pa hoće njezin razvod i (da) se oženi (on sa nekom drugom) osim nje, (pa ona) govori njemu: "Zadrži me, i ne razvjenčavaj me, zatim se oženi (sa drugom) osim mene, pa ti si u razrješenju (tj. pa ti si oprošten i oslobođen si) od opskrbe na mene (od materijalnoga obezbjeđivanja mene) i diobe meni (i dodjeljivanja meni bračne noći). Pa to je Njegov govor, uzvišen je:

"..... pa nema grijeha na njih dvoje da se njih dvoje izmire između sebe (jednim) mirom, a (taj) mir je dobar....".

GLAVA

(izvjesnoga) odstranjivanja (tj. prolijevanja, izlivanje sperme, sjemena ljudskoga izvan maternice izvlačenjem spolnoga uda iz ženskoga spolnoga uda-organa pri spolnom snošaju u cilju sprječavanja začeća).

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Jahja, sin Seida, od Ibnu Džurejdža, od Ata-a, od Džabira rekao je:

Bili smo (običaja da) odstranjujemo (tj. da izlijevamo sjeme izvan maternice) na vremenu Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan, rekao je Amr: izvijestio me je Ata' (da) je čuo Džabira, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Bili smo (običaja da) odstranjujemo (da izlijevamo sjeme izvan maternice), a Kur'an silazi (a Kur'an se objavljuje). A od Amra, od Ata-a, od Džabira rekao je:

Bili smo (običaja da sjeme) odstranjujemo (izlijevamo izvan maternice) na vremenu Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, a Kur'an silazi (ili: i Kur'an silazi).

(Pa pošto to Kur'an nije uopće spomenuo, a potom nije to ni zabranio, nego je samo prešutao, to onda služi nekima učenjacima kao podloga da kažu da je taj postupak dozvoljen, ali samo taj postupak. Nije već dozvoljeno ništa preduzimati ako se je sjeme izlilo u maternicu i dogodilo se začće.)

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Muhameda sina Esmā-a, pričao nam je Džuvejrijete od Malika, sina Enesa, od Zuhrije, od Ibnu Muhajriza, od Ebu Seida Hudrije rekao je:

Pogodili smo (tj. Zarobili smo jedno) roblje, pa smo (bili običaja od robinja da) odstranjujemo (tj. da izlijevamo sjeme izvan maternice prilikom spolnoga snošaja, odnosa sa njima). Pa smo pitali (o tome) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"A zar zaista vi zaista (to) činite?" Rekao je nju (tu rečenicu, riječ) tri puta. (A onda je rekao:) "Nema (ni jedne) od duša bivajuće (tj. koja je određena da bude i postane) do sudnjega dana (da će se drugo dogoditi) osim (to da) je ona bivajuća (da će ona biti, postati, stvoriti se)."

GLAVA

(izvjesnoga) bacanja kocke (ždrijeba, žrijeba) među (svojim) ženama kada je htio (na neko) putovanje (neki čovjek).

PRIČAO NAM JE Ebu Nuajm, pričao nam je Abdulvahid, sin Ejmena, rekao je: pričao mi je Ibnu Ebu Mulejkete od Kasima, od Aiše da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, bio (tj. bio bi) kada je izašao (kada bi izašao), bacao (bi) kocku (žrijeb) među svoje žene.

(To jest: Kada bi htio izaći na neko putovanje, odlučivao bi žrijebom, kockom koja će mu žena sa njim poći na to putovanje.)

Pa je odletjela (pala je ta) kocka za (na) Aišu i Hafsu (prilikom spremanja na jedno putovanje pa su obje pošle na putovanje sa Muhamedom a.s.). A bio (bi) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, kada je bio u (toj) noći, putovao je sa Aišom (tj. jašio je, jahao je uz devu Aiše da sa njom, sa Aišom) priča. Pa je rekla Hafsa:

"Zar nećeš uzjašiti (tj. Daj uzjaši, o Aišo,) noćas moju devu, a uzjahaću (ja) tvoju devu (da ti) pogledaš (a) i (ja da) pogledam (kako je jašiti, jahati na kojoj devi)." Pa je rekla: "Da." Pa je uzjašila. Pa je došao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, ka devi Aiše, a na njoj je Hafsa, pa je pozdravio nju, zatim je išao dok su odsjeli (najzad na jednome mjestu). I izgubila je sebi njega (Muhameda a.s.) Aiša. Pa pošto su odsjeli, učinila (tj. stavila) je svoje dvije noge između (tamošnjega izvjesnoga) izhira (mirišljive pirike, trstike) i govori (tj. govoreći ona):

"Moj Gospodaru (Bože)! Ovlasti na mene (tj. Pošalji na mene nekoga) škorpiona ili zmiju (da) ujede mene! A neću moći (tj. A ne mogu) da govorim za njega (tj. njemu - Muhamedu a.s. ni jedne) stvari (ništa)."

(Uvidjela je Aiša da je ona pogriješila, pa je u ljubomori sama sebe klela.)

GLAVA

(izvjesne) žene (koja) pokloni svoj dan od svoga muža za svoju inoću (svojoj inoći), i kako se dijeli to?

PRIČAO NAM JE Malik, sin Ismaila, pričao nam je Zuhejr od Hišama od njegovoga oca, od Aiše da je Sevda, kći Zem'ata, poklonila svoj dan za Aišu (tj. Aiši), i bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (običaja da) dijeli za Aišu (da dijeli Aiši) za njezin dan i dan Sevde.

(Pod dijeljenjem, razdjeljivanjem se misli na posjete i noćivanja, pa to onda znači: Raspoređivaše Muhamed a.s. svoje posjete tako da je Aišu posjećivao i kod nje noćivao dva dana: u njezin-njen dan i dan Sevde.)

GLAVA

(izvjesne) pravde među (svojim) ženama. "I nećete moći da budete pravedni među (svojim) ženama...", do Njegovoga govora: "... prostran (tj. sveobuhvatan Svojom milošću), mudar".

GLAVA:

Kada se je oženio (sa izvjesnom) djevojkom na (izvjesnu) udovicu.

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Bišr, pričao nam je Halid od Ebu Kilabeta, od Enesa: I da sam htio da govorim (da kažem): rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (istinu bih rekao), a ali (nego) je rekao:

Običaj (izvjesni) je kada se je oženio (sa izvjesnom) djevojkom, ostao je (boravio je, tj. boravio bi mladoženja) kod nje sedam (dana neprekidno). A kada se je oženio (sa izvjesnom) udovicom (udavačom), ostao je kod nje tri (dana).

GLAVA:

Kada se oženio (sa izvjesnom) udovicom na (izvjesnu) djevojkku.

PRIČAO NAM JE Jusuf, sin Rašida, pričao nam je Ebu Usamete od Sufjana, pričao nam je Ejub i Halid od Ebu Kilabeta, od Enesa rekao je:

Od (izvjesnoga) običaja (postupka) je (to da) kada se je oženio (izvjesni) čovjek (sa izvjesnom) djevojkom na (izvjesnu) udovicu, ostao je sedam (dana bez prekidanja), i dijelio je (tj. a poslije toga je raspoređivao svoj boravak ravnomjerno, jednako kod svake svoje supruge). A kada se oženio (izvjesnom) udovicom na (izvjesnu) djevojkku, ostao je kod nje tri (dana), zatim je dijelio (razdijeljivao, tj. raspoređivao svoj boravak jednako kod svake svoje žene).

Rekao je Ebu Kilabete: A da sam htio, zaista bih rekao: Zaista je Enes podigao njega (ovaj govor) ka Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio. A rekao je Abdurezak: Izvijestio nas je Sufjan od Ejuba i Halida, rekao je Halid: I da sam htio, rekao bih: Podigao je njega (tj. ovaj govor) ka Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio.

GLAVA

(onoga) ko je ophodio svoje žene u jednom kupanju (sa jednim kupanjem).

PRIČAO NAM JE Abdulaala (Abdul-Aala), sin Hamada, pričao nam je Jezid, sin Zurej'a, pričao nam je Seid od Katadeta da je Enes, sin Malika pričao njima da je vjerovijesnik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, bio (običaja da) ophodi svoje žene u (izvjesnoj) jednoj noći, a za (tj. u) njega je tada (bilo) devet žena.

GLAVA

ulaženja (ulaska izvjesnoga) čovjeka svojim ženama u (izvjesnome) danu.

PRIČAO NAM JE Fervete, pričao nam je Alija, sin Mushira, od Hišama, od njegovoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je:

Bio je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, kada je otišao od (molitve, kada bi otišao sa namaza izvjesnoga) popodneva (ikindije), (bio je) unišao (unišao bi) svojim ženama, pa se približi jednoj (od) njih. Pa je unišao Hafsi, pa se je zadržao najviše što se zadržavaše (najviše što je bio običaja da se zadrži on).

GLAVA:

Kada je tražio dozvolu (izvjesni) čovjek (od) svojih žena u (tj. za to) da se liječi (njeguje on) u kući (u sobi samo) neke (od) njih, pa su dozvolile (one) njemu.

PRIČAO NAM JE Ismail rekao je: pričao mi je Sulejman, sin Bilala, rekao je Hišam, sin Urveta: izvijestio me je moj otac od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, da poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pitaše u svojoj bolesti koja (je ta što) je umro u njoj:

"Gdje sam ja sutra? Gdje sam ja sutra?" Hoće (tj. Želi) dan Aiše. Pa su dozvolile njemu njegove žene (da on) bude gdje je htio (gdje hoće). Pa je bio u kući (u sobi) Aiše, čak je umro kod nje. Rekla je Aiša: Pa je umro u (onom) danu koji (je taj što) kružiše (tj. što je bio običaja da kruži, da dolazi) meni u njemu u moju kuću (sobu). Pa je uzeo njega Allah, a zaista njegova glava je zaista između moga gornjega dijela prsa i mojih pluća (tj. a on je oslonjen, naslonjen glavom na moja prsa). I pomiješala se njegova pljuvačka (sa) mojom pljuvačkom.

GLAVA

validbe (izvjesnoga) čovjeka neku (neke od) svojih žena više od neke (više od nekih, više od druge ili drugih žena).

PRIČAO NAM JE Abdulaziz, sin Abdullaha, pričao nam je Sulejman od Jahja-a, od Ubejda, sina Hunejna, čuo je Ibnu Abasa (da priča) od Umera, bio zadovoljan Allah od njih (s njima), unišao je (Umer) Hafsi pa je rekao:

"O kćerčice! Neka ne prevari nipošto (nikako) tebe ova koja (je ta što) je zadivila nju njezina ljepota, (to jest neka ne prevari tebe nikako) ljubav (validba) poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, nju-nje (mnogo, tj. više nego vas druge)!"

Hoće (tj. Misli Umer sa tim na) Aišu. Pa sam (to) ispričao poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa se (on) osmjehnuo.

GLAVA

(izvjesnoga usiljenoga) zasićivača (tj. GLAVA onoga koji se pravi da je sit, da se je najeo - a to će reći: koji sebe kiti, ukrašava) sa (onim) što nije postigao, i (GLAVA onoga postupka) što se zabranjuje od iskazivanja ponosa (prema svojoj) inoći.

PRIČAO NAM JE Sulejman, sin Harba, pričao nam je Hammad, sin Zejda, od Hišama, od Fatime, od Esme, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio. A pričao mi je Muhamed, sin Musena-a, pričao nam je Jahja od Hišama: pričala je meni Fatima od Esme da je (jedna) žena rekla:

"O poslaniče Allaha! Zaista za (u) mene je (jedna) inoća (tj. imam jednu inoću), pa da li je na mene grijeh ako sam se zasićivala (tj. ako se inoći pravim i prikazujem zasićenom, nahranjenom) od svoga muža (sa nekom drugom hranom, sa nečim drugim) osim (jela) koje daje meni?" Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Prezasićivač (tj. Izvjesni koji se pravi sit, nahranjen) sa (onim) što se njemu nije dalo, je kao oblačilac dviju odjeća laži."

GLAVA

(izvjesne) ljubomore.

A rekao je Verrad od Mugireta: Rekao je Sad, sin Ubadeta: "Da sam vidio (jednoga, nekoga) čovjeka sa mojom ženom, zaista bih udario njega sa (svojim) mačem bez (da je) okrenut stranom (ili: bez da sam udario stranom mača, sablje - nego oštricom, tj. ne udarajući ja njega pljoštrimice nego oštricom)." Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Da li se čudite od (zbog) ljubomore Sada? Zaista ja sam ljubomorniji od njega, a Allah je ljubomorniji od mene."

PRIČAO NAM JE Umer, sin Hafsa, pričao nam je moj otac, pričao nam je Aameš od Šekika, od Abdullaha, sina Mes'uda, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Nema (ni) od jednoga (bića, tj. Nema nikoga) ljubomornijega (ili: Nema nikoga da je ljubomorniji) od Allaha. Zbog toga je zabranio (izvjesne) nevaljaštine (bezobraštine). I nema (ni) jedno (biće, tj. Nema niko da je) draže k njemu (izvjesno) pohvaljivanje (hvala) od Allaha."

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Meslemeta, od Malika, od Hišama, od njegovoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"O sljedbo (tj. O narode) Muhameda! Nije (ni) jedno (biće) ljubomornije od Allaha (na takav postupak) da vidi Svoga roba ili Svoju robinju (da) bludniči. O sljedbo Muhameda! Da znate šta (ja) znam, zaista bi se smijali malo, a zaista bi plakali mnogo!"

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, pričao nam je Hemmam od Jahja-a, od Ebu Selemeta da je Urvete, sin Zubejra, pričao njemu od svoje majke Esme da je ona čula poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Nema (ni jedne) stvari ljubomornije (Nema niko ljubomorniji) od Allaha."

A od Jahja-a da je Ebu Selemete pričao njemu da je Ebu Hurejrete pričao njemu da je on čuo Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Ebu Nuajm, pričao nam je Šejban od Jahja-a, od Ebu Selemeta da je on čuo Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, da je on rekao:

"Zaista Allah biva (tj. Allah je) ljubomoran, a ljubomora Allaha je (na to) da dođe (izvjesni) vjernik (onome) što je zabranio Allah."

PRIČAO NAM JE Mahmud, pričao nam je Ebu Usamete, pričao nam je Hišam rekao je: izvijestio me je moj otac od Esme, kćeri Ebu Bekra, bio zadovoljan Allah od njih dvoga, rekla je:

Oženio se je (sa) mnogom Zubejra, a nema za njega (tj. u njega) u zemlji (nimalo) od imanja, a ni roba, a ni (kakve) stvari osim (jedne) deve i osim njegovoga konja. Pa sam bila (u tom poslu da) hranim njegovoga konja, i (da) se napajam (te) vode (tj. i da dogonim vodu na devi, ili: i napajam, pijem vodom), i šijem (izvjesnu veliku) kovu njegovu (od kože za grabljenje vode iz bunara) i zakuhavam (mijesim tijesto). A nisam bila (takva da) činim lijepo (da) pravim hljeb. I bile su (običaja da) prave hljeb (neke) susjetke (komšinice) moje od Pomagača, a bile su (one) žene istine (tj. iskrene žene). I bila sam (u poslu takvom da) prenosim (tj. Prenašah datuline) košpe iz zemlje Zubejra koju je odsjekao (tj. dodijelio kao leno) njemu poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (prenašah košpe) na svojoj glavi, a ona (ta zemlja) je od mene dvije trećine ferseha (udaljena, a to je oko dvije milje, jer ferseh iznosi tri milje - a milja je, po ondašnjem računanju, četiri hiljade koraka). Pa sam dolazila (jedan) dan, a (te) košpe su na mojoj glavi. Pa sam susrela poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, a sa njim je nekolicina od Pomagača, pa je pozvao mene, zatim je rekao (svojoj devi):

"Ih, ih!" (dajući tako znak svojoj devi da legne) zbog (toga da) natovari mene ozadi (iza) sebe. Pa sam se stidjela da idem sa (tim) ljudima, i sjetila sam se Zubejra i njegove ljubomore, a bio je najljubomorniji (od svih) ljudi. Pa je prepoznao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, da sam zaista ja već se zastidjela, pa je prošao. Pa sam došla Zubejru pa sam rekla:

"Susreo (Sreo) me je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, a na mojoj glavi su (te) košpe, a sa njim je nekolicina od njegovih drugova, pa je dao znak (devi) da legne zbog (toga da ja) uzjašem. Pa sam se zastidjela od njega, i znala sam tvoju ljubomoru." Pa je rekao: "Tako mi Allaha zaista tvoje nošenje (te) košpe bilo je žešće (tj. teže) na mene od tvoga jahanja sa njim (nego da si uzjašila sa njim)."

(Ta žena je sestra Muhamedove a.s. žene Aiše.)

Rekla je (Esmā dalje): Dok je (tj. Te je, pa je) poslao k meni Ebu Bekr poslije toga sa sluganom (tj. poslao mi je jednoga slugana, poslužitelja koji) biva (koji će biti) dovoljan meni

(za) uređivanje (sređivanje, tj. hranjenje i pojenje) konja (Zubejrovoga). Pa kao da je oslobodio mene (moj otac ropstva poslavši mi toga poslužitelja).

PRIČAO NAM JE Alija, pričao nam je Ibnu Ulejjete od Humejda, od Enesa rekao je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, kod neke (od) svojih žena, pa je poslala jedna (od) majki (svih) vjernika (svoga slugu) sa zdjelom (što) je u njoj (neka) hrana. Pa je udarila (žena) koja (je ta što) je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, u njezinoj kući ruku (toga) sluge, pa je pala (ta) zdjela, pa se razbila (raskomadala, u stvari, raspolovila se na dvije polovine). Pa je sastavio Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, polovine (komade te) zdjele, zatim je počeo (da) skuplja u nju (tu) hranu koja je bila u (toj) zdjeli i (da) govori:

"Bila je ljubomorna vaša majka!" Zatim je zadržao (toga) slugu dok se je došlo sa zdjelom (tj. dok se donijela jedna cijela, nerazbijena zdjela) od (one žene njegove) kod koje je on (bio) u njezinoj kući, pa je dao zdravu (tj. tu nerazbijenu) zdjelu k (onoj ženi) koja (je ta što) se razbila njezina (njena) zdjela, a zadržao je (onu) razbijenu u kući (one žene) koja (je ta što) se razbila (ta zdjela) u njoj (u njezinoj kući).

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Ebu Bekra, Mukaddemija, pričao nam je Mutemir od Ubejdulaha, od Muhameda, sina Munkedira, od Džabira, sina Abdullaha, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Unišao sam (u) raj - ili: Došao sam (u) raj, pa sam vidio (jedan) dvorac (zamak), pa sam rekao (pitao sam): "Za koga je ovo?" Rekli su: "Za Umera, sina Hattaba." Pa sam htio da uniđem (da uđem u) njega, pa nije spriječilo mene (ništa drugo) osim moje znanje za tvoju ljubomoru." Rekao je Umer, sin Hattaba: "O poslaniče Allaha! Sa mojim ocem si ti i (sa) mojom majkom (otkupljen)! O vjerovijesniče Allaha, a zar na tebe (da) budem ljubomorani?!"

PRIČAO NAM JE Abdan, izvijestio nas je Abdullah od Junusa, od Zuhrije: izvijestio me je Ibnul-Musejeb od Ebu Hurejreta rekao je:

Dok smo mi kod poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, sjedači (tj. dok smo sjedili), pa rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Dok sam ja spavač (tj. Dok sam spavao), vidio sam sebe u raju, pa kada li (jedna) žena čisti se (uzima abdest za molitvu-namaz) uz stranu (jednoga) dvorca! Pa sam rekao: "Za koga je ovo?" Rekao je: "Ovo je za Umera." Pa sam se sjetio njegove ljubomore, pa sam okrenuo leđa bježeći (idući) nazad." Pa je zaplakao Umer, a on je u (na tom) sijelu, zatim je rekao: "A zar na tebe, o poslaniče Allaha, (da) budem ljubomorani?!"

GLAVA

ljubomore (tih, ili: izvjesnih) žena i njihovoga gnjeva (srdžbe - ili: i njihove žalosti, tuge - ili: i njihove velike ljubavi, strastvenosti).

PRIČAO NAM JE Ubejd, sin Ismaila, pričao nam je Ebu Usamete od Hišama, od njegovoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je: rekao je meni poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zaista ja zaista znam kada si bila od mene (tj. kada si sa mnom ti) zadovoljna, a kada si bila (tj. a kada si) na mene ljutita." Rekla je: Pa sam rekla: "Odakle prepoznaješ to (Kako to

znaš?" Pa je rekao: "Što se tiče (tvoga stanja) kada si bila od mene (sa mnom) zadovoljna, pa zaista ti govoriš: "Ne, tako mi Gospodara Muhamedovoga!" A kada si bila ljutita (srdita), rekla si (ti kažeš): "Ne, tako mi Gospodara Ibrahimovoga (Abrahamovoga)!" Rekla je: Rekla sam: "Da, tako mi Allaha, o poslaniče Allaha! Ne ostavljam (ništa drugo) osim tvoje ime."

PRIČAO MI JE Ahmed, sin Ebu Redža-a, pričao nam je Nadr od Hišama rekao je: izvijestio me je moj otac od Aiše da je ona rekla:

Nisam bila ljubomorna (ni) na (jednu) ženu zbog poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, kao što sam bila ljubomorna na Hadidžu (Hatidžu) zbog mnogoće (tj. mnogoga, čestoga) spominjanja poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, nju (nje, Hatidže) i njegovoga pohvaljivanja nje (Hatidže). I već se je objavilo ka poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, da obraduje nju (Hatidžu) sa (jednom) kućom za nju u raju od trstike (tj. od bisera dugoga i velikoga kao trstika).

GLAVA

odbijanja (izvjesnoga) čovjeka (neprijatnosti) od svoje kćeri u (izvjesnoj) ljubomori i (izvjesnoj) pravednosti.

PRIČAO NAM JE Kutejbete, pričao nam je Lejs od Ibnu Ebu Mulejketa, od Misvera, sina Mahremeta, rekao je: čuo sam poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori, a on je na (svojoj) govornici:

"Zaista Hišamovići Mugiretovi tražili su dozvolu u (tom, tj. za to) da dadnu vjenčati svoju kćer (u stvari: kćer Ebu Džehla) Aliji, sinu Ebu Taliba, pa neću dozvoliti (to, tj. pa ne dozvoljavam to), zatim neću dozvoliti, zatim neću dozvoliti (to), osim (u slučaju) da hoće sin Ebu Taliba da pusti (razvjenča) moju kćer, a (pa da onda) vjenča (sebi) njihovu kćer, pa ona (moja kći) je samo (jedan) komad (mesa) od mene, (i) uzbuđiva (potresa) me (ono) što uzbuđiva (i) nju, i uznemiruje me (i uznemirava me ono) što uznemiruje (i) nju (što je uznemirivalo nju, tj. i što bi moglo uznemiriti nju)."

GLAVA:

Bude malo (tj. Biće malo tih) ljudi, (a) bude mnogo (i biće mnogo tih) žena.

A rekao je Ebu Musa od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio: "I vidiš (izvjesnoga) jednoga čovjeka (da) slijedi njega četrdeset žena (nekih koje) traže utočišta u njega (utječu se njemu - a to je) od (zbog) malobrojnosti (tih) ljudi i mnogobrojnosti (tih) žena."

PRIČAO NAM JE Hafs, sin Umera, Havdija, pričao nam je Hišam od Katadeta, od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Zaista ispričaću svakako vama (jedan) hadis (što) sam čuo njega od poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (i) neće pričati vama za njega (ni) jedan (čovjek drugi) osim mene. Čuo sam poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Zaista od znakova Časa je (i to) da se podigne (izvjesno) znanje, i umnoži se (da bude mnogobrojno izvjesno) neznanje, i umnoži se (izvjesni) blud, i umnoži se pijenje (toga) vina, i

(da) bude malo (tih) ljudi i umnoži se (da bude mnogo tih) žena čak (da) bude za pedeset žena (izvjesni) jedan staralac (upravljač, upravitelj, zbrinjivač)."

GLAVA:

Neće se osamiti nipošto (ili: Neka se ne osamljuje nipošto, nikako ni jedan) čovjek sa (nekom, jednom) ženom (dručkije) osim (ako je on) posjednik zabranjivanja (tj. osim ako je tako bližnji rođak toj ženi da mu je zabranjeno u brak stupiti sa njom), i (nije dozvoljeno izvjesno) ulaženje (izvjesnoj ženi) osamljenici (doslovno: ženi u koje je muž odsutan).

PRIČAO NAM JE Kutejbete, sin Seida, pričao nam je Lejs od Jezida, sina Ebu Habiba, od Ebul-Hajra, od Ukbeta, sina Amira, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Čuvajte se vi (od) ulaženja (izvjesnim) ženama!" Pa je rekao (jedan) čovjek od Pomagača: "O poslaniče Allaha! Pa da li si vidio (tj. mislio - a to će reći: Šta misliš za muževog daljega) rođaka?" Rekao je: "Rođak (taj) je (izvjesna) smrt."

(U vezi izraza "el-hamvu" ima više tumačenja. Neki kažu da to znači svekar - mužev otac. Neki kažu da to znači tast, punac, babaluk - otac žene, otac supruge. Neki kažu da to znači svaki drugi rođak muža osim muževog oca i muževoga sina, kao što je brat, stric, stričević itd., pa se je zbog toga taj izraz preveo sa dalji rođak.)

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan, pričao nam je Amr od Ebu Mabeda, od Ibnu Abasa, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Neće se osamljivati (ili: Neka se ne osamljuje) nikako (ni jedan) čovjek sa ženom, osim (što se žena može osamiti) sa posjednikom zabranjivanja (tj. sa rođakom u takvoj srodnosti da se ne dopušta stupanje u brak s njime njoj)." Pa je ustao (jedan) čovjek pa je rekao: "O poslaniče Allaha! Moja žena je izašla hodočasteći (ona, tj. odlazeći ona na hodočašće - na hadž), a upisao sam se (ja) u ratovanje tako i tako (tj. u borbu tu i tu da i ja idem kao borac)." Rekao je: "Vrati se, pa hodočasti sa svojom ženom."

GLAVA

(onoga) što je dozvoljeno da se osami (izvjesni) čovjek sa (izvjesnom) ženom kod (tj. u neposrednoj blizini izvjesnih) ljudi.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Bešara, pričao nam je Gunder, pričao nam je Šubete od Hišama rekao je: čuo sam Enesa, sina Malika, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Došla je (jedna) žena od Pomagača ka Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa se je osamio s njom pa je rekao:

"Tako mi Allaha zaista vi ste zaista najdraži (od svijuu) ljudi k meni."

GLAVA

(onoga) što se zabranjuje od ulaženja (izvjesnih muškaraca) oponašavača za žene (da ti ljudi ulaze izvjesnoj) ženi.

(To jest: GLAVA u kojoj se objašnjava da je zabranjeno da ulazi ženi, ili ženama onaj muškarac koji se pravi žensko i koji se ponaša kao žene u govoru, i u odijevanju i slično tome. Međutim, iz slijedećega hadisa vidi se da taj izraz "el-mutešebbihine bin-nisai" znači još i drugo, a to je: muškarci koji riječima opisuju nekome neke žene kako se ponašaju one i kako izgledaju. Upravo ovo drugo značenje koji ljudi imaju pri sebi, njima i treba zabraniti da ulaze izvjesnoj ženi. Ipak, taj izrazi dalje će se prevoditi sa "oponašavači za žene, oponašavači žena".)

PRIČAO NAM JE Usman, sin Ebu Šejbeta, pričao nam je Abdete od Hišama, sina Urveta, od njegovoga oca, od Zejnebe, kćeri Umu Seleme, od Umu Seleme da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, bio kod nje, a u (njezinoj) sobi je "ženskarac" (neki, tj. muškarac jedan koji se ponaša kao žensko, koji je sličan žensku). Pa je rekao (taj) "ženskarac" bratu Umu Seleme Abdullahu, sinu Ebu Umejeta:

"Ako otvori (tj. osvoji) Allah vama Taif sutra, uputiću te na kćer Gajlana (Gajlanovu), pa zaista ona ide naprijed sa četiri, a ide nazad sa osam (zavojnica, prevojnica koje se naziru po njezinom tijelu usljed debljine)." Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Neće ulaziti (tj. Neka ne ulazi) nikako (nipošto) ovaj vama!"

GLAVA

gledanja (izvjesne) žene ka Abesincima i sličnima njima bez (kakve) sumnje (uzbuđenja i sličnoga).

PRIČAO NAM JE Ishak, sin Ibrahima, Hanzalija, od Isa-a, od Evzaije, od Zuhrije, od Urveta, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je:

Vidjela sam Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) pokriva mene sa svojim ogrtačem, a ja gledam ka (izvjesnim) Abesincima (koji) igraju u Bogomolji (sve dotle) dok budem ja (taj) koji je dosadniji (tj. koji se je prije dosadio gledati, promatrati - dakle: dok meni nije dosadilo to gledanje), pa odredite odredbu (tj. količinu gledanja izvjesne) djevojke novoga zuba (tj. mladih godina), pohlepne na (tu) zabavu.

GLAVA

izlaženja (izvjesnih) žena zbog svojih potreba (nužda, nužde).

PRIČAO NAM JE Fervete, sin Ebul-Magra-a, pričao nam je Alija, sin Mushira, od Hišama, od njegovoga oca, od Aiše rekla je:

Izašla je Sevda, kći Zem'ata, noću, pa je vidio nju Umer, pa je prepoznao nju pa je rekao:

"Zaista ti si (to), tako mi Allaha, o Sevdo! Ne sakrivaš se nama!" Pa se vratila ka Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je to spomenula njemu, a on je u mojoj sobi (i on) večera, i zaista je u njegovoj ruci zaista (jedna) kost. Pa se je spustilo (spuštalo, tj.

objavila se je Božija objava u tom času) na njega (njemu). Pa se je podiglo od njega (teško stanje u koje je zapadao u takvim časovima, tj. Pa je prestala dolaziti Božija objava nakon kraćega vremena), a on govori:

"Već je dozvolio Allah za vas (žene) da izlazite zbog svojih potreba (nužda)."

GLAVA

traženja dozvole (izvjesne) žene (od) svoga muža u (vezi, tj. radi izvjesnoga) izlaženja (izlaska) ka Bogomolji i osim nje (na neko drugo mjesto gdje je potrebno da izađe).

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan, pričao nam je Zuhrija od Salima, od njegovoga oca, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio:

"Kada je tražila dozvolu žena jednoga (od) vas (da ona izađe) ka Bogomolji, pa neka ne spriječi nju."

GLAVA

(onoga) što se dozvalja (dozvoljava) od (izvjesnoga) ulaženja i (izvjesnoga) gledanja ka (izvjesnim) ženama u (slučaju izvjesnoga) dojenja (tj. zbog izvjesnoga dojenja, zadajanja).

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, izvijestio nas je Malik od Hišama, sina Urveta, od njegovoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, da je ona rekla:

Došao je moj stric (amidža) od (izvjesnoga) dojenja (stric po mlijeku), pa je tražio dozvolu (da uniđe) meni, pa nisam htjela da dozvolim njemu do (da) upitam poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. Pa je došao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa sam pitala njega o tome, pa je rekao:

"Zaista on je tvoj stric, pa dozvoli njemu." Rekla je: Pa sam rekla: "O poslaniče Allaha! Dojila je mene samo (izvjesna) žena, a nije dojió mene (izvjesni) čovjek." Rekla je: Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Zaista on je tvoj stric, pa neka uniđe (uđe) tebi!" Rekla je Aiša: A to je (bilo) poslije (vremena kada je bio slučaj) da se udario na nas (onaj izvjesni) zastor. Rekla je Aiša: Zabranjuje se od (tj. zbog izvjesnoga) dojenja (ono) što se zabranjuje od (zbog izvjesnoga) rađanja (rođenja).

GLAVA:

Neće doticati (ili: Neka ne dotiče kožu izvjesna) žena (izvjesnu) ženu (ili: Neka ne ulazi izvjesna žena izvjesnoj ženi), pa (da) opisuje nju svome mužu.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Jusufa, pričao nam je Sufjan od Mansura, od Ebu Vaila, od Abdullaha, sina Mes'uda, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Neka ne dotiče (kožu izvjesna) žena (u odnosu na izvjesnu) ženu (tj. Neka ne dotakne žena ženu; Neka ne dotiče žena ženu), pa (da) opiše nju svome mužu (pa da on dobije sliku, predodžbu, prestavu o njoj) kao da on gleda k njoj (u nju)."

PRIČAO NAM JE Umer, sin Hafsa sina Gijasa, pričao nam je moj otac, pričao nam je Aameš rekao je: pričao mi je Šekik rekao je: čuo sam Abdullaha (Mesudovoga) rekao je: rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Neka ne dotiče (izvjesna) žena (izvjesnu) ženu, pa (da) opiše nju svome mužu kao da on gleda k njoj (tj. u nju)."

GLAVA

govora (izvjesnoga) čovjeka: "Zaista ophodiću svakako noćas (večeras) svoje žene."

PRIČAO MI JE Mahmud, pričao nam je Abdurezak, izvijestio nas je Mamer, od Ibnu Tavusa, od njegovoga oca, od Ebu Hurejreta rekao je: rekao je Sulejman, sin Davuda - na njih dvojicu pozdrav (tj. - njima obojici mir)!:

"Zaista ophodiću svakako noćas (večeras) stotinu žena, (i) rodiće (- ili: da rodi) svaka žena dječaka (da) se bori u putu (na putu, za put) Allaha." Pa je rekao njemu (izvjesni) anđeo: "Reci: Ako je htio (tj. Ako htjedne) Allah!" (To jest: "Ako Bog da!"). Pa nije rekao i zaboravio je (da to on rekne). Pa je ophadao (doslovno: Pa je dao ophadati) njih (tj. Pa se približavao njima, a to će reći: pa je izvršio spolni snošaj s njima), i nije rodila od njih (ni jedna druga žena) osim (jedna jedina) žena (što je rodila - koja je rodila) polovinu (jednoga) čovjeka. Rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Da je rekao: "Ako je htio (Ako htjedne) Allah!, ne bi prekršio zakletvu (tj. ne bi ozadi ostao od svoje želje, ne bi ostao nasuprot svoje želje i cilja), i bio bi (taj govor "In šaellahu") nadobudnji za njegovu potrebu."

GLAVA:

Neće dolaziti svojoj porodici noću kada je oduljio (musliman svoju) odsutnost bojaznošću (tj. zbog bojazni) da vara njih i (da) traži njihove posrtaje.

PRIČAO NAM JE Adem, pričao nam je Šubete, pričao nam je Muharib, sin Disara, rekao je: čuo sam Džabira, sina Abdullaha, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je:

Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (običaja da) mrzi (to) da dođe (izvjesni) čovjek svojoj porodici noćnim dolaženjem.

(Glagol "tareka, jatruku, turukan" znači u osnovi: doći po noći neočekivano, ali se nekada radi pojačanja samoga značenja dodadne još i riječ: "lejlen" - noću, dolaziti noću, noćom.)

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Mukatila, izvijestio nas je Abdullah, izvijestio nas je Asim, sin Sulejmana, od Šabije da je on čuo Džabira, sina Abdullaha, (da) govori: rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Kada je oduljio jedan (od) vas (svoju) odsutnost, pa neka ne dolazi svojoj porodici noću."

GLAVA

traženja (izvjesnoga) djeteta (tj. traženja začeca svoga djeteta u spolnome odnosu, snošaju).

PRIČAO NAM JE Museded od Hušejma, od Sejjara, od Šabije, od Džabira rekao je:

Bio sam sa poslanikom Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, u (jednoj) borbi (ratovanju), pa pošto smo se vratili, požurio sam se na (jednoj svojoj) devi sporoj. Pa se priključio meni (neki) jahač od pozadi (iza) mene. Pa sam se obazreo, pa kada li ja (suočim, suočih se) sa poslanikom Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. Rekao je:

"Šta požuruje tebe (Što, Zašto žuriš)?" Rekao sam: "Zaista ja sam novoga (tj. skoroga) vremena sa svadbom (ili: sa brakom, tj. skoro sam se oženio, nisam se davno oženio)." Rekao je: "Pa (nekome) djevojkom oženio (li) si se, ili (nekome) udovicom (udavačom)?" Rekao sam: "Nego (Ne djevojkom, nego) udovicom (udavačom)." Rekao je: "Pa da li ne (tj. Pa zašto nisi nekome) djevojkom (da ti) zabavljaš nju i (da ona) zabavlja tebe (tj. da se međusobno igrate, zabavljate)?" Rekao je: Pa pošto smo došli (stigli pred Medinu), otišli smo zato (da) uniđemo, pa je rekao:

"Pričekajte, čak (da) uniđete noću, to jest večerom (večeras, naveče) zbog (toga) da se počešlja (da bi se počešljala izvjesna žena) razbarušena (rašćupana) i (da) traži željezo (tj. britvu kako bi obrijala potrebna mjesta) osamljena (doslovno: izvjesna žena u koje je muž u odsutnosti)."

(Ovo se tumači da je Muhamed a.s. preporučio da se naveče uniđe u Medinu jer su već bili obaviješteni stanovnici Medine da su im se njihovi mili vratili i da su već blizu. A ona prethodna preporuka Muhameda a.s. da se noću ne dolazi porodici, odnosi se na slučaj kada se vraća sa putovanja neočekivano, bez najavljivanja da dolazi.)

Rekao je (Hušejm): A pričao mi je (izvjesni pripovjedač) pouzdani da je on (Muhamed a.s. još) rekao u ovome hadisu:

"Pamet (izvjesnu imaj), pamet (izvjesnu), o Džabire!" Misli (na to da želi imati svoje) dijete.

(To jest: Pamet, razum je nastojati da imaš dijete. Neki opet tumače izraz "El-kejse el-kejse ja Džabiru!" ovako: Spolni snošaj, spolni snošaj, o Džabire! A to će reći: Izvrši spolni snošaj, o Džabire, da bi se začelo dijete!.)

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Velida, pričao nam je Muhamed, sin Džafera, pričao nam je Šubete od Sejjara od Šabije, od Džabira, sina Abdullaha, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Kada si unišao noću (u Medinu), pa ne ulazi svojoj porodici do (da) traži željezo (izvjesna) osamljenica (tj. žena u koje je muž bio dugo odsutan) i (da) se počešlja (izvjesna) razbarušenica (rašćupanica)." Rekao je: Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Pa na tebe je sa (izvjesnom) pameti, pameti (ili: Pa na tebe je sa spolnim snošajem, spolnim snošajem - da nastupiš prema svojoj ženi)!"

Slijedio je njega (Šabiju) Ubejdulah od Vehba, od Džabira, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (slijedio ga je) u (izrazu, tj. u pričanju izraza) "el-kejs"-u: pameti (ili: spolnom snošaju).

GLAVA:

Traži željezo (tj. britvu izvjesna) osamljenica i počešljava se (izvjesna) razbarušenica (raščešljanica, raščupanica).

PRIČAO MI JE Jakub, sin Ibrahima, pričao nam je Hušejm, izvijestio nas je Sejjar od Šabije, od Džabira, sina Abdullaha, rekao je:

Bili smo sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, u (jednoj) borbi. Pa pošto smo se vratili, bili smo blizu Medine, (i ja) sam se požurio na (jednoj) svojoj devi sporoj. Pa se priključio meni (neki) jahač od pozadi mene, pa je podbo (ubo, tj. gurnuo) moju devu sa (nekim) štapom (što) je bio sa njim (što ga je imao), pa je išla (pošla) moja deva kao najljepše što si ti viđač (tj. što si vidio hod) od (tih) deva (dakle: što se vidi hod deva). Pa sam se obazreo, pa kada li ja sa poslanikom Allaha, pomilovao ga Allah i spasio (suočih se, sretoh se)! Pa sam rekao:

"O poslaniče Allaha! Zaista ja sam novoga (tj. skorašnjega) vremena sa svadbom (sa brakom)." Rekao je: "Da li si se oženio?" Rekao sam: "Da." Rekao je: "Da li djevojkom, ili udovicom (udavačom)?" Rekao je: Rekao sam: "Nego udovicom." Rekao je: "Pa da li ne (tj. Pa zašto nisi) djevojkom (da) zabavljaš nju i (da ona) zabavlja tebe?!"

Rekao je: Pa pošto smo došli, otišli (krenuli) smo zato (da) uniđemo, pa je rekao:

"Pričekajte, čak (da vi - tako da) uniđete noću, to jest večerom (naveče, uveče, večeras) zbog (toga) da se počešlja (izvjesna) razbarušenica (raščešljanica) i (da) traži željezo (britvu izvjesna) osamljenica (žena u koje je muž dugo u odsutnosti)."

GLAVA:

".... i neka ne pokazuju (one) svoj nakit (nikome drugome) osim za muževe svoje (tj. osim svojim muževima).....", do Njegovoga govora: ".... nisu (još) pokazivali (tj. ne pokazuju, ne ukazuju) na sramote (izvjesnih) žena....".

PRIČAO NAM JE Kutejbete, sin Seida, pričao nam je Sufjan od Ebu Hazima rekao je:

Razišli su se (izvjesni) ljudi (u pogledu toga) sa kojom stvari (sa čime) se je liječila rana poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (na) dan Uhuda, pa su pitali Sehla, sina Sada, Saidiju - a bio je (on) od zadnjega (dijela onih) ko je ostao (koji su ostali) od drugova Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, u Medini - pa je rekao:

"I nije ostao od (izvjesnih) ljudi (ni) jedan znaniji o njemu (tj. o tome) od mene. Bila je Fatima - na nju pozdrav (ili: njoj mir)! - (zaposlena da) pere (od njegove rane) krv od (sa) njegovoga lica, a Alija donosi vodu na svome štitu. Pa se uzela (jedna) rogozina (hasura), pa se spalila, pa se natrpala (napunila) s njom (sa hasurom, tj. sa pepelom od hasure) njegova rana."

GLAVA:

".... i koji nisu doprli (polnoj) zrelosti od (između) vas.....".

PRIČAO NAM JE Ahmed, sin Muhameda, izvijestio nas je Abdullah, izvijestio nas je Sufjan od Abdurahmana, sina Abisa: čuo sam Ibnu Abasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, (u času kada) je pitao njega (jedan) čovjek:

"Prisustvovao (li) si ti (tj. Da li si prisustvovao ti) sa poslanikom Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (izvjesnom godišnjem vjerskom islamskom) blagdanu (prazniku, bajramu): žrtava, ili mršenja (nakon posta)?" Rekao je: "Da. A da nije moga mjesta (u srodstvu) od njega, ne bih prisustvovao njemu." Misli (na razlog) od svoje mladosti (tj. zbog svoje nedoraslosti i nezrelosti - ne bi mu bio dozvoljen pristup u samo društvo sa Muhamedom a.s., a ne nikako na mjesto gdje se klanja bajramski namaz). Reкао je:

Izašao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je klanjao, zatim je predikovao (održao propovjed). A nije spomenuo (on - Ibnu Abas u ovome svome pričanju) ezana, a ni ikameta.

(Ezan ritualni poziv na dolazak na molitvu-namaz, a ikamet ritualni poziv na ustajanje na molitvu, na počinjanje molitve u bogomolji.)

Zatim je došao (prišao Muhamed a.s. - priča o tom Ibnu Abas - prišao je prisutnim) ženama, pa je savjetovao njih, i opominjao je njih i zapovjedio je njima za (izvjesnu) milostinju. Pa sam vidio njih (kako one rukama) padaju ka svojim ušima i svojim grlima (rukama skidaju sa njih svoj nakit i) daju (ga) k Bilalu (tj. dajući one Bilalu svoje priloge, a Bilal ih kupi, sakuplja). Zatim se je podigao on i Bilal ka njegovoj kući.

GLAVA

govora (izvjesnoga) čovjeka svome drugu: "Da li ste svadbovali (tj. Da li ste spolno općili, spolni snošaj imali) noćas?!", i (GLAVA) udaranja (izvjesnoga) čovjeka svoju kćer (svoje kćeri) u (njezinu) slabinu kod (njegovoga) karanja (ukora nje).

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, izvijestio nas je Malik od Abdurahmana, sina Kasima, od njegovoga oca, od Aiše rekla je:

Korio (Karao) je mene Ebu Bekr i počeo je (da) udara mene sa svojom rukom u moju slabinu (u moj bok). Pa nije spriječilo mene od (moga) pokretanja (micanja ništa drugo) osim mjesto poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, i njegova glava na mome stegnu.